

Forslag til

Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love
(Handlekommune for børn, der hjælpes tilbage til Danmark af danske myndigheder, og for børn, hvis forældre er i udlandet m.v.)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 22. februar 2022 som ændret ved lov nr. 912 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

- 1.** I *overskriften* til kapitel 3 ændres »Opholdskommune« til: »Handlekommune«.
- 2.** § 9, stk. 1-6, ophæves og i stedet indsættes:
»§ 9. Pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-13 og § 9 a.
Stk. 2. Handlekommunen for en borger, der er gift, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællerne har hver sin bopæl.«
Stk. 7-14 bliver herefter stk. 3-10.
- 3.** I § 9, stk. 7, der bliver stk. 3, ændres »Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen« til: »En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren«.
- 4.** I § 9, stk. 7, nr. 2, der bliver stk. 3, nr. 2, indsættes efter »§ 115, stk.«: »2 og«.
- 5.** § 9, stk. 8, der bliver stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.«
- 6.** I § 9, stk. 9, der bliver stk. 5, ændres »Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når en person« til: »En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service, når borgeren«.
- 7.** § 9, stk. 10, der bliver stk. 6, affattes således:
»Stk. 6. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 5, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 5 eller et botilbud omfattet af stk. 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.«
- 8.** § 9, stk. 11, der bliver stk. 7, ophæves.
Stk. 12-14 bliver herefter stk. 7-9.
- 9.** § 9, stk. 13, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers handlekommune, skal den af de uenige kommuner, hvor borgeren er eller senest har været bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), fungere som midlertidig handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette handlekommune. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune.«

10. § 9, stk. 14, der bliver stk. 9, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 9. Den kommune, der efter stk. 1-6 og 11-13 er handlekommune, kan, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra borgeren, indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at sidstnævnte fortsat er handlekommune.

Stk. 10. Den kommune, der efter stk. 3 eller 5 er handlekommune for en borger, kan indgå aftale med den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, om at bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til borgeren.

Stk. 11. Social- og boligministeren fastsætter regler om handlekommune for borgere, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Stk. 12. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om handlekommune i sager efter lov om sygedagpenge.«

11. § 9 a affattes således:

»§ 9 a. Handlekommunen for et barn under 18 år er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, jf. dog stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Stk. 2. Hvis forældrene til et barn har fælles forældremyndighed, men ikke bor sammen, er barnets handlekommune den samme som handlekommunen i sager efter lov om social service for den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor mest hos, jf. dog stk. 4, 5 og 8. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, er handlekommunen den kommune, hvor barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), jf. dog stk. 4, 6 og 8.

Stk. 3. Hvis et barn ikke bor sammen med nogen af forældremyndighedsindehaverne, er barnets handlekommune den kommune, hvor barnet har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 4 og 6. Tilsvarende gælder, hvis barnet har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Stk. 4. Hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, er barnets handlekommune den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 6 og 8.

Stk. 5. Hvis et barn har fået sædvanligt ophold i udlandet, er den kommune, der jf. § 9, senest var handlekommune for forældremyndighedsindehaveren forud for barnets ophold i udlandet, handlekommune for barnet i sager om overførsel af kompetence vedrørende beskyttelse af børn efter artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).

Stk. 6. Hvis et barn, der er omfattet af stk. 4, eller som er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, er denne kommune handlekommune for barnet fra det tidspunkt, hvor ansvaret for barnet overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4.

Stk. 7. Hvis handlekommunen for et barn efter stk. 4 eller 6 er en anden end den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, skal de to kommuner samarbejde om at løse familiens problemer.

Stk. 8. Den kommune, der er handlekommune for et barn efter stk. 4 eller 6 kan, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis barnet er fyldt 15 år, aftale med den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, at sidstnævnte kommune også er handlekommune for barnet.

Stk. 9. Hvis et barn er omfattet af stk. 4, 6 eller 8, er handlekommunen efter disse bestemmelser uanset § 9, stk. 1, handlekommune i sager efter lov om social service, når barnet fylder 18 år, hvis kommunen eller en

anden offentlig myndighed har medvirket til, at den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 3, eller den unge får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i lov om social service. § 9, stk. 4 og 10, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af stk. 1-4, 6 og 8, på baggrund af barnets tilknytning, herunder i kraft af barnets forældre og øvrige familie, træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for barnet. Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom.

Stk. 10. Ankestyrelsen kan i helt særlige tilfælde træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark.

Stk. 11. § 9, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn efter stk. 1-4 og 6.«

12. I *overskriften* til § 9 b, og i § 9 c, *stk. 9, 1. og 3. pkt.*, ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

13. I § 9 b, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »uden for opholdskommunen« til: »uden for handlekommunen«, og »i opholdskommunen« ændres til: »af handlekommunen«.

14. § 9 b, *stk. 1, 2. pkt.* ophæves og i stedet indsættes:

»Personen har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. under det midlertidige ophold i kommunen. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig.«

15. I § 9 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Den døende har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

16. I § 9 b, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«, og »§ 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2« ændres til: »§ 9, stk. 2, og § 9 a«.

17. I § 9 c, *stk. 1, 2 og 3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, og stk. 6, 1. pkt.*, ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«.

18. I § 9 c, *stk. 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 12, 1. pkt.*, ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

19. I § 9 c, *stk. 2*, ændres »kommune« til: »handlekommune«.

20. I § 9 c, *stk. 2, nr. 2*, ændres »§ 115, stk. 4« til: »§ 115, stk. 2 og 4«.

21. I § 9 c, *stk. 5*, indsættes efter »efter lov om social service«: », dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service«.

22. I § 9 c, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »stk. 2, 4 og 5« til: »stk. 2 og 5, eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i stk. 4,«.

23. I § 9 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »En opholdskommune« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommunes« ændres til: »handlekommunes«.

24. I § 9 c, stk. 7, 1. pkt., ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen i sager efter lov om social service«, efter »§ 83 i lov om social service« indsættes: »og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service«, og efter »stk. 1« indsættes: »og 2«.

25. I § 9 c, stk. 7, 2. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen i sager efter lov om social service«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 3«.

26. § 9 c, stk. 7, 3. pkt., udgår.

27. I § 9 c, stk. 8, 1. pkt., ændres »Opholdskommunens« til: »Handlekommunens«, »opholdskommune« ændres til: »handlekommune i sager efter disse love«, og »tilkendelseskommunen« ændres til: »sidstnævnte kommune«.

28. I § 9 c, stk. 8, 2. pkt., ændres »Opholdskommunens« til: »Handlekommunens«, »pensionistens opholdskommune« ændres til: »pensionistens handlekommune i sager efter disse love«, og »var opholdskommune« ændres til: »var handlekommune«.

29. I § 9 c indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, i den periode, hvor uenigheden har bestået.«

Stk. 9-13 bliver herefter stk. 10-14.

30. I § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2-7«: »og 9« og »opholdskommunens« ændres til: »handlekommunens«.

31. I § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 2, 5 og 6« til: »stk. 2, 3, 5 og 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 2 eller 3 og herefter indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune«.

32. § 9 c, stk. 10, 2. pkt., der bliver stk. 11, 2. pkt., ophæves.

33. § 9 c, stk. 11, der bliver stk. 12, ophæves.

Stk. 13 og 14 bliver herefter stk. 12 og 13.

34. I § 9 c, stk. 13, 1. pkt., udgår »mod en tidligere opholdskommune«, og »stk. 2-8« ændres til: »stk. 2-9«.

35. I § 11 c indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Kravet om forudgående samtykke i § 11 a, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis oplysningerne er nødvendige for forberedelse af særlig støtte efter lov om social service til et barn eller en ung, der ikke opholder sig i Danmark, i sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 9 a, stk. 11. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for sager omfattet af 1. pkt. «

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

36. I § 11 c, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

37. I § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp« til: »handlekommunen i sager efter lov om social service«.

38. I § 52 a, stk. 3, indsættes efter »forpligtelser«: »og i sager efter § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11«.

39. I § 66, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 9, stk. 11« til: »§ 9, stk. 10«, og »den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service« ændres til: »handlekommunen efter § 9, stk. 3 eller 5, eller § 9 a, stk. 9«.

40. I § 89 a, stk. 1, ændres »opholdskommune« 2 steder til: »handlekommune«, og »§ 9, stk. 2« ændres til: »§ 9, stk. 1«.

41. I § 89 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Den aktuelle handlekommune efter stk. 1 har ret til refusion for udgifter efter lov om social service fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service. § 9 c, stk. 10 og 13, finder anvendelse.«

§ 2

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 96 b, stk. 1, og tre steder i § 96 b, stk. 2, ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

2. I § 96 b, stk. 2, ændres »opholdskommunes« til: »handlekommunes«.

3. I § 109, stk. 4 og 5, ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov« til: »kvindens handlekommune«.

4. I § 110, stk. 6 og 7, § 137 f, stk. 1, og § 148, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov« til: »borgerens handlekommune«.

5. I § 135 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«.

6. I § 137 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«.

7. I § 148, stk. 3, ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«

8. I § 150, stk. 4, ændres »de kommunalbestyrelser, som har ansvar for hjælpen til den enkelte borger« til: »kommunalbestyrelserne i borgernes handlekommuner«.

§ 3

I lov nr. 550 af 26. maj 2010 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Såfremt kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp til personer, der er nævnt i stk. 3, kan kommunalbestyrelsen under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn og med den pågældendes samtykke på et senere tidspunkt med 3 måneders

varslings og med virkning fra 1. januar i en valgperiodes 3. år træffe afgørelse om at overtage pligten til at yde hjælp.«

§ 4

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1, ændres »de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgers ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service« til: »handlekommunerne for de enkelte borgere«.
2. I § 10, stk. 4, udgår »der relaterer sig til den enkelte kommunes ansvar efter lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,« og »den pågældende kommune« ændres til: »borgerens handlekommune«.
3. I § 12, stk. 2, nr. 2, ændres », hvilke kommuner der har ansvar for at yde hjælp til« til: »handlekommunerne for«.
4. I § 12, stk. 2, nr. 6, ændres »den kommune med ansvar for den enkelte borger efter lov om social service« til: »borgerens handlekommune«.
5. I § 18 c, stk. 2, nr. 4, og § 18 d ændres »de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til« til: »handlekommunerne for«.
6. I § 18 h, stk. 2, nr. 2, ændres »hvilke kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til« til: »handlekommunerne for«.

§ 5

I lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 346 af 31. marts 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 11, 1. pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet« til: »borgerens handlekommune«.

§ 6

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020, § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 9 i lov nr. 344 af 22. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 24, stk. 1, ændres »Den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn« til: »Kommunalbestyrelsen i barnets handlekommune i sager«.
2. I § 24, stk. 4, 2. pkt., affattes således:
»Er handlekommunen på tidspunktet for sagens afslutning ikke den kommune, der rettede henvendelse efter stk. 1, gives orienteringen i stedet til kommunalbestyrelsen i barnets nye handlekommune.«

§ 7

I lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 1, ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold på anbringelsesstedet« til: »kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 8

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2380 af 14. december 2021, lov nr. 2590 af 28. december 2021, § 9 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og § 2 i lov nr. 878 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 68, stk. 1, ændres »opholds- og handlekommune« til: »handlekommune«.

§ 9

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 som ændret ved § 3 i lov nr. 875 af 21. juni 2022 og § 6 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 158, stk. 1, 1. pkt., ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«, og », stk. 2,« udgår.
2. I § 203, stk. 2, ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

§ 10

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 831 af 14. juni 2022 og § 2 i lov nr. 875 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 51 ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.
2. I § 53 ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

§ 11

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022 som ændret ved § 1 i lov nr. 831 af 14. juni 2022, § 1 i lov nr. 875 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 53 ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.
2. I § 57 ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

§ 12

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I *overskriften* til § 4 ændres »Opholdskommune« til: »Handlekommune«.

2. I § 4 ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

§ 13

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021 som ændret bl.a. ved i § 1 i lov nr. 371 af 28. marts 2021, § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 85, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »stk. 12« til: »stk. 7«.

2. I § 85, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

3. I § 108 a ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« til: »handlekommune«.

§ 14

I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020 som ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020 og lov nr. 1160 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 d, *stk. 1*, ændres »den kommune, som borgeren har som opholdskommune« til: »borgerens handlekommune«.

2. I § 17 d, *stk. 2*, ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.

Børne- og Undervisningsministeriet

§ 15

I lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 836 af 14. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 44 ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.

§ 16

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021 som ændret ved lov nr. 383 af 28. marts 2022, § 3 i lov nr. 567 af 10. maj 2022 og § 3 i lov nr. 881 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 44 ændres »en anden kommune for elever for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« udgår.

§ 17

I lov om specialundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1653 af 9. august 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 4, ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.

§ 18

I lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, jf. lovbekendtgørelse nr. 610 af 28. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 5 a, stk. 3, ændres »efter § 9, stk. 7« til: », der er nævnt i § 9, stk. 3«.

§ 19

I lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021 som ændret ved § 2 i lov nr. 567 af 10. maj 2022, § 6 i lov nr. 693 af 24. maj 2022 og § 2 i lov nr. 881 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 30 ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

§ 20

I lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018 som ændret ved § 16 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 15 i lov nr. 1558 af 27. december 2019, § 12 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og lov nr. 2598 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 3, 2. pkt., § 14 b, stk. 4, 2. pkt., § 14 e, stk. 3, 2. pkt., og § 14 f, stk. 3, 2. pkt., ændres »personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område« til: »den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig«.

2. I § 14, stk. 3, 3. pkt., § 14 b, stk. 4, 3. pkt., § 14 e, stk. 3, 3. pkt., og § 14 f, stk. 3, 3. pkt., ændres »opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service« til: »denne kommune ikke handlekommune for personen«, og »opholdskommunen« ændres til: »den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig«.

3. I § 14 c, stk. 3, 2. pkt., ændres »barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område« til: »den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig«.

4. I § 14 c, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Er denne kommune ikke barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig.«

§ 21

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 27. januar 2022 som ændret bl.a. ved lov nr. 911 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 238, stk. 7, ændres »den kommune, som i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse for borgeren« udgår.

Justitsministeriet

§ 22

I lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018 som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021 og § 6 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, stk. 2, 1. pkt., »opholdskommune« til: »handlekommune«.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2023.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4 og 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, om bevarelse af handlekommuneansvaret, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune, finder anvendelse for borgere, hvis ophold på botilbud m.v. afsluttes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. En kommune, der efter § 9 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, bliver handlekommune for et barn i kraft af bopæl eller sædvanligt ophold for barnets forældremyndighedsindehaver, og som forud for denne lovs ikrafttræden ikke var handlekommune for barnet, kan, når der foreligger særlige grunde herfor, forud for lovens ikrafttræden træffe aftale med den kommune, der før lovens ikrafttræden havde pligt til at yde hjælp og støtte til barnet, dog undtaget hjælp og støtte efter kapitel 11 i lov om social service, om, at sidstnævnte kommune fortsat er barnets handlekommune, dog undtaget hjælp og støtte efter kapitel 11 i lov om social service. En kommune kan til brug for behandlingen af, hvorvidt der skal indgås en aftale, fra barnets tidligere handlekommune forlange de oplysninger om barnet, der er nødvendige for sagens behandling. Oplysningerne kan indhentes uden samtykke fra barnets forældremyndighedsindehaver.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder først og fremmest ændringer af de såkaldte handlekommuneregler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25 februar 2022 som ændret ved lov nr. 912 af 21. juni 2022 (retssikkerhedsloven).

Lovforslaget har for det første til formål at skabe en enklere begrebsbrug, der skal medvirke til at forhindre tvivl og mellemkommunale uenigheder.

For det andet har lovforslaget til formål at afhjælpe de mangler, der har vist sig at være i handlekommunereglerne.

Det drejer sig særligt om, at det foreslås, at Ankestyrelsen i helt særlige tilfælde kan træffe afgørelse om en handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som forventes med danske myndigheders medvirken at komme til Danmark. Efter gældende ret har børn, der opholder sig uden for Danmark, ikke en handlekommune, men det kan for disse børn være afgørende for deres trivsel og udvikling, at den nødvendige socialfaglige indsats er forberedt og koordineret mellem myndighederne forud for ankomsten til Danmark, således at de oplever en tryk ankomst i Danmark, hvor deres behov mødes. Med forslaget vil der blive skabt den nødvendige lovgivningsmæssige klarhed om handlekommuneansvaret, når børn kommer til Danmark efter medvirken fra danske myndigheder. Forslaget vil f.eks. kunne finde anvendelse for børn, der med danske myndigheders medvirken vender tilbage til Danmark efter en genopdragelsesrejse, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, andet udlandsophold af negativ betydning for barnet eller en international børnebortførelse.

Derudover drejer det sig også særligt om, at det foreslås, at Ankestyrelsen i tilfælde, hvor handlekommuneansvaret for et barn ikke kan fastlægges efter de almindelige regler, vil kunne træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn. Det vil bl.a. have betydning for tilfælde, hvor et barns forældremyndighedsindehaver opholder sig uden for Danmark, og hvor der er behov for at iværksætte hjælp og støtte til barnet. I praksis er der hidtil fundet pragmatiske løsninger i sådanne tilfælde, men uklarheden om det lovgivningsmæssige grundlag og eventuelt deraf følgende uenigheder mellem kommunerne om handlekommuneansvaret skaber utryghed for børn, der befinder sig i sårbare situationer, og kan i værste fald betyde, at hjælpen til barnet forsinkes, når ingen kommune vil tage ansvaret. Med lovforslaget skabes et klart lovgivningsmæssigt grundlag, der skal fjerne tvivl om handlekommuneansvaret.

Endelig drejer det sig også om at kunne fastlægge handlekommune for børn i sager som er omfattet af artikel 8 og 9 om overførsel af kompetence fra en kontraherende stat til en anden kontraherende stat efter Haagerbeskyttelseskonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ensretning af begrebsbrugen vedr. handlekommune

2.1.1. Gældende ret

Begrebet handlekommuneregler anvendes om de regler i retssikkerhedsloven, der fastlægger, hvilken kommune der skal træffe afgørelse om hjælp og støtte efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven (afgørelseskompetence), og som i udgangspunktet også skal afholde udgifterne hertil (betalingsansvar).

Begrebet handlekommune anvendes kun et enkelt sted i de gældende regler i retssikkerhedsloven. Generelt anvendes i stedet begrebet opholdskommune og oprindelig opholdskommune i retssikkerhedslovens regler om fastlæggelse af afgørelseskompetence og betalingsansvar. Herudover anvendes også begreber som selvstændig opholdskommune, kommune, hvor personen aktuelt har ophold, og kommune med handleforpligtelsen. Begreberne anvendes i de fleste tilfælde synonymt, men i visse tilfælde også med forskellig betydning på tværs af bestemmelserne i retssikkerhedsloven og på tværs af den lovgivning, som retssikkerhedsloven finder anvendelse for.

Herudover bemærkes, at en borgers opholdskommune efter retssikkerhedsloven, dvs. den kommune, der skal træffe afgørelse om hjælp og støtte, ikke nødvendigvis er den kommune, hvor borgeren opholder sig. Det kan bl.a. være tilfældet mht. hjælp efter lov om social service, jf. lovebekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, (serviceloven) til borgere, der har ophold på kvindekrisecentre, forsorghjem og botilbud samt hjemløse. Herudover er

begrebet opholdskommune mht. børn ikke relateret til, hvor barnet har ophold, men hvor forældrene eller i visse tilfælde forældremyndighedsindehaverne har ophold.

2.1.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at der af hensyn til at sikre tydelighed og medvirke til at undgå misforståelser, der kan føre til mellemkommunale uenigheder, er behov for en enstrengt begrebsbrug i retssikkerhedslovens handlekommuneregler og i anden lovgivnings henvisning hertil. Det er ministeriets opfattelse, at forståelse og tydelighed vil fremmes mest, såfremt begrebet handlekommune anvendes, herunder henset til at dette begreb allerede anvendes i vejledningssammenhænge.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der gennemføres de nødvendige ændringer i retssikkerhedsloven, således at begrebet handlekommune anvendes konsekvent om det ansvar, som en kommune har over for en borger mht. at træffe afgørelse om hjælp og støtte efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven, (afgørelseskompetence) og afholdelse af udgifterne hertil (betalingsansvar). For så vidt angår sidstnævnte vil reglerne om mellemkommunal refusion i retssikkerhedslovens § 9 c udgøre undtagelser til handlekommunens betalingsansvar. Der foreslås ikke med ensretningen af begrebsbrugen materielle ændringer i, hvilken kommune der har handlekommuneansvaret for den enkelte borger.

Ensretningen af begrebsbrugen i handlekommunereglerne i retssikkerhedsloven medfører endvidere behov for konsekvensændringer i anden lovgivning, der henviser hertil. Det drejer sig på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område om serviceloven, lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022 (socialtilsynsloven), lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 346 af 31. marts 2020, lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020, § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 9 i lov nr. 344 af 22. marts 2022 (Familieretshusloven), og lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020 (voksenansvarsloven).

På Beskæftigelsesministeriets område drejer det sig om lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 371 af 28. marts 2021, § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022, § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022 og senest ved § x (følgelovforslag) (sygedagpengeloven), lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 som ændret ved § 3 i lov nr. 875 af 21. juni 2022 og § 6 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 371 af 28. marts 2021, § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og senest ved § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 831 af 14. juni 2022 og senest ved § 2 i lov nr. 875 af 21. juni 2022 (førtids- og seniorpensionsloven), lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022 som ændret ved § 1 i lov nr. 831 af 14. juni 2022 og § 1 i lov nr. 875 af 21. juni 2022, lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021 som senest ændret ved § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020 som ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020 og lov nr. 1160 af 8. juni 2021.

På Børne- og Undervisningsministeriets område drejer det sig om lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 836 af 14. juni 2022, lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021 som ændret ved lov nr. 383 af 28. marts 2022, § 3 i lov nr. 567 af 10. maj 2022 og § 3 i lov nr. 881 af 21. juni 2022, lov om specialundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1653 af 9. august 2021, og lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021 som ændret ved § 2 i lov nr. 567 af 10. maj 2022, § 6 i lov nr. 693 af 24. maj 2022 og § 2 i lov nr. 881 af 21. juni 2022.

På Justitsministeriets område drejer det sig om lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018 som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, § 6 i lov nr. 897 af 21. juni 2022. Endelig drejer det sig på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område for det første om lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018 som ændret ved § 16 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 15 i lov nr. 1558 af 27. december 2019, § 12 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og lov nr. 2598 af 28. december 2021, og for det andet om sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 27. januar 2022 som ændret senest ved lov nr. 911 af 21. juni 2022.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, og §§ 2-22.

2.2. Handlekommune i helt særlige tilfælde for børn, der ikke opholder sig i Danmark

2.2.1. Gældende ret

Sociale indsatser for børn og unge ydes efter serviceloven. Det er et krav for at have ret til hjælp efter loven, at barnet opholder sig i Danmark, og at opholdet er lovligt, jf. § 2, stk. 1, i serviceloven.

Det er kommunerne, der er ansvarlige for at yde hjælp og støtte efter serviceloven. Hvilken kommune der er ansvarlig for at yde hjælp og støtte til et konkret barn følger af retssikkerhedslovens § 9 a. Denne kommune betegnes også handlekommunen. Bestemmelserne i § 9 a regulerer dog alene spørgsmålet om handlekommune i de tilfælde, hvor barnet opholder sig i Danmark. Dette skyldes, at kommunen alene kan yde hjælp og støtte efter serviceloven til børn, der opholder sig lovligt i Danmark, jf. § 2, stk. 1, i serviceloven.

2.2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Social-, Bolig- og Ældreministeriet vurderer, at det i helt særlige tilfælde kan være uhensigtsmæssigt, at det ikke er muligt at udpege en handlekommune, inden et barn er ankommet til Danmark fra udlandet, når dette sker med danske myndigheders medvirken. Det er derved ikke muligt at forberede de socialfaglige indsatser, som barnet skal modtage umiddelbart efter ankomsten, herunder anbringelse, medmindre en kommune frivilligt forbereder sagen. Den frivillige forberedelse fra en kommune giver endvidere anledning til usikkerhed med hensyn til, om den pågældende kommune reelt vil blive handlekommune for barnet efter modtagelsen. Dertil kommer, at kommunen, da den ikke er handlekommune, ikke kan anvende bestemmelserne i retssikkerhedsloven om udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger uden samtykke. Endelig må der vurderes at kunne være en modvilje hos kommunerne mod frivilligt at påtage sig et usikkert ansvar som handlekommune i sager, hvor udgifterne til sociale foranstaltninger vil kunne blive betydelige.

Det er ministeriets vurdering, at de manglende muligheder for at udpege en handlekommune og derved sikre forberedelse af modtagelsen af barnet særligt vil have betydning for de mest sårbare børn. Dette kan f.eks. være børn, som danske myndigheder har hjulpet hjem fra en genopdragelsesrejse i udlandet. Denne gruppe af børn har et udtalt behov for, at de sociale indsatser er på plads, når de ankommer til Danmark, og at hjælpen ikke forsinkes af regler om ansvarsfordeling mellem myndigheder.

Det er på baggrund af ovenstående Social-, Bolig- og Ældreministeriets vurdering, at der er behov for, at der i helt særlige tilfælde, hvor et barn opholder sig uden for Danmark, men forventes med danske myndigheders medvirken at komme til Danmark, kan udpeges en handlekommune, inden barnet ankommer til Danmark. Formålet hermed vil være at forberede de socialfaglige indsatser, der skal iværksættes for barnet efter ankomsten til Danmark.

Ministeriet finder samtidigt, at da der er tale om en undtagelse fra hovedreglen i den socialretlige lovgivning om ophold i Danmark, bør der alene udpeges en handlekommune i helt særlige tilfælde, hvor danske myndigheder medvirker til, at barnet kommer til Danmark. Ministeriet finder endvidere, at der i udpegningen af en handlekommune bør anvendes de kriterier, som Ankestyrelsen anvender i sager om uenighed mellem to kommuner om handlekommuneansvaret for en borger.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der med lovforslagets § 1, nr. 11, i retssikkerhedsloven som § 9 a, stk. 11, indsættes en bestemmelse om, at Ankestyrelsen i helt særlige tilfælde, hvor et barn opholder sig uden for Danmark, men forventes med danske myndigheders medvirken at komme til Danmark, kan træffe beslutning om handlekommunen for barnet.

Den foreslåede bestemmelse vil efter sin ordlyd være begrænset til helt særlige tilfælde, hvor danske myndigheder medvirker til, at barnet kommer til Danmark. Her sigtes der for det første til, at der i den konkrete sag vil skulle foreligge helt særlige omstændigheder, der nødvendiggør, at en kommune forbereder den socialfaglige indsats for barnet inden barnets ankomst til Danmark. Dette vil f.eks. kunne være, at der er tale om et barn, som ankommer uden forældre til Danmark, at barnet på baggrund af de faktiske oplysninger må vurderes formentlig at have behov for, at der træffes afgørelse om anbringelse umiddelbart efter ankomsten til Danmark, at der er tale om et barn, som må formodes at have været udsat for radikaliserings under opholdet i udlandet, eller der er risiko for, at barnet vil blive udsat for radikaliserings fra f.eks. familiemedlemmer, såfremt den socialfaglige indsats ikke er forberedt og kan iværksættes ved barnets ankomst til Danmark.

Det vil være Ankestyrelsen, der som led i sagsbehandlingen vil skulle forholde sig til, hvorvidt der i den konkrete sag er tale om forhold, der medfører, at sagen vil kunne betegnes som et helt særligt tilfælde.

Det vil være et krav, at danske myndigheder medvirker til, at barnet kommer til Danmark. Der vil i denne forbindelse ikke skulle stilles store krav, da formålet er at sikre, at den socialfaglige indsats for barnet er forberedt, når barnet kommer til Danmark. Det vil f.eks. være tilstrækkeligt, at en dansk ambassade eller konsulat har udstedt de nødvendige rejsedokumenter. Det vil således ikke være et krav, at danske myndigheder ledsager barnet på rejsen til Danmark. Omvendt vil det være et krav, at myndigheden har medvirket i højere grad end blot at yde rådgivning om f.eks. indrejseregler, visumpligt eller familiesammenføring.

Det vil ikke være et krav, at barnet har opholdt sig i Danmark før. Ligeledes vil det ikke være et krav, at barnet indrejser i Danmark uledsaget, dvs. uden forældre, familiemedlemmer eller andre pårørende.

Sager efter den foreslåede bestemmelse vil kunne startes ved henvendelse til Ankestyrelsen fra barnet selv, barnets forældre eller andre pårørende, danske myndigheder, der medvirker til, at barnet kommer til Danmark, eller kommuner, der er involverede i barnets sag.

Ankestyrelsen vil i afgørelsen af, hvilken kommune der skal være handlekommune for barnet, skulle anvende de kriterier, som Ankestyrelsen sædvanligvis anvender i sager om uenighed mellem to kommuner om handlekommuneansvar, dog med den væsentlige faktiske forskel, at barnet ikke opholder sig i Danmark på afgørelsestidspunktet. Afgørelsen vil således afhænge af en samlet vurdering af, hvilken kommune barnet har stærkest tilknytning til. Heri vil bl.a. kunne indgå forhold, såsom hvilken kommune barnet havde ophold i ved udrejsen fra Danmark, oplysninger om hvilken kommune barnet forventes at tage ophold i efter ankomsten til Danmark, hvis der foreligge sådanne, og hvor eventuel familie til barnet er bosiddende. Hvis barnet ikke tidligere har haft ophold i Danmark, vil der i vurderingen indgå forhold, såsom hvilken kommune barnets forældre havde ophold i ved udrejsen fra Danmark, hvilken kommune barnet forventes at tage ophold i efter ankomsten til Danmark, og hvor eventuel familie til barnet er bosiddende.

Såfremt der træffes afgørelse om anbringelse af barnet efter barnets ankomst til Danmark, vil den kommune, der er udpeget som barnets handlekommune efter den foreslåede bestemmelse, vedblive at være handlekommune for barnet, indtil anbringelsen ophører. Dette vil gælde uanset, at barnet bopælsregistreres i CPR i en anden kommune.

Den foreslåede bestemmelse vil alene regulere udpegningen af en handlekommune for barnet. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for fastlæggelsen af handlekommunen for en forælder, der indrejser i Danmark sammen med barnet. Her vil det være de almindelige bestemmelser i § 9 i retssikkerhedsloven, der finder anvendelse. Der vil således kunne opstå situationer, hvor handlekommunen for barnet hhv. forælderen vil være forskellig. Dette er ikke ukendt på socialområdet, hvor der kan være forskel på barnets og forældrens handlekommune, hvis barnet er anbragt, og forælderen flytter til en anden kommune end den, der har truffet afgørelse om anbringelsen.

Ankestyrelsen vil, når der er truffet afgørelse efter den foreslåede bestemmelse, ud over til parterne også skulle give besked om afgørelsen til de myndigheder, der medvirker til, at barnet kommer til Danmark, samt til den kommune, der er udpeget som handlekommune for barnet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

2.3. Handlekommune for børn og unge, som ikke har forældre i Danmark m.v.

2.3.1. Gældende ret

Sociale indsatser for børn og unge ydes efter serviceloven. Det er kommunerne, der er ansvarlige for at yde hjælp og støtte efter serviceloven. Hvilken kommune der er ansvarlig for hjælp og støtte til et konkret barn følger af retssikkerhedslovens § 9 a. Denne kommune betegnes også handlekommunen.

Hovedreglen for fastlæggelse af handlekommunen fremgår af § 9 a, stk. 2, hvorefter et barn har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog § 9 a, stk. 3-5. Et barn, der bor mest hos den ene af forældrene, har opholdskommune hos denne. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, har barnet opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret. Efter § 9 a, stk. 3, har et barn, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, selvstændig opholdskommune. Efter § 9 a, stk. 4, har forældremyndighedsindehaverens opholdskommune pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i serviceloven og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Retssikkerhedsloven indeholder ikke nogen opsamlingsbestemmelse for de tilfælde, hvor barnets situation ikke er omfattet af de i § 9 a regulerede tilfælde. Der kan således eksempelvis ikke udpeges en handlekommune efter § 9 a for et barn, hvis forældre opholder sig i udlandet, og hvor barnet ikke klarer sig selv, men f.eks. er i privat familiepleje.

2.3.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets opfattelse, at det er nødvendigt at rette op på det forhold, at den gældende lovgivning efterlader børn, der har behov for hjælp og støtte, uden mulighed for, at der kan udpeges en handlekommune efter reglerne i § 9 a i retssikkerhedsloven. Det kan forsinke hjælpen til barnet og føre til mellemkommunale uenigheder om ansvaret i en situation, hvor barnet er særligt sårbart, f.eks. fordi barnets forældre opholder sig i udlandet.

Det er derfor ministeriets opfattelse, at der bør indføres en opsamlingsbestemmelse, hvorefter der bliver mulighed for at udpege en handlekommune for et barn i de tilfælde, hvor handlekommunen ikke kan fastlægges direkte ud fra de øvrige bestemmelser i § 9 a.

Ministeriet finder i den forbindelse, at opgaven bør varetages af Ankestyrelsen, der også efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven behandler sager om handlekommuneansvar, hvor der er uenighed mellem to kommuner herom. Ministeriet finder endvidere, at Ankestyrelsen i udpegningen af en handlekommune bør anvende de kriterier, som Ankestyrelsen anvender i sager om uenighed mellem to kommuner om handlekommuneansvaret for en borger.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 11, at der i retssikkerhedsloven som § 9 a, stk. 10, indsættes en bestemmelse, hvorefter Ankestyrelsen i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af de i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-4, 6 og 8, på baggrund af barnets tilknytning, herunder i kraft af barnets forældre og øvrige familie, kan træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for barnet.

Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte alle tilfælde, der vil kunne opstå, hvor handlekommunen for et barn ikke kan fastlægges direkte på baggrund af de i lovforslagets § 1, nr. 11, øvrige foreslåede bestemmelser i § 9 a. Den foreslåede opsamlingsbestemmelse vil bl.a. give Ankestyrelsen kompetence til at udpege en handlekommune for et barn, hvis forældremyndighedsindehaver(e) opholder sig uden for Danmark, herunder i Grønland og på Færøerne.

Ankestyrelsen vil i afgørelsen af, hvilken kommune der skal være handlekommune for barnet, skulle anvende de kriterier, som Ankestyrelsen sædvanligvis anvender i sager om uenighed mellem to kommuner om handlekommuneansvar. Afgørelsen vil således afhænge af en samlet vurdering af, hvilken kommune barnet har stærkest tilknytning til. Der vil i denne vurdering kunne indgå forskellige momenter, herunder eventuel handlekommune for en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, barnets aktuelle og tidligere ophold i en kommune og barnets familiemæssige tilknytning til en kommune.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

2.4. Mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde, hvor borgeren har ophold i et tilbud uden for handlekommunen

2.4.1. Gældende ret

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. § 9 c, stk. 6, giver ret til mellemkommunal refusion i de såkaldte passivitetstilfælde, dvs. i tilfælde, hvor den kommune, som borgeren tidligere havde ophold i, burde have iværksat hjælp og støtte, eller at den kommune har hjemgivet et anbragt barn uanset, at det var åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet. Det fremgår således af § 9 c, stk. 6, 1. pkt., at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven, og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundede tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. Det følger videre af § 9 c, stk. 6, 2. pkt., at en opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. §§ 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Ankestyrelsen har den 10. november 2021 truffet afgørelse i en sag om mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven. I afgørelsen finder Ankestyrelsen, at det er et krav for at opnå ret til refusion efter § 9 c, stk. 6, at borgeren har ophold på et tilbud i den kommune, der træffer afgørelse om tilbuddet (opholdskommunen). Ankestyrelsen finder altså, at det er et krav, at borgeren har ophold i kommunen for, at kommunen kan betegnes som opholdskommune. Dette er i modsætning til forståelsen af begrebet opholdskommune i §§ 9-9 b.

2.4.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets opfattelse, at det ikke har været hensigten, at der skulle være et krav om, at borgeren havde ophold – og dermed var visiteret til et tilbud – i opholdskommunen for, at kommunen fik ret til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 6. Ministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at der i retssikkerhedslovens §§ 9-9 b ikke indfortolkes et krav om borgerens ophold i en kommune for, at kommunen er opholdskommune og dermed har handlekommuneansvaret. Herudover finder ministeriet, at

et sådant krav vil kunne føre til u hensigtsmæssige incitamenter til at visitere borgeren til et tilbud beliggende i handlekommunen fremfor til det tilbud, der bedst opfylder borgerens behov.

Ministeriet finder således, at der også i § 9 c, stk. 6, bør ske den i afsnit 2.1.3. beskrevne ensretning af begrebsbrugen, således at det vil være handlekommunen, der vil have ret til mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde efter § 9 c, stk. 6.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 18 og 23, at der også i § 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven gennemføres den under afsnit 2.1.3. beskrevne ensretning af begrebsbrugen. Det foreslås således, at det vil være handlekommunen, dvs. den kommune, der har pligt til at yde hjælp og støtte til borgeren, der har ret til mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde efter § 9 c, stk. 6, når kravene i denne bestemmelse er opfyldte. Retten til mellemkommunal refusion vil være uafhængig af, hvorvidt borgeren visiteres til et tilbud beliggende i eller uden for handlekommunen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18 og 23.

2.5. Afhjælpning af mangler i handlekommunereglene m.v.

2.5.1. Gældende ret

Begrebet handlekommunereglene anvendes om de regler i retssikkerhedsloven, der fastlægger, hvilken kommune der skal træffe afgørelse om hjælp og støtte efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven (afgørelseskompetence), og som i udgangspunktet også skal afholde udgifterne hertil (betalingssansvar). Reglerne findes i §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, som udgør et fintmasket net, der har til formål at regulere alle situationer. Der findes ikke en opsamlingsbestemmelse for de tilfælde, hvor borgerens situation ikke er omfattet af bestemmelserne i §§ 9-9 b, f.eks. i tilfælde hvor borgeren efter ankomst fra udlandet endnu ikke har etableret bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune.

§ 9, stk. 7, indeholder regulering af handlekommuneansvaret, når en borger har ophold på et botilbud m.v. Det vil efter § 9, stk. 7, være den oprindelige handlekommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der forbliver handlekommune, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når borgeren har ophold på et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5. Disse botilbud m.v. omfatter bl.a. handicapboliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven. §§ 105 og 115 i almenboligloven vedrører almene handicap- og ældreboliger. Sådanne boliger kan være regionale efter § 115, stk. 4, eller kommunale efter § 115, stk. 2. Det er alene regionalt oprettede handicapboliger, der er omfattede af bestemmelsen i § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, og hvor der altså gælder særlige regler om bevarelse af handlekommuneansvaret.

Handlekommuneansvaret, for så vidt angår sager efter serviceloven, bevares således som nævnt ovenfor efter § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, når en borger får ophold i et botilbud m.v., som nævnt i § 9, stk. 7. Tilsvarende gælder efter § 9, stk. 9, når en borger får ophold i et veterantilbud. For veterantilbud følger det af § 9, stk. 10, 2. pkt., og for forsorgshjem m.v., der er omfattede af § 9, stk. 7, af § 9, stk. 8, 2. pkt., at handlekommunepligten, efter borgerens ophold på veterantilbuddet eller forsorgshjemmet er afsluttet, bevares, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune ved bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. For andre botilbud m.v., der er omfattede af § 9, stk. 7, gælder, at handlekommuneforpligtelsen ophører ved afslutningen af opholdet på botilbuddet m.v. Hvis borgeren ikke erhverver en ny handlekommune med det samme ved bopæl eller sædvanligt ophold, følger det af Ankestyrelsens praksis, at handlekommuneforpligtelsen påhviler den kommune, hvor botilbuddet m.v. er beliggende.

§ 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven fastlægger midlertidig opholdskommune i tilfælde, hvor der er uenighed mellem flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers opholdskommune. Det fremgår således af § 9, stk. 13, at hvis der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en

persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter serviceloven. Det er ikke reguleret i lovgivningen, hvad der sker, hvis borgeren flytter og dermed får bopæl eller sædvanligt ophold i en tredje kommune, mens uenigheden fortsat består.

§ 9 b i retssikkerhedsloven regulerer pligten til at yde hjælp, når en borger har midlertidigt ophold i en anden kommune end handlekommunen. Det kan f.eks. være i forbindelse med et sommerhusbesøg, eller et barn som har samvær med samværsforælderen. Det fremgår således af § 9 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Det fremgår ikke af bestemmelsen, hvilken kommune der træffer afgørelse efter bestemmelsen. Retssikkerhedsloven indeholder endvidere ikke regulering af retten til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, som er nødvendige af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen under det midlertidige ophold i kommunen.

2.5.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

For så vidt angår botilbud m.v., der er omfattede af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, finder ministeriet ikke, at der foreligger et sagligt grundlag for at skelne mellem kommunale og regionale handicapboliger efter henholdsvis § 115, stk. 2 og 4, i almenboligloven. Det er derfor ministeriets opfattelse, at der bør ske en ligestilling, således at handlekommuneregulering er ens for de to boligtyper.

For så vidt angår den tidsmæssige udstrækning af bevarelsen af handlekommuneforpligtelsen efter de gældende bestemmelser i § 9, stk. 8 og 10, i retssikkerhedsloven, finder ministeriet for det første ikke, at der foreligger et sagligt grundlag for, at retsstillingen er forskellig for forsorghjem m.v. og veterantilbud hhv. øvrige botilbud m.v. For det andet finder ministeriet ikke, at det er en tilfredsstillende retstilstand, at den kommune, hvor et botilbud m.v. frasat forsorghjem m.v. og veterantilbud er beliggende, pålægges handlekommuneansvaret i tilfælde, hvor borgeren ikke umiddelbart efter endt ophold på botilbuddet m.v. erhverver handlekommune i en anden kommune ved bopæl eller sædvanligt ophold. Beliggenhedskommunen for botilbuddet m.v. har således ikke haft mulighed for at yde støtte eller hjælp efter serviceloven til, at borgeren kommer godt videre efter opholdet, og det er endvidere ikke denne kommune, der har visiteret borgeren til botilbuddet m.v., eller truffet afgørelse om opholdets ophør. Det er derfor ministeriets opfattelse, at retsstillingen mht. forsorghjem m.v. og veterantilbud også bør finde anvendelse for de øvrige typer af botilbud m.v.

For så vidt angår midlertidig handlekommune under afklaringen af en mellemkommunal uenighed om handlekommuneansvaret, er det ministeriets opfattelse, at der er behov for regulering af den situation, hvor borgeren flytter til en tredje kommune, mens handlekommuneansvaret er under afklaring. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at den kommune, der er udpeget som midlertidig handlekommune under uenigheden, fortsat bør være midlertidig handlekommune, selvom borgeren flytter. Dette er begrundet i, at der først og fremmest bør sikres kontinuitet for borgeren, samt at resultatet af den mellemkommunale uenighed vil kunne være, at handlekommuneansvaret, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, også efter flytningen fortsat ligger hos den midlertidige handlekommune.

Endelig er det ministeriets opfattelse, at der er behov for udtrykkelig regulering af retten til hjælpemidler, som er nødvendige af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen under et midlertidigt ophold i kommunen.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås for det første med den i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede ændring af § 9, stk. 7, nr. 2, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 2, i retssikkerhedsloven en ligestilling mellem kommunale og regionale handicapboliger efter § 115, stk. 2 og 4, i almenboligloven, således at både kommunale og regionale handicapboliger omfattes af bestemmelsen, og at handlekommuneansvaret, for så vidt angår sager efter serviceloven, altså bevares, når en borger får ophold i en kommunal handicapbolig.

For det andet foreslås med den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede ændring af § 9, stk. 8, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven en ligestilling af forsorgshjem og veterantilbud med øvrige botilbud m.v., der er omfattede af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3. Den gældende retsstilling for forsorgshjem og veterantilbud, hvor den oprindelige handlekommune bevarer handlekommuneansvaret, for så vidt angår sager efter serviceloven, efter opholdets afslutning, og indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune ved bopæl eller sædvanligt ophold i en handlekommune, foreslås således udbredt til også at gælde for de øvrige botilbud m.v.

For det tredje foreslås med den i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede affattelse af § 9, stk. 13, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 8, 2. pkt., i retssikkerhedsloven, at den kommune, der er udpeget som midlertidig handlekommune under afklaringen af en mellemkommunal uenighed om handlekommuneansvaret, vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, har flyttet sin folkeregisteradresse til en anden kommune. Denne rolle som midlertidig handlekommune vil blive bevaret, indtil den mellemkommunale uenighed er afklaret, hvorefter den midlertidige handlekommune vil have ret til mellemkommunal refusion for udgifter, hvis den midlertidige handlekommune ikke findes at være handlekommune eller kun har været handlekommune i dele af perioden.

Endelig foreslås med den i § 1, nr. 14, foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., at en person med midlertidigt ophold i en anden kommune, som er omfattet af § 9 b, stk. 1, og altså har ret til personlig og praktisk hjælp efter serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, også har ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af den personlige og praktiske hjælp under det midlertidige ophold i kommunen. Udgifterne til hjælpemidler foreslås med den i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslåede ændring af § 9 c, stk. 7, omfattet af retten til mellemkommunal refusion på samme måde som udgifterne til den personlige og praktiske hjælp allerede er det efter gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, 5, 9, 10 14 og 24.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget berører ikke regionerne og medfører således ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Forslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med kommunerne.

Forslaget vil have meget begrænsede økonomiske konsekvenser for Ankestyrelsen, idet styrelsen med den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 10, i retssikkerhedsloven tildeles afgørelseskompetence. Der er dog dels tale om et meget begrænset antal sager, dels må det forventes, at Ankestyrelsen også efter de gældende regler vil skulle træffe afgørelse, idet sagerne kan give anledning til uenighed mellem kommunerne om ansvaret.

Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets vurdering, at lovforslaget overholder de syv principper om digitaliseringsklar lovgivning, idet det dog bemærkes, at de i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, foreslåede § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11, i retssikkerhedsloven overlader et skøn til Ankestyrelsen, da det i tilfælde omfattet af de foreslåede bestemmelser ikke er muligt at opstille objektive kriterier for bestemmelsen af en borgers handlekommune.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx til den xx været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Veteraner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De Anbragtes Vilkår, Demenskoordinatorerne i Danmark, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, FABU, FADD – Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge, FBU- ForældreLANDSforeningen, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KFUM's Sociale arbejde, KFUM's Soldatermission, KL, Kommunaldirektørforeningen, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen for sociale tilbud (LOS), Livsværk, Nationalt Videnscenter for Demens, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, SAND, Selveje Danmark, Socialt Leder Forum, Socialpædagogernes Landsforbund, Udbetaling Danmark, ULF – Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ungdomskriminalitetsnævnet og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne		Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Natur- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Overskriften til kapitel 3 i retssikkerhedsloven er opholdskommune og mellemkommunal refusion. Kapitel 3 indeholder således bestemmelser i §§ 9-9 b, der fastlægger de såkaldte opholdskommuneregler, dvs. hvilken kommune der har ansvar for at træffe afgørelse over for en borger efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven, samt i de fleste tilfælde også afholde udgifterne hertil. Disse regler omtales også som handlekommunereglerne.

Det foreslås, at begrebet opholdskommune i *overskriften* til kapitel 3 ændres til handlekommune.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overskriften til kapitel 3 vil være handlekommune og mellemkommunal refusion.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i overskriften til kapitel 3. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

§ 9 i retssikkerhedsloven fastlægger de såkaldte "opholdskommuneregler", dvs. hvilken kommune der har ansvar for at træffe afgørelse over for en borger efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven, samt i de fleste tilfælde også afholde udgifterne hertil, idet fastlæggelsen for så vidt angår børn dog fremgår af § 9 a. Af § 9, stk. 1, fremgår, at opholdskommunen har pligt til at yde hjælp. Undtagelser hertil findes dog i § 9, stk. 7, 9 og 12, og § 9 a, stk. 4 og 7. Det fremgår videre af § 9, stk. 2, at en person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2. Af § 9, stk. 3, fremgår, at ægtefæller har opholdskommune, hvor den fælles bopæl er. For personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet, er social- og boligministeren med § 9, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om opholdskommunen. Videre er beskæftigelsesministeren med § 9, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter sygedagpengeloven. Endelig er opholdskommunen med § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven givet mulighed for at indgå aftale med en tidligere

opholdskommune om, at sidstnævnte fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale kan dog kun indgås, hvis den berørte borger samtykker.

Det foreslås, at § 9, stk. 1-6, ophæves og i stedet indsættes to nye bestemmelser som § 9, stk. 1 og 2. Det foreslås med § 9, stk. 1, at pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Det foreslås videre, at handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9, stk. 2-13, og § 9 a. Med § 9, stk. 2, foreslås, at handlekommunen for en borger, der er gift, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællerne har hver sin bopæl.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelserne i § 9, stk. 1-6, ophæves. De gældende bestemmelser i § 9, stk. 1 og 2, foreslås videreført i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, uden materielle ændringer. Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 3, foreslås med ændringer videreført i den foreslåede § 9, stk. 2. For begge bestemmelser gælder, at der foreslås en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, øvrige foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De gældende bemyndigelsesbestemmelser i § 9, stk. 4 og 5, foreslås med lovforslagets § 1, nr. 10, videreført uden materielle ændringer som § 9, stk. 11 og 12, i retssikkerhedsloven. Endelig foreslås den gældende bestemmelse i § 9, stk. 6, om aftaler vedr. handlekommuneforpligtelsen med lovforslagets § 1, nr. 10, videreført uden materielle ændringer som § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., vil pligten til at yde hjælp til en borger efter den lovgivning, der er omfattet af retssikkerhedsloven, og afholde udgifterne hertil påhvile handlekommunen. Den foreslåede bestemmelse vil således også definere, hvad handlekommuneansvaret indebærer – forpligtelsen til at yde hjælp og afholde udgifterne hertil. § 9 b, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 12-16, vil dog indeholde undtagelser til dette udgangspunkt, for så vidt angår pligten til at yde hjælp, idet § 9 b indeholder bestemmelser om ret til hjælp efter serviceloven under midlertidige ophold i en anden kommune end handlekommunen. § 9 c i retssikkerhedsloven, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 12 og 17-34, vil endvidere indeholde undtagelser fra udgangspunktet i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, for så vidt angår betalingsansvaret, idet § 9 c indeholder bestemmelser om mellemkommunal refusion, og dermed hvilken kommune der endeligt skal afholde udgifterne til hjælpen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre ændringer i, hvilken kommune der har ansvar for at yde hjælp til hvilke borgere og afholde udgifterne hertil. Ligeledes vil den foreslåede bestemmelse ikke medføre ændringer i indholdet af kommunernes forpligtelser som helhed. I lighed med efter gældende ret vil det altid være en borgers aktuelle handlekommune, der har stedlig kompetence til at behandle en sag om hjælp til en borger, jf. dog reglerne i § 9 b, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 12-16, om ret til hjælp efter serviceloven ved midlertidige ophold uden for handlekommunen. Denne regel om den aktuelle handlekommunes stedlige kompetence vil i lighed med efter gældende ret også gælde mht. sager, hvor Ankestyrelsen har truffet afgørelse om hjemvisning. Den tidligere handlekommune vil derfor med borgerens samtykke skulle overdrage sagens akter til den aktuelle handlekommune, så borgeren ikke bliver stillet ringere på grund af en flytning under klagesagens behandling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven er alene at danne grundlag for en tydelig og ensrettet brug af begrebet handlekommune.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 2. pkt., vil handlekommunen være den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog de i lovforslagets § 1, nr. 2-10, foreslåede

bestemmelser og ændringer i § 9, stk. 2-13, i retssikkerhedsloven og den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a i retssikkerhedsloven. Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 2. pkt., er med sproglige ændringer og ensretning til brug af begrebet handlekommune en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2.

Ved vurderingen af, hvor en borger har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, og dermed hvilken kommune der er handlekommune, vil der i lighed med efter gældende ret kunne lægges vægt på flere momenter. Det kan ikke angives udtømmende, hvad der vil kunne lægges vægt på. Det vil i lighed med efter gældende ret ikke kunne kræves, at borgerens ophold er dokumenteret ved bopælsregistrering i CPR. Det vil således være tilstrækkeligt for at fastslå handlekommuneforpligtelsen, at det kan konstateres, at borgeren faktisk har ophold i kommunen. Bopælsregistreringen i CPR vil dog være et vigtigt moment, men de faktiske forhold vil veje tungere. Dette gælder særligt i forhold til hjemløse. Et væsentligt moment vil være borgerens egne oplysninger, ikke mindst om hvor den pågældende har været. Der vil også kunne lægges vægt på, hvor en person senest har været i kontakt med offentlige myndigheder for at få hjælp eller få udbetalt ydelser. Fastlæggelsen af, hvilken kommune der er handlekommune, vil ofte kræve, at der foretages en vurdering af borgerens tilknytning til flere kommuner for at fastslå, i hvilken kommune borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, og dermed hvilken kommune der er borgerens handlekommune.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, vil medføre, at handlekommunen for en borger, der er gift, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Dette vil dog ikke gælde, hvis ægtefællerne har hver sin bopæl.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 1. pkt., er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 3. Bestemmelsen vil udgøre en undtagelse til udgangspunktet i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 2. pkt., om, at handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Den foreslåede bestemmelse vil have betydning, når ægtefæller opholder sig hver sit sted, f.eks. på grund af arbejde eller uddannelse. Som eksempel kan nævnes, at hvis ægtefællerne har fælles bopæl i A kommune, og en af ægtefællerne opholder sig periodisk i B kommune på grund af arbejde, vil A kommune forblive handlekommune for familien, dvs. også for ægtefællen i B kommune. Hvis ægtefællen, der opholder sig i B kommune, får behov for øjeblikkelig nødvendig hjælp under opholdet, vil det følge af § 9 b, stk. 3, der med lovforslagets § 1, nr. 15, bliver stk. 4, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 16, at den kommune, hvor ægtefællen aktuelt befinder sig, vil skulle yde hjælpen.

Den foreslåede bestemmelse om handlekommune for ægtefæller, hvor den fælles bopæl er, vil efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., ikke finde anvendelse, hvis ægtefællerne har hver sin bopæl. Denne undtagelse fremgår efter gældende ret ikke af retssikkerhedsloven, men følger af Ankestyrelsens praksis. Det findes i den forbindelse hensigtsmæssigt, at undtagelsen fremgår direkte af loven. Der vil i vurderingen af, hvorvidt ægtefæller har hver sin bopæl skulle indgå flere momenter afhængigt af den konkrete situation, herunder særligt bopælsregistrering i CPR. Det vil også være et relevant moment, hvorvidt ægtefællerne har ønsket at etablere sig på hver sin bopæl eller har ønsket at bevare en fælles bopæl, samt hvorvidt ægtefællernes ophold i forskellige kommuner er udtryk for en midlertidig ordning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 3

§ 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, indeholder regulering af pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når en borger har ophold på et botilbud m.v. Det vil således være den oprindelige opholdskommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der bevarer handle- og betalingsforpligtelsen, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når der er tale om et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5, der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 4. Disse botilbud m.v. omfatter midlertidige og længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108 i serviceloven, kvindekrisecentre efter § 109, forsorgshjem efter § 110, plejehjem efter § 192, handicapboliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under

sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen samt boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer.

Det foreslås, at i § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, ændres ”Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen” ændres til ”En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren.”

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter serviceloven og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i de i boformer m.v., der er opregnede i § 9, stk. 7, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 1-5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 4.

Med den foreslåede ændring vil der for det første ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for oprindelig opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

For det andet vil den foreslåede ændring medføre, at bestemmelsen ikke alene vil finde anvendelse mht. handlekommuneforpligtelsen i sager efter serviceloven, men også for sager efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven. Denne ændring er begrundet i, at det efter gældende ret, jf. § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, er den oprindelige opholdskommune, der fortsat er handlekommune for borgere i botilbud m.v., og derfor kan visitere borgeren til et nyt botilbud efter serviceloven. Samtidigt er det alene beliggenhedskommunen for botilbuddet efter serviceloven, der kan visitere borgeren til botilbud etableret i almene handicapboliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven. Denne splittelse af handlekommuneansvaret og dermed visitationskompetencen på to kommuner findes uhensigtsmæssig, da handlekommunen bør have mulighed for at visitere til det botilbud, der dækker borgerens behov, uanset om botilbuddet er etableret efter serviceloven eller almenboligloven. Den foreslåede ændring vil derfor samle handlekommuneansvaret og dermed visitationskompetencen for hjælp og støtte, herunder botilbud, efter serviceloven og almene handicapboliger hos den samme kommune.

Den foreslåede ændring vil ikke i øvrigt medføre ændringer i bestemmelsen, og det vil således i overensstemmelse med gældende ret være et krav, at handlekommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til borgerens ophold i botilbuddet m.v. i den anden kommune. Dette krav vil for kvindekrisecentre og forsorgshjem efter §§ 109 og 110 i serviceloven være opfyldt ved boformslederens afgørelse om optagelse i boformen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 4

§ 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, indeholder regulering af pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når en borger har ophold på et botilbud m.v. Det vil således være den oprindelige opholdskommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der bevarer handle- og betalingsforpligtelsen for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når der er

tale om et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5. Disse botilbud m.v. omfatter efter § 9, stk. 7, nr. 2, handicapboliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven.

§§ 105 og 115 i almenboligloven vedrører almene handicap- og ældreboliger. Det fremgår af § 105, stk. 1, at kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at der i nødvendigt omfang tilvejebringes almene ældreboliger, der kan udlejes til ældre og personer med handicap, som har særligt behov for sådanne boliger. Det fremgår videre af § 105, stk. 2, at regionerne og kommunerne kan overlade til selvejende institutioner og almene boligorganisationer at være byg- og driftsherre af almene ældreboliger, der tilvejebringes med særligt henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Af § 115, stk. 2, fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne agtes etableret, på statens vegne kan give tilsagn om ydelsesstøtte til kommunale almene ældreboliger og til selvejende institutioner til etablering af almene ældreboliger, herunder almene ældreboliger, der indrettes særligt med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der etableres ved nybyggeri eller ombygning eller erhvervelse med efterfølgende ombygning af eksisterende ejendomme. Af § 115, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor et regionsråd på grundlag af den årlige rammeaftale med regionens kommuner skal etablere almene ældreboliger, der indrettes særligt med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, på statens vegne kan give tilsagn om ydelsesstøtte til disses etablering ved nybyggeri eller ombygning eller erhvervelse med efterfølgende ombygning af eksisterende institutioner, som er etableret efter den tidligere bistanndslovs § 112, § 92 i den tidligere servicelov og § 108 i serviceloven.

Det foreslås, at der i § 9, *stk. 7, nr. 2*, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 2, indsættes en henvisning til § 115, stk. 2, i almenboligloven.

Den foreslåede ændring vil med de i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede ændringer medføre, at en kommune vil vedblive at være handlekommune for en borger i sager efter serviceloven og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren får ophold i boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven. Med den foreslåede ændring vil der således ske en udvidelse, således at bestemmelsen ikke blot finder anvendelse for boliger omfattede af § 115, stk. 4, men også § 115, stk. 2. Herved vil kommunalt oprettede boliger også omfattes.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at der ikke ses noget sagligt grundlag for afgrænsningen af bestemmelsen til alene at finde anvendelse for regionalt oprettede boliger, idet der er tale om boliger til samme målgruppe, uanset om oprettelsen er sket regionalt efter § 115, stk. 4, eller kommunalt efter § 115, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 5

Det fremgår af § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at pligten efter § 9, stk. 7, består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9, stk. 9. Pligten til at yde hjælp i anledning af en persons ophold på et forsorghjem m.v. efter § 110 i serviceloven består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven fremgår, at det vil være den oprindelige opholdskommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der bevarer handle- og betalingsforpligtelsen for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når der er

tale om et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5. Disse botilbud m.v. omfatter efter § 9, stk. 7, nr. 2, der bliver stk. 3, nr. 2, handicapboliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven.

Det fremgår af § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven, at den oprindelige opholdskommune uanset § 9, stk. 1, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Det foreslås, at § 9, stk. 8, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4, affattes således, at det af bestemmelsen fremgår, at en kommune vedbliver at være handlekommune efter § 9, stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9, stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.

Den foreslåede affattelse vil medføre, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger, der har fået ophold på et botilbud som nævnt i § 9, stk. 7, nr. 1-5, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver stk. 3, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 4, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, dvs. indtil borgeren har opnået bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Handlekommuneforholdet, der med bestemmelsen foreslås opretholdt, vil efter § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, alene omfatte sager efter serviceloven og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven. For sager efter anden lovgivning, der er omfattet af retssikkerhedsloven, vil fastlæggelsen af handlekommunen fortsat følge af den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Handlekommunen i sådanne sager vil således være den kommune, hvor borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, hvilket som udgangspunkt vil være beliggenhedskommunen for botilbuddet m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil i overensstemmelse med gældende ret betyde, at handlekommuneforpligtelsen i sager efter serviceloven og §§ 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven vil bestå, hvis en borger, der efter medvirken fra handlekommunen eller en anden offentlig myndighed har haft ophold i et botilbud m.v., efterfølgende med handlekommunens eller en anden offentlig myndigheds medvirken får ophold i et andet tilsvarende botilbud, dvs. et botilbud omfattet af § 9, stk. 7, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 1-5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 3, eller uden krav om medvirken fra en offentlig myndighed får ophold i et veterantilbud efter § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5. Handleforpligtelsen vil blive bevaret uanset, at borgeren går fra ophold på én type botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 7, nr. 1-5, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 1-5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 3, til en anden type botilbud m.v., der ligeledes er omfattet af § 9, stk. 7 eller 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 eller 5. Handlekommuneforpligtelsen vil således til eksempel blive bevaret, såfremt borgeren efter ophold på et forsorgshjem bliver indsat i en af Kriminalforsorgens institutioner i umiddelbar forlængelse af opholdet på forsorgshjemmet eller uden at borgeren i en mellemliggende periode har erhvervet en ny handlekommune.

Med den foreslåede nyaffattelse vil der for det første ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2,

3, 6, 7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede nyaffattelse vil i forhold til gældende ret for det andet betyde, at den gældende bestemmelse i § 9, stk. 8, 2. pkt., der alene vedrører forsorgshjem efter § 110 i serviceloven, vil udgå. I stedet vil det med henvisningen til ”herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1” i den foreslåede nyaffattelse fremgå, at det for alle botilbud m.v. omfattede af § 9, stk. 7, nr. 1-5, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 1-5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 3, vil gælde, at handlekommuneforpligtelsen for sager efter serviceloven og § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven vil blive bevaret, indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, dvs. indtil borgeren har fået bopæl eller sædvanligt ophold i en anden kommune. Denne foreslåede ændring vil betyde, at en borger som efter endt ophold på et botilbud m.v., f.eks. et forsorgshjem, et midlertidigt botilbud efter § 107 i serviceloven eller en institution under Kriminalforsorgen, ikke får ophold på et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 7 eller 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 eller 5, i retssikkerhedsloven, for så vidt angår sager efter serviceloven og § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven vil bevare sin hidtidige handlekommune, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune ved bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Dette vil gælde, uanset om borgeren selv har afbrudt opholdet på botilbuddet m.v., eller opholdet er afbrudt som følge af en afgørelse eller beslutning fra en offentlig myndighed, herunder en boformsleders afgørelse om udskrivning fra et herberg eller et kvindekrisecenter efter §§ 109 eller 110 i serviceloven eller afsluttet afsoning i en institution under Kriminalforsorgen. Den foreslåede nyaffattelse vil således medføre en udvidelse af den bevarede handlekommuneforpligtelse efter endt ophold på botilbud m.v. fra alene at omfatte forsorgshjem efter § 110 i serviceloven til at omfatte alle botilbud m.v., der er omfattede af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven. Den foreslåede udvidelse er i øvrigt i overensstemmelse med, hvad der gælder for borgere, der har haft ophold på veterantilbud, jf. § 9, stk. 10, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede udvidelse har til formål at mindske tvivlen om handlekommuneforpligtelsen, når borgerens ophold i et botilbud m.v. er ophørt, og borgeren derfor i nogle tilfælde står i en sårbar situation og har behov for hjælp efter serviceloven efter f.eks. endt afsoning eller udskrivning fra psykiatrisk afdeling, hvor borgeren samtidigt står uden bolig. Endvidere har den foreslåede ændring til formål at undgå, at beliggenhedskommunen for botilbud m.v. belastes uproportionalt ved, at beliggenhedskommunen bliver handlekommune for borgere, der udskrives m.v. fra botilbuddet m.v.

Den bevarede handlepligt vil ophøre, når borgeren opnår en handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, dvs. når borgeren har opnået bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Dette vil typisk kunne konstateres ved bopælsregistrering i CPR, men vil også kunne opnås, når en borger, der er hjemløs, sædvanligvis opholder sig i den samme kommune. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 6

Det fremgår af § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven, at den oprindelige opholdskommune uanset § 9, stk. 1, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's

soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Det foreslås, at i § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, ændres ”Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person” til ”En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter serviceloven, når borgeren”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter serviceloven, når en borger i en anden kommune har fået ophold i et veterantilbud som opregnet i § 9, stk. 9, nr. 1-3, i retssikkerhedsloven, der med lovforslaget bliver § 9, stk. 5, nr. 1-3.

Med den foreslåede ændring vil der ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for oprindelig opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5, 7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer. Det vil således fortsat være de i bestemmelsens nr. 1-3 opregnede tilbud til veteraner, der vil være omfattede, og der vil i lighed med efter gældende ret og i modsætning til, hvad der gør sig gældende efter § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, ikke være et krav om medvirken til optagelse fra en offentlig myndighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 7

Det fremgår af § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven, at pligten efter § 9, stk. 9, består, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af § 9, stk. 9 eller et botilbud omfattet af § 9, stk. 7. Pligten til at yde hjælp består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Det fremgår af § 9, stk. 9, at den oprindelige opholdskommune uanset § 9, stk. 1, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

§ 9, stk. 7, omfatter midlertidige og længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108 i serviceloven, kvindekrisecentre efter § 109, forsorgshjem efter § 110, plejehjem efter § 192, handicapboliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen samt boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer. Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det endvidere, at handicapboliger efter § 115, stk. 2, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven skal være omfattede.

Det foreslås, at § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 6, affattes således, at det fremgår af bestemmelsen, at en kommune vedbliver at være handlekommune efter § 9, stk. 5, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af § 9, stk. 5, eller et botilbud omfattet af § 9, stk. 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter § 9, stk. 1.

Den foreslåede affattelse vil medføre, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger, der har fået ophold på et veterantilbud som nævnt i § 9, stk. 9, nr. 1-3, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver stk. 5, nr. 1-3, i retssikkerhedsloven, så længe borgeren har ophold i det pågældende tilbud, et andet veterantilbud omfattet af § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, eller et botilbud omfattet af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i

retssikkerhedsloven, dvs. indtil borgeren har opnået bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Handlekommuneforholdet, der med bestemmelsen foreslås opretholdt, vil efter § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 6, alene omfatte sager efter serviceloven. For sager efter anden lovgivning, der er omfattet af retssikkerhedsloven, vil fastlæggelsen af handlekommunen fortsat følge af den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Handlekommunen i disse sager vil således være den kommune, hvor borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, hvilket som udgangspunkt vil være beliggenhedskommunen for veterantilbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil i overensstemmelse med gældende ret betyde, at handlekommuneforpligtelsen i sager efter serviceloven vil bestå, hvis en borger, der har haft ophold i et veterantilbud, efterfølgende får ophold i et andet veterantilbud efter § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, eller med handlekommunens eller en anden offentlig myndigheds medvirken får ophold i et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, og som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

I overensstemmelse med gældende ret vil denne handlekommuneforpligtelse blive bevaret, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, dvs. indtil borgere har opnået bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Dette vil typisk kunne konstateres ved bopælsregistrering i CPR, men vil også kunne opnås, når en borger, der er hjemløs, sædvanligvis opholder sig i den samme kommune. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2. Den foreslåede bestemmelse vil gælde, uanset om borgeren selv har afbrudt opholdet på veterantilbuddet, eller opholdet er afbrudt som følge af beslutning om udskrivning. Dette vil være i overensstemmelse med retstilstanden for botilbud m.v. omfattede af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven.

Med den foreslåede nyaffattelse vil der ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5, 6, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 8

Det fremgår af § 9, stk. 11, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, har pligt til at yde hjælp til en person efter serviceloven, efter aftale med opholdskommunen, jf. § 9, stk. 2, kan bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende.

Af § 9, stk. 7, fremgår, at det vil være den oprindelige opholdskommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der bevarer handle- og betalingsforpligtelsen, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når der er tale om et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5.

Det fremgår af § 9, stk. 9, at den oprindelige opholdskommune uanset § 9, stk. 1, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrecreationer

drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Det fremgår af § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven, at pligten efter § 9, stk. 9, består, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af § 9, stk. 9 eller et botilbud omfattet af § 9, stk. 7. Pligten til at yde hjælp består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Det foreslås, at § 9, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 7, ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven, hvorved bestemmelsen i § 9, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 7, foreslås videreført uden materielle ændringer og med en ensrettet anvendelse af begrebet handlekommune.

Til nr. 9

§ 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven fastlægger midlertidig opholdskommune i tilfælde, hvor der er uenighed mellem flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers opholdskommune. Det fremgår således af § 9, stk. 13, at hvis der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter serviceloven.

Det foreslås, at § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven, affattes således, at det fremgår af bestemmelsen, at opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers handlekommune, skal den af de uenige kommuner, hvor borgeren er eller senest har været bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), fungere som midlertidig handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette handlekommune. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune.

Med den foreslåede bestemmelses 1. pkt. vil der ske en videreførelse af det bærende princip om midlertidig handlekommune i tilfælde, hvor to eller flere kommuner er uenige om, hvilken kommune der er handlekommune for en borger. Den foreslåede bestemmelse er udtryk for, at det er afgørende, at hvis der mellem kommuner er uenighed om, hvilken kommune der i en sag er handlekommune, må uenigheden ikke få konsekvenser for borgeren, som har brug for hjælpen. Den foreslåede bestemmelse fastslår derfor, hvilken kommune der skal fungere som midlertidig handlekommune for en borger, når flere kommuner ikke anser sig som rette handlekommune. Det vil dermed kunne undgås, at en borger kan stå i en situation, hvor ingen kommune påtager sig handlekommuneansvaret.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det i lighed med efter gældende ret være den kommune, hvor borgeren er bopælsregistreret i CPR, som vil skulle påtage sig handlekommuneforpligtelsen, indtil der er opnået enighed mellem kommunerne, eller Ankestyrelsen har truffet afgørelse. Det vil i lighed med efter gældende ret ikke være afgørende, om borgeren er bopælsregistreret med en bestemt adresse eller på en såkaldt "høj vejkode" i CPR. Ligeledes vil det være uden betydning, om bopælsregistreringen er på f.eks. et tilbud efter §§ 109 eller 110 i serviceloven. Hvis borgeren ikke er bopælsregistreret i nogen af kommunerne, vil en tidligere tilmelding være afgørende. Hensynet bag dette er at sikre objektive kriterier for fastlæggelsen af den midlertidige handlekommune, således at der ikke også opstår uenighed herom til skade for borgeren. Samtidigt skal den foreslåede bestemmelse ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 28, foreslåede

§ 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven, hvorefter den fungerende handlekommune vil have ret til mellemkommunal refusion fra den egentlige handlekommune for udgifter afholdt i perioden, hvor kommunen var fungerende handlekommune. Hvis borgeren ikke er eller har været bopælsregistreret i nogen af de uenige kommuner, vil Ankestyrelsen med den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, træffe afgørelse om, hvilken kommune der skal fungere som midlertidig handlekommune for borgeren, mens uenigheden løses.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 1. pkt., vil også finde anvendelse i de tilfælde, hvor borgeren har ophold på et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, eller på et veterantilbud omfattet af § 9, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 5, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 6. Når den mellemkommunale uenighed om handlekommuneansvaret er afgjort, vil handlekommuneansvaret fremadrettet påhvile den kommune, der er udpeget som handlekommune, uanset at borgeren i den periode, hvor der har været en mellemkommunal uenighed, har fået ophold på et sådant botilbud m.v. eller veterantilbud.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 1. pkt., vil ikke indebære materielle ændringer i forhold til gældende ret, men der vil med den foreslåede nyaffattelse ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 10-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Herudover vil den foreslåede bestemmelse medføre en ensretning med begrebsbrugen i lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 23. maj 2022 (CPR-loven), således at begrebet bopælsregistrering anvendes frem for folkeregisteradresse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 2. pkt., er ny. Bestemmelsen vil medføre, at den kommune, der efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 1. pkt., er udpeget som midlertidig handlekommune vil vedblive at være midlertidig handlekommune i hele den periode, hvor der er uenighed om handlekommuneansvaret. Dette vil gælde uanset, at borgeren i løbet af denne periode er blevet bopælsregistreret i CPR i en anden kommune. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre tydelighed om handlekommuneansvaret. Dette gælder særligt i en situation, hvor der er opstået uenighed om handlekommuneansvaret i forbindelse med, at en borger har taget ophold på et botilbud m.v. eller et veterantilbud omfattet af § 9, stk. 7 eller 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 eller 5, i retssikkerhedsloven, hvor handlekommuneforpligtelsen efter § 9, stk. 8 og 10, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4 og 6, i retssikkerhedsloven, bevares under opholdet på tilbuddet, efter flytning til et andet tilbud, og indtil borgeren har fået bopæl eller sædvanligt ophold i en anden kommune. Når uenigheden om handlekommuneansvaret er løst, vil borgerens handlekommune fastlægges efter de almindelige regler.

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, 2. pkt., om den midlertidige handlekommunes ret til mellemkommunal refusion foreslås således ikke videreført som del af § 9, stk. 8. I stedet foreslås bestemmelsen med lovforslagets § 1, nr. 28, videreført uden materielle

ændringer som § 9 c, stk. 9. Denne foreslåede flytning af bestemmelsen er begrundet i et ønske om at samle bestemmelserne om mellemkommunal refusion i § 9 c.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10 og 28, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 10

Det fremgår af § 9, stk. 14, i retssikkerhedsloven, at § 9, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår uenighed mellem to kommuner om, hvilken kommune der har pligt til at yde hjælp, jf. § 9 stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7.

§ 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven fastlægger midlertidig opholdskommune i tilfælde, hvor der er uenighed mellem flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers opholdskommune. Det fremgår således af § 9, stk. 13, at hvis der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter serviceloven.

Af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven fremgår, at det vil være den oprindelige opholdskommune, dvs. den kommune, hvor borgeren havde bopæl eller sædvanligvis opholdt sig forud for opholdet på botilbuddet m.v., der bevarer handle- og betalingsforpligtelsen for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven, når der er tale om et botilbud m.v., som opregnet i § 9, stk. 7, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af § 9, stk. 9, at den oprindelige opholdskommune uanset § 9, stk. 1, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

§ 9 a, stk. 7, vedrører unge, der er anbragt, når de fylder 18 år. Det fremgår således af bestemmelsen, at hvis en ung under 18 år har selvstændig opholdskommune efter § 9 a, stk. 4, 2. eller 3. pkt., får denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i serviceloven.

Efter § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven er social- og boligministeren bemyndiget til at fastsætte regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juni 2021 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsbekendtgørelsen).

Efter § 9, stk. 5, i retssikkerhedsloven er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter sygedagpengeloven. I overensstemmelse med denne hjemmel er der med hjemmel i § 68, stk. 2, i sygedagpengeloven fastsat regler i § 29 i bekendtgørelse nr. 1091 af 1. juni 2021 om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v. om, hvilken

kommune, der skal behandle sager om sygedagpenge til personer, som opholder sig eller har bopæl i udlandet.

Af § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven fremgår, at opholdskommunen, når der er særlige grunde til det, kan indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Af § 9, stk. 11, fremgår, at kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, har pligt til at yde hjælp til en person efter serviceloven, efter aftale med opholdskommunen, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven kan bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende.

Det foreslås, at § 9, stk. 14, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 9, ophæves, og at der i stedet indsættes fire nye bestemmelser som § 9, stk. 9-12.

Med den foreslåede ophævelse af § 9, stk. 14, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 9, vil det ikke længere fremgå af retssikkerhedsloven, at § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven finder anvendelse i situationer omfattet af § 9, stk. 7 eller 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 og 5, i retssikkerhedsloven, eller § 9 a, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 11, videreføres som § 9 a, stk. 10, i retssikkerhedsloven. Den foreslåede ophævelse er begrundet i den med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede ændring af § 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, hvorved opholdskommunebegrebet erstattes af en ensartet brug af handlekommune. Herved vil de situationer, der er omfattet af § 9, stk. 7 eller 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 og 5, blive omfattet direkte af bestemmelsen i § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven. Situationer omfattet af § 9 a, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 11, videreføres som § 9 a, stk. 10, vil blive omfattet af § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, ved henvisningen til § 9, stk. 8, i den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 12, der indeholder en henvisning til § 9, stk. 8. Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 14, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 9, bliver dermed overflødig og foreslås derfor ophævet.

Det foreslås med § 9, stk. 9, at den kommune, der efter § 9, stk. 1-7 og 11-13, er handlekommune, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra borgeren, kan indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at sidstnævnte fortsat er handlekommune.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, vil medføre, at en handlekommune for en konkret borger vil kunne indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at denne fortsat er handlekommune. Aftalen vil være betinget af, at der foreligger særlige grunde, og at borgeren samtykker.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2. I forhold til den gældende bestemmelse foreslås for det første en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 11-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. For det andet foreslås en specificering af de bestemmelser i § 9, som bestemmelsen er relevant for, idet ikke alle bestemmelser i § 9 fastlægger handlekommuneansvar.

Aftaler efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, vil ikke kunne indbringes for Ankestyrelsen. Aftalen vil skulle omfatte alle former for hjælp til borgeren. Kommunerne vil således ikke kunne aftale, at pligten til at være handlekommune kun omfatter visse former for hjælp efter den sociale lovgivning.

Det vil som nævnt ovenfor være en betingelse for indgåelse af en aftale efter den foreslåede bestemmelse, at der foreligger særlige grunde herfor. Det kan ikke beskrives udtømmende, hvornår der vil foreligge sådanne særlige grunde. De momenter, der bør lægges vægt på, vil blandt andet være, om der er behov for en fortsat social indsats over for borgeren, om aftalen er med til at sikre en kontinuitet i den sociale indsats, og om flytningen er et led i den tidligere handlekommunes sociale indsats, og der f.eks. er tale om, at pågældende efter kortere eller længere tid skal videre enten tilbage til den tidligere handlekommune eller udsluses til en anden kommune.

Det foreslåede krav om særlige grunde er en videreførelse af gældende ret. Det er i praksis efter gældende ret antaget, at der foreligger særlige grunde, når opholdet i den nye kommune f.eks. skyldes, at pågældende skal opholde sig i en institution under Kriminalforsorgen, i et behandlingscenter for stofmisbrugere, jf. servicelovens § 107, eller at pågældende optages på et forsorgshjem, jf. servicelovens § 110. I så fald vil den oprindelige handlekommune også uden en aftale være handlekommune for ydelser efter serviceloven, jf. § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, og det vil derfor kunne være hensigtsmæssigt, at denne kommune er handlekommune for så vidt angår al lovgivning omfattet af retssikkerhedsloven.

Der vil også kunne foreligge særlige grunde, når der er tale om en familie, der flytter tit, eller som led i en social indsats f.eks. får ophold i familiebehandling. I disse tilfælde vil de berørte kommuner med familiens samtykke kunne aftale, at familiens sag bliver hos den tidligere handlekommune, der har lagt handlingsplanen, så denne kommune fortsat kan være handlekommune.

I lighed med efter gældende ret vil det være en betingelse for aftaler efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, at der opnås samtykke fra borgeren. Der vil ikke være formkrav til samtykket, men borgeren vil skulle informeres om virkningen af, at den tidligere handlekommune bevarer handlekommuneforpligtelsen. Det anbefales, at kommunerne fastsætter, hvor længe aftalen skal gælde. I forbindelse med handleplaner for udsatte voksne anbefales det, at samtykket gælder, så længe handleplanen løber.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det foreslås med § 9, *stk. 10*, at den kommune, der efter § 9, stk. 3 eller 5, er handlekommune for en borger, kan indgå aftale med den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, om at bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til borgeren.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 11, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 8. I forhold til den gældende bestemmelse foreslås en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 11-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Som følge heraf er det endvidere nødvendigt at henvise til den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, fremfor til opholdskommunen.

Det vil i modsætning til efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, ikke være en betingelse, at der foreligger særlige omstændigheder, eller at borgeren samtykker. Dette er begrundet i, at der vil være tale om delegation af udøvelsen af opgaver og altså ikke en aftale om overtagelse af handlekommuneansvaret.

Delegation vil kunne anvendes i alle sager efter § 9, stk. 7 og 9, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 og 5 i retssikkerhedsloven. Delegation vil kunne aftales i alle sager efter serviceloven og almenboliglovens § 115, stk. 2, og 4, jf. § 105, stk. 2, hvor kommunen har handlekommuneansvaret for borgere, der har fået ophold i et botilbud m.v. i en anden kommune efter medvirken fra kommunen eller anden offentlig myndighed eller uden sådan medvirken i et veterantilbud. Kommunen vil ikke have pligt til at delegere, ligesom kommunen vil kunne vælge kun at uddelegere opgaver i visse sager.

Delegation efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven vil kunne omfatte udøvelsen af alle typer af opgaver, herunder myndighedsopgaver som afgørelser og væsentlige sagsforberedelseskridt af betydning for en afgørelse. Handlekommunen vil også kunne vælge kun at delegere visse opgaver, som f.eks. kun udøvelsen af praktiske opgaver. Muligheden for delegation gælder også det personrettede tilsyn efter serviceloven.

Det er alene varetagelsen af udøvelsen af opgaver efter serviceloven og almenboliglovens § 115, stk. 2, og 4, jf. § 105, stk. 2, der vil kunne delegeres. Handlekommunen vil således bevare såvel det politiske og økonomiske ansvar for de afgørelser, der træffes efter delegation af den kommune, hvor tilbuddet er beliggende, og for de øvrige opgaver, som den sidstnævnte kommune varetager på handlekommunens vegne. Uanset i hvilket omfang handlekommunen delegerer sine opgaver, bevarer handlekommunen således ansvaret i sagen over for borgeren. Der vil således i modsætning til den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, ikke være tale om en flytning af handlekommuneansvaret. Handlekommunen vil kunne tilbagekalde delegationen helt eller delvis i overensstemmelse med den konkrete delegationsaftale, de to kommuner har indgået, ligesom handlekommunen vil have mulighed for af egen drift at behandle en sag, der ellers som følge af delegationen skulle være behandlet af den bemyndigede kommune (call in).

Som følge af, at handlekommunen forbliver handlekommune og dermed bevarer ansvaret for afgørelserne, vil handlekommunen have mulighed for at fastsætte overordnede retningslinjer for opgavevaretagelsen, som den bemyndigede kommune vil være forpligtet til at følge. Det vil således være handlekommunens retningslinjer, der vil skulle følges, når den bemyndigede kommune varetager opgaver efter serviceloven i forhold til borgeren.

Alle afgørelser vil skulle træffes på handlekommunens vegne og efter dennes anvisning. Borgerens klager over afgørelser efter serviceloven vil skulle rettes til handlekommunen, der vil skulle revurdere sagen og sende klagen videre til behandling i Ankestyrelsen, medmindre borgeren får fuldt medhold ved revurderingen, jf. § 66, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Handlekommunen vil endvidere efter almindelige retsgrundsætninger have en pligt og dermed også en ret til at føre tilsyn med, hvordan opgaverne varetages i den bemyndigede kommune. Tilsynspligten vil omfatte såvel overholdelse af lovgivningen som overholdelse af retningslinjer, som handlekommunen vil kunne have fastsat. Denne tilsynsforpligtelse ligger hos handlekommunen, uanset om den har valgt at delegere det personrettede tilsyn efter serviceloven til den bemyndigede kommune.

En forudsætning for delegation efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven vil være, at den anden kommune er villig til at modtage delegationen, herunder de retningslinjer, handlekommunen ønsker, skal gælde for varetagelsen af opgaven. Det vil kunne aftales, at handlekommunen betaler den bemyndigede kommunes omkostninger ved varetagelsen af de delegerede opgaver. Vederlaget for udførelse af opgaver forudsættes fastsat til kostprisen, det vil sige de direkte og indirekte omkostninger, der er forbundet med at udføre opgaven for en anden kommune. Den bemyndigede kommunes muligheder for at tilbagekalde sit samtykke til delegationen helt eller delvist vil afhænge af den indgåede delegationsaftale.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det foreslås med § 9, *stk. 11*, at social- og boligministeren fastsætter regler om handlekommune for borgere, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2. I forhold til den gældende bestemmelse foreslås en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 11-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

Den foreslåede bemyndigelse forventes i lighed med efter gældende ret anvendt til at fastsætte regler om handlekommuneansvar for grænsegængere, dvs. personer, som har bopæl uden for Danmark, men som arbejder i Danmark enten som lønmodtagere eller som selvstændige erhvervsdrivende. Herudover og ligeledes i overensstemmelse med gældende ret forventes den foreslåede bemyndigelse anvendt til at fastsætte regler om handlekommuneansvar for personer, som efter EU-retten eller Danmarks øvrige folkeretlige forpligtelser, har ret til sociale sikringsydelser som familiemedlem til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 11, vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det foreslås med § 9, *stk. 12*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om handlekommune i sager efter sygedagpengeloven.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 5, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2. I forhold til den gældende bestemmelse foreslås en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 11-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

Det er hensigten med den nye bemyndigelsesbestemmelse at bibeholde indholdet i de gældende regler i § 29 i bekendtgørelse nr. 1091 om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v., som i overensstemmelse med den gældende bemyndigelsesbestemmelse er fastsat med hjemmel i § 68, stk. 2, i sygedagpengeloven om, hvilken kommune der skal behandle sager om sygedagpenge til personer, som opholder sig eller har bopæl i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 11, vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 11

§ 9 a i retssikkerhedsloven regulerer handlekommuneansvaret for børn og unge under 18 år. Der kan alene udpeges en handlekommune, såfremt de materielle betingelser for at yde hjælp efter den underliggende

lovgivning er opfyldt, og det er således for fastlæggelse af handlekommuneansvar i sager efter serviceloven et krav, at barnet opholder sig fysisk i Danmark og har lovligt ophold her, jf. § 2, stk. 1, i serviceloven.

Efter § 9 a, stk. 1, har opholdskommunen for et barn pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 b. Hovedreglen fremgår af § 9 a, stk. 2, hvorefter et barn har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog § 9 a, stk. 3-5. Et barn, der bor mest hos den ene af forældrene, har opholdskommune hos denne. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, har barnet opholdskommune, hvor barnet er tilmeldt folkeregistret. Efter § 9 a, stk. 3, har et barn, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, selvstændig opholdskommune.

Efter § 9 a, stk. 4, har forældremyndighedsindehaverens opholdskommune pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i serviceloven og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Er et barn anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i serviceloven, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Bliver et barn eller en ung, der i overensstemmelse med forannævnte har selvstændig opholdskommune, eller bliver et barn eller en ung, der er anbragt efter § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. oktober 2010 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 919 af 21. juni 2022, visiteret til en kommune efter § 10 i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020 som senest ændret ved § 8 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, får barnet eller den unge selvstændig opholdskommune i denne kommune fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Barnets selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i serviceloven. Barnets selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.

Efter § 9 a, stk. 5, i retssikkerhedsloven har en ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, selvstændig opholdskommune.

Med hjemmel i § 9 a, stk. 6, kan forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i § 9 a, stk. 4, 2.-4. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, og hvis barnet er fyldt 15 år, også fra barnet.

Det følger videre af § 9 a, stk. 7, at hvis en ung under 18 år har selvstændig opholdskommune efter § 9 a, stk. 4, 2. eller 3. pkt., bevarer denne kommune uanset bestemmelsen i § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter serviceloven, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i serviceloven. I sådanne tilfælde finder § 9, stk. 8, 11 og 14, i retssikkerhedsloven tilsvarende anvendelse.

Endelig fremgår af § 9 a, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at hvis en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdt anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i serviceloven får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, bevarer den kommune, der efter § 9 a, stk. 7, har pligten til at yde hjælp efter serviceloven, denne pligt. § 9, stk. 8, 11 og 14, i retssikkerhedsloven vil i disse tilfælde finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at § 9 a i retssikkerhedsloven om fastlæggelse af handlekommuneansvaret for børn nyaffattes. Den foreslåede nyaffattelse vil ikke ændre ved, at der i lighed med efter gældende ret alene vil kunne udpeges en handlekommune for et barn, såfremt de materielle betingelser for at yde hjælp efter den underliggende lovgivning er opfyldt, og det vil således for fastlæggelse af handlekommuneansvar i sager efter serviceloven være et krav, at barnet opholder sig fysisk i Danmark og har lovligt ophold her, jf. § 2, stk. 1, i serviceloven.

Det foreslås med § 9 a, stk. 1, at handlekommunen for et barn under 18 år er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, jf. dog § 9 a, stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fastlæggelsen af et barns handlekommune som udgangspunkt følger fastlæggelsen af handlekommunen for forældremyndighedsindehaveren. Herved vil der blive sikret sammenhæng i indsatsen for familien. Indholdet af handlekommuneansvaret vil også for børn følge af den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, dvs. at handlekommunen vil være forpligtet til at yde hjælp og afholde udgifterne hertil, jf. dog bestemmelserne i §§ 9 b og 9 c, der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 12-34. Det vil ikke være et krav, at forældremyndighedsindehaveren er retlig eller biologisk forælder til barnet.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 1. pkt. Det foreslås dog for det første, at handlekommuneansvaret ikke følger handlekommunen for barnets forældre, men barnets forældremyndighedsindehaver.

Efter gældende ret er handlekommunen for et barn generelt forældrenes, jf. § 9 a, stk. 2, 1. pkt., mens handlekommunen mht. hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven og i sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er forældremyndighedsindehaverens, jf. § 9 a, stk. 4, 1. pkt., i retssikkerhedsloven. Dette kan føre til, at barnet har to forskellige handlekommuner – én handlekommune for hjælp efter kapitel 11 i serviceloven og i sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og en anden handlekommune for øvrig hjælp efter serviceloven og i sager efter anden lovgivning. Herudover er der tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren ikke er forælder til barnet, og hvor handlekommuneforholdet for barnet derfor ikke omfattes af den gældende bestemmelse. Disse to forhold findes ikke hensigtsmæssige, og der foreslås derfor med den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven en ensretning, således at barnets handlekommune som udgangspunkt i alle sager vil følge forældremyndighedsindehaverens.

Tilfælde, hvor barnets forældre har fælles forældremyndighed, men bor i to forskellige kommuner, foreslås reguleret i § 9 a, stk. 2. Hvis barnet ikke bor hos nogen af forældremyndighedsindehaverne og ikke er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 3 og 4, vil Ankestyrelsen kunne træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 10.

Fastlæggelsen af forældremyndighedsindehaverens handlekommune vil følge af bestemmelserne i § 9, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2-10. I de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren har en anden handlekommune, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven end efter anden lovgivning, vil det være kommunen, der er handlekommune mht. hjælp efter serviceloven, der vil være handlekommune for barnet.

I tilfælde, hvor den forælder, der har eneforældremyndighed over et barn, eller hvor begge forældre, der har fælles forældremyndighed, dør, vil handlekommunen følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3, i perioden indtil der udpeges en forældremyndighedsindehaver for barnet, og barnets handlekommune derved vil følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1. I tilfælde, hvor der træffes afgørelse om anbringelse af barnet, inden der udpeges en forældremyndighedsindehaver, vil handlekommuneansvaret følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, i retssikkerhedsloven også efter udpegningen af

forældremyndighedsindehaveren. Dette vil dog ophøre, såfremt barnet hjemgives til den udpegede forældremyndighedsindehaver. I sådanne tilfælde vil handlekommuneansvaret for barnet igen følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1.

I forhold til gældende ret foreslås for det andet, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, alene henvises til barn under 18 år fremfor som i den gældende bestemmelse efter § 9 a, stk. 2, 1. pkt., til barn eller ung under 18 år. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

Endelig foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 1. pkt., en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

Det foreslås med § 9 a, stk. 2, at hvis forældrene til et barn har fælles forældremyndighed, men ikke bor sammen, er barnets handlekommune den samme som handlekommunen i sager efter serviceloven for den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor mest hos, jf. dog § 9 a, stk. 4, 6 og 8. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, er handlekommunen den kommune, hvor barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), jf. dog § 9 a, stk. 4, 6 og 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 1. pkt., vil således regulere handlekommuneansvaret for et barn i de tilfælde, hvor barnets forældre har fælles forældremyndighed, men hvor forældrene bor i forskellige kommuner. I sådanne tilfælde vil barnets handlekommune være den samme som handlekommunen i sager efter serviceloven for den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor mest hos. Dette vil dog ikke gælde, såfremt de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4, 6 eller 8, vil finde anvendelse. Det vil være barnets handlekommune, der vil skulle tage stilling til ansøgninger om hjælp og støtte, der er relateret til barnet, uanset at ansøgningen indgives af den af forældremyndighedsindehaverne, som barnet bor mindst hos. Dette vil f.eks. kunne være relevant i sager om dækning af nødvendige merudgifter efter serviceloven.

Såfremt forældrene ikke har fælles forældremyndighed, vil den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven ikke finde anvendelse. Handlekommuneansvaret vil derimod følge direkte af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, og barnet vil altså have samme handlekommune, som forældremyndighedsindehaveren. Dette gælder uanset, at barnet bor mest hos den forælder, som ikke har del i forældremyndigheden.

De tilfælde, hvor barnet bor lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, f.eks. i en 7-7-ordning, foreslås reguleret i § 9 a, stk. 2, 2. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse vil handlekommuneansvaret herefter følge af barnets bopælsregistrering i CPR. Dette vil dog ikke gælde, såfremt de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4, 6 eller 8, vil finde anvendelse. Såfremt barnet er registreret i CPR som værende uden fast bopæl, vil den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 2. pkt., ikke kunne finde anvendelse, og barnets handlekommune vil skulle fastlægges ved en afgørelse fra Ankestyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 10.

Såfremt forældrene ikke har fælles forældremyndighed, vil den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 2. pkt., ikke finde anvendelse. Handlekommuneansvaret vil derimod følge direkte af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, og barnet vil altså have samme handlekommune som forældremyndighedsindehaveren. Dette gælder uanset, at barnet bor lige meget hos begge forældre.

De foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 2, er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 9 a, stk. 2, 2. og 3. pkt. Det foreslås dog for det første, at handlekommuneansvaret i § 9 a, stk. 2, 1. pkt., ikke følger handlekommunen for barnets forældre, men barnets forældremyndighedsindehavere.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 2. pkt., fastlægges handlekommuneansvaret for et barn omfattet af bestemmelsen i forhold til forælderen, mens handlekommunen mht. hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven og i sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er forældremyndighedsindehaverens, jf. § 9 a, stk. 4, 1. pkt., i retssikkerhedsloven. Dette kan føre til, at barnet har to forskellige handlekommuner – én handlekommune for hjælp efter kapitel 11 i serviceloven og i sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og en anden handlekommune for øvrig hjælp efter serviceloven og i sager efter anden lovgivning. Dette findes ikke hensigtsmæssigt, og der foreslås derfor med den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven en ensretning, således at barnets handlekommune i de i bestemmelsen omfattede tilfælde vil følge forældremyndighedsindehaverens.

Fastlæggelsen af forældremyndighedsindehaverens handlekommune vil følge af bestemmelserne i § 9, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2-10. I de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren har en anden handlekommune, for så vidt angår hjælp og støtte efter serviceloven end for hjælp og støtte efter anden lovgivning, vil det være handlekommunen i sager efter serviceloven, der vil være handlekommune for barnet.

I forhold til gældende ret foreslås for det andet, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven alene henvises til barn fremfor som i den gældende bestemmelse efter § 9 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., til barn eller ung under 18 år. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

Endelig foreslås i forhold til de gældende bestemmelser i § 9 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

Det foreslås med § 9 a, stk. 3, at hvis et barn ikke bor sammen med nogen af forældremyndighedsindehaverne, er barnets handlekommune den kommune, hvor barnet har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 4 og 6. Det foreslås videre, at tilsvarende gælder, hvis barnet har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fastlæggelsen af handlekommune for børn, der ikke bor sammen med en forældremyndighedsindehaver, og for børn, der har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, vil følge samme regler som for voksne, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3, er en delvis videreførelse af de gældende bestemmelser i § 9 a, stk. 3 og 5, således at § 9 a, stk. 3, foreslås delvist videreført som § 9 a, stk. 3, 1. pkt., og § 9 a, stk. 5, foreslås videreført som § 9 a, stk. 3, 2. pkt.

Ved vurderingen af, hvor et barn har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, og dermed hvilken kommune der er handlekommune, vil der i lighed med efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, og i overensstemmelse med gældende ret efter § 9 a, stk. 3 og 5, kunne lægges vægt på flere momenter. Det kan ikke angives udtømmende, hvad der vil kunne lægges vægt på. Det vil i lighed med efter gældende ret ikke kunne kræves, at barnets ophold er dokumenteret ved bopælsregistrering i CPR. Det vil således være tilstrækkeligt for at fastslå handlekommuneforpligtelsen, at det kan konstateres, at barnet faktisk har ophold i kommunen. Bopælsregistreringen i CPR vil dog være et vigtigt moment, men de faktiske forhold vil veje

tungere. Dette gælder særligt i forhold til hjemløse børn. Et væsentligt moment vil være barnets egne oplysninger, ikke mindst om hvor barnet har opholdt sig. Der vil også kunne lægges vægt på, hvor barnet senest har været i kontakt med offentlige myndigheder for at få hjælp. Fastlæggelsen af, hvilken kommune der er handlekommune, vil ofte kræve, at der foretages en vurdering af barnets tilknytning til flere kommuner for at fastslå, i hvilken kommune barnet har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, og dermed hvilken kommune der er barnets handlekommune.

For at være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3, 2. pkt., vil det være et krav, at barnet forsørger en ægtefælle eller et barn. Det bemærkes i denne forbindelse, at et barn under 18 år ikke kan indgå ægteskab efter dansk ret, men at et ægteskab indgået i udlandet af en mindreårig vil kunne anerkendes efter § 22 b i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 771 af 7. august 2019. Det vil ikke være et krav, at barnet er det forsørgende barns eget, eller at barnet har forældremyndigheden over barnet. Den foreslåede bestemmelse vil således også kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor forsørgelsen er af en mindreårig søskende.

I modsætning til efter gældende ret i § 9 a, stk. 3, vil det efter § 9 a, stk. 3, 1. pkt., ikke være et krav, at barnet klarer sig selv. Den foreslåede bestemmelse vil dog ikke finde anvendelse for børn, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4 og 6, og altså er anbragt uden for hjemmet.

I forhold til gældende ret foreslås for det andet, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3, alene henvises til barn under 18 år fremfor som i de gældende bestemmelser efter § 9 a, stk. 3 og 5, til barn eller ung under 18 år. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

For det tredje foreslås i forhold til de gældende bestemmelser i § 9 a, stk. 3 og 5, en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, stk. 4, at hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, er barnets handlekommune den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i serviceloven, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 6 og 8, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil gælde særlige regler for handlekommunen for børn, hvor kommunen har truffet afgørelse om anbringelse efter kapitel 11 i serviceloven, eller kommunen har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det anbragte barn vil således efter den foreslåede bestemmelse få handlekommune selvstændigt fra forældremyndighedsindehaveren. Denne handlekommune vil blive bevaret, uanset at forældremyndighedsindehaveren flytter til en anden kommune. Ligeledes vil handlekommunen blive bevaret, så længe barnet er anbragt, uanset at barnet anbringes på et anbringelsessted uden for handlekommunen, og uanset at barnet under anbringelsen skifter anbringelsessted. Formålet hermed er at sikre kontinuitet i indsatsen for sårbare børn.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., i retssikkerhedsloven. I forhold til gældende ret foreslås dog for det første, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, alene henvises til et barn fremfor som i den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., til barn eller ung under 18 år. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

For det andet foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, *stk. 5*, at hvis et barn har fået sædvanligt ophold i udlandet, er den kommune, der jf. § 9, senest var handlekommune for forældremyndighedsindehaveren forud for barnets ophold i udlandet, handlekommune for barnet i sager om overførsel af kompetence vedrørende beskyttelse af børn efter artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, *stk. 5*, i retssikkerhedsloven vil indeholde en særregel om, hvilken kommune der er handlekommune i sager, hvor et barn med dansk statsborgerskab eller væsentlig tilknytning til Danmark efter artikel 8, *stk. 2*, i Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, befinder sig i udlandet, og hvor en dansk kommune ønsker at overtage handlekompetencen til at træffe afgørelse om nødvendige beskyttelsesforanstaltninger over for barnet efter reglerne i Haagerbørnebeskyttelseskonventionens artikel 8 og 9.

Efter disse artikler i Haagerbørnebeskyttelseskonventionen kan der undtagelsesvis anmodes om en overførsel af kompetence til eller fra en kontraherende stat, bl.a. i de tilfælde, hvor barnet eller den unge er statsborger eller barnet eller den unge har en væsentlig tilknytning til en anden kontraherende stat.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, *stk. 5*, i retssikkerhedsloven er en tydeliggørelse af den gældende retstilstand og er begrundet i ønsket om at tydeliggøre, hvilken kommune der er barnets handlekommune i de særlige internationale sager om anbringelse af et barn uden for hjemmet, der er omfattet af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, og hvor en kommune anmoder om at overtage handlekompetencen i forhold til et barn, og en udenlandsk myndighed herefter træffer en sådan afgørelse om overførsel af kompetence.

I helt særlige tilfælde kan den udenlandske myndighed i en kontraherende stat stille krav om, at danske myndigheder træffer afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet, inden barnet eller den unge er bragt tilbage til Danmark som et led i effektueringen af en beslutning om overførsel af handlekompetencen til en dansk kommune. Bestemmelsen skal således medvirke til at sikre, at afgørelsen kan effektueres hurtigst muligt, så barnet eller den unge kan bringes til Danmark, og den nødvendige støtte kan iværksættes.

Det foreslås med § 9 a, *stk. 6*, at hvis et barn, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, *stk. 4*, eller som er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, *stk. 1*, eller § 62 x, *stk. 1*, visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, er denne kommune handlekommune for barnet fra det tidspunkt, hvor ansvaret for barnet overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, *stk. 6*, i retssikkerhedsloven vil indeholde en undtagelse til den foreslåede bestemmelse i § 9 a, *stk. 4*, om at børn, der er anbragt, bevarer deres handlekommune under hele anbringelsen. Efter den foreslåede bestemmelse vil handlekommunen for børn, der visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, dvs. børn der er meddelt opholdstilladelse, ændres til den kommune, som de

visiteres til efter integrationsloven. Herefter vil handlekommuneforholdet bevares hos denne kommune under den resterende del af barnets anbringelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 6, i retssikkerhedsloven er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt. I forhold til gældende ret foreslås dog for det første, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 6, alene henvises til et barn fremfor som i den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt., til barn eller ung. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

For det andet foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt., en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, stk. 7, at hvis handlekommunen for et barn efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4 eller 5, er en anden end den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, skal de to kommuner samarbejde om at løse familiens problemer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en samarbejdspligt for kommunerne i de tilfælde, hvor handlekommunen for et anbragt barn efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4 og 6, og handlekommunen i sager efter serviceloven for barnets forældremyndighedsindehaver efter § 9 i retssikkerhedsloven, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 2-10, ikke er den samme. Formålet med samarbejdet vil være, at hjælp til familien skal tage afsæt i at løse familiens samlede problemer. En sådan samlet indsats vil forudsætte samarbejde handlekommunerne imellem i de tilfælde, hvor handlekommuneansvaret for hjælp og støtte efter serviceloven til henholdsvis forældremyndighedsindehaveren og barnet ligger hos forskellige kommuner. Der vil ikke være formkrav til samarbejdet, der må aftales konkret mellem de involverede kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 7, i retssikkerhedsloven er en delvis videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 4. pkt. Det foreslås dog, at andet led i § 9 a, stk. 4, 4. pkt., om, at kommunen skal høre forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i serviceloven ikke videreføres. Dette er begrundet i, at reguleringen af pligten til at høre parterne i en sag, inden der træffes afgørelse, følger af forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 som ændret ved § 2 i lov nr. 503 af 23. maj 2018. Det findes derfor, at den i § 9 a, stk. 4, 4. pkt., anførte høringspligt skaber unødigt tvivl om, hvorvidt bestemmelsen har et selvstændigt indhold ud over reglerne i forvaltningsloven, hvilket efter forarbejderne til bestemmelsen ikke ses at have været lovgivers intention, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 3370 og Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 514.

I forhold til gældende ret foreslås herudover, at det er handlekommunen for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, der vil være pålagt samarbejdspligten i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 7, i retssikkerhedsloven. Dette er begrundet i, at en voksen efter bestemmelserne i § 9 i retssikkerhedsloven, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 2-10, vil kunne have én handlekommune i sager efter serviceloven og en anden handlekommune i sager efter anden lovgivning omfattet af retssikkerhedsloven, og at det vil være mht. hjælp og støtte efter serviceloven til forældremyndighedsindehaveren, at der vil kunne foreligge koordinationsbehov. Det findes derfor, at det bør fremgå udtrykkeligt, at det er denne kommune, der er pålagt en forpligtelse til at samarbejde.

Derudover foreslås det i forhold til gældende ret, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 7, i retssikkerhedsloven alene henvises til et barn fremfor som i den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 4. pkt., til barn eller ung. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

Endelig foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 4. pkt., en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De to sidstnævnte foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, *stk. 8*, at den kommune, der er handlekommune for et barn efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4 eller 6, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis barnet er fyldt 15 år, kan aftale med den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, at sidstnævnte kommune også er handlekommune for barnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de i § 9 a, stk. 4 og 6, i retssikkerhedsloven foreslåede bestemmelser om selvstændig handlekommune for børn, der er anbragt, vil kunne fraviges, således at handlekommunen for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven efter de foreslåede bestemmelser i § 9 også vil være handlekommune for det anbragte barn. Dette vil efter den foreslåede bestemmelse for det første kræve, at der indgås en aftale herom mellem de to kommuner, for det andet at der foreligger særlige grunde, og for det tredje at der foreligger samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til det anbragte barn, samt hvis barnet er fyldt 15 år også fra samtykke fra barnet. Det vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, hvorvidt der foreligger sådanne særlige grunde, at der vil kunne indgås en aftale efter den foreslåede bestemmelse. Kravet bør dog ikke fortolkes strengt, idet forældremyndighedsindehaveren og barnet, der er fyldt 15 år, vil skulle samtykke, og kravet vil f.eks. kunne anses som opfyldt, hvis der er behov for videre koordination af indsatsen for barnet og forældremyndighedsindehaveren for at sikre en samlet indsats for familien som helhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 8, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 6. I forhold til gældende ret foreslås dog for det første, at det er handlekommunen for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, der vil kunne indgå en aftale efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 8, i retssikkerhedsloven. Dette er begrundet i, at en voksen efter bestemmelserne i § 9, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 2-10, vil kunne have én handlekommune i sager efter serviceloven og en anden handlekommune i sager efter anden lovgivning omfattet af retssikkerhedsloven, og at det vil være mht. hjælp og støtte efter serviceloven til forældremyndighedsindehaveren, at der vil kunne foreligge koordinationsbehov, der vil kunne opfylde kravet om særlige grunde i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 8, i retssikkerhedsloven.

Derudover foreslås i forhold til gældende ret, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 8, alene henvises til et barn fremfor som i den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 6, til barn eller ung. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der ikke igennem hele § 9 a skal henvises til både børn og unge.

For det andet foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 6, en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De to sidstnævnte foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, stk. 9, at hvis et barn er omfattet af § 9 a, stk. 4, 6 eller 8, er handlekommunen efter disse bestemmelser uanset den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, handlekommune i sager efter serviceloven, når barnet fylder 18 år, hvis kommunen eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven eller den unge får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i serviceloven. Det foreslås videre, at § 9, stk. 4 og 10, i retssikkerhedsloven finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, 1. pkt., vil medføre, at der gælder særlige regler om handlekommunen for voksne, der ved deres 18 års fødselsdag var anbragt uden for hjemmet og dermed omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4, 6 eller 8, og som enten får ophold i et botilbud omfattet af § 9, stk. 7, som med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven og som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, eller som får opretholdt sin anbringelse efter § 76 a i serviceloven. Botilbud m.v. omfattede af § 9, stk. 7, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, nr. 1-5, i retssikkerhedsloven, og som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 4, vil være midlertidige og længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108 i serviceloven, kvindekrisecentre efter § 109, forsorgshjem efter § 110, plejehjem efter § 192, handicapboliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen samt boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer. Det vil således efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, i retssikkerhedsloven være den kommune, der har været handlekommune for barnet under anbringelsen, inden barnet fylder 18 år, der efter, at barnet bliver voksent, bevarer handlekommuneforpligtelsen, såfremt barnet enten i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et botilbud m.v. eller får opretholdt sin anbringelse efter § 76 a i serviceloven. Dette vil gælde uanset, at barnet, når det fylder 18 år, har bopæl i en anden kommune end handlekommunen og/eller får ophold på et botilbud m.v. i en anden kommune end handlekommunen.

Det vil være et krav for, at den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, i retssikkerhedsloven finder anvendelse, at opholdet på et botilbud m.v. sker i umiddelbar forlængelse af anbringelsen. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil den foreslåede bestemmelse ikke finde anvendelse, og handlekommuneansvaret vil skulle fastlægges efter bestemmelserne i § 9, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2-10. Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 8, finder endvidere ikke anvendelse i sager, hvor der alene iværksættes ungestøtte efter bestemmelserne i serviceloven. Der vil således skulle være tale om enten ophold på et botilbud m.v. eller opretholdt anbringelse efter § 76 a i serviceloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, 2. pkt., i retssikkerhedsloven vil medføre, at i tilfælde omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, 1. pkt., vil § 9, stk. 8, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 5, og den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede § 9, stk. 10, finde tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af § 9, stk. 8, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 5, at en kommune vedbliver at være handlekommune efter § 9, stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9, stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter § 9, stk. 1. Dette vil medføre, at den kommune, der har været handlekommune under anbringelsen, vil bevare handlekommuneforpligtelsen så længe den nu voksne borger, der er tidligere anbragt, har ophold på det botilbud, hvor borgeren fik ophold efter sin 18 års fødselsdag, har ophold på et tilsvarende botilbud eller på et veterantilbud. Såfremt borgerens ophold på et af de nævnte tilbud ophører, vil handlekommuneansvaret endvidere blive bevaret, indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune ved opnåelse af bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Dette vil også gælde, såfremt den nu voksne borger, der er tidligere anbragt, ved sin 18 års fødselsdag får opretholdt anbringelsen

efter § 76 a i serviceloven, og først herefter får ophold i et botilbud. Den foreslåede tilsvarende anvendelse vil betyde, at den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, også vil finde anvendelse, hvis den unge efter opretholdt anbringelse får ophold i et botilbud m.v., som er beliggende i samme kommune, som den hvor den unge har haft ophold under den opretholdte anbringelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Af den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede § 9, stk. 10, i retssikkerhedsloven fremgår, at den kommune, der efter § 9, stk. 3 eller 5, er handlekommune for en borger, kan indgå aftale med den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, om at bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til borgeren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 7, med de nødvendige konsekvensændringer af henvisninger til § 9 som følge af de i lovforslagets § 1, nr. 2-10, foreslåede omnummeringer.

I forhold til gældende ret foreslås dog for det første, at der i den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, alene henvises til et barn fremfor som i den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt., til en ung under 18 år. Der er alene tale om en sproglig forenkling, således at der konsekvent henvises til barn i § 9 a.

For det andet foreslås i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 7, en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9, 10, 12, 13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås med § 9 a, *stk. 10*, at Ankestyrelsen i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af § 9 a, stk. 1-4, 6 og 8, på baggrund af barnets tilknytning, herunder i kraft af barnets forældre og øvrige familie, kan træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for barnet. Det foreslås videre, at Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, vil medføre, at Ankestyrelsen gives kompetence til at træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for et barn, når handlekommunen ikke kan fastlægges efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-5 og 7. Samtidigt vil Ankestyrelsen have mulighed for at afvise ubegrundede anmodninger.

Det findes hensigtsmæssigt, at Ankestyrelsen tildeles kompetence til at udpege en handlekommune i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke kan identificeres på baggrund af de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-4, 6 og 8. Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne være relevant i tilfælde, hvor barnets forældremyndighedsindehaver ikke opholder sig i Danmark, eller hvor forældremyndighedsindehaveren er død, og der endnu ikke er truffet afgørelse om, hvem der skal have forældremyndigheden over barnet. Såfremt barnets handlekommune kan identificeres efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-4, 6 og 8, vil anmodningen om fastlæggelse være åbenbart ubegrundet, og Ankestyrelsen vil således med den foreslåede § 9 a, stk. 10, 2. pkt., umiddelbart kunne afvise anmodningen.

Da fastlæggelse af handlekommuneforholdet vil kunne være afgørende for, at der iværksættes den nødvendige hjælp og støtte til barnet, stilles der ikke krav til personkredsen, der vil kunne anmode Ankestyrelsen om at træffe en afgørelse efter bestemmelsen. Ankestyrelsen vil således kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse f.eks. efter henvendelse fra en kommune eventuelt i en situation, hvor der er uenighed mellem flere kommuner om handlekommuneforholdet, eller fra barnet, barnets værge eller den,

der varetager barnets interesser. Det vil ikke være et krav, at der foreligger en mellemkommunal uenighed for, at Ankestyrelsen vil kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse.

Ankestyrelsen vil i afgørelsen skulle lægge vægt på barnets samlede tilknytning til en kommune. Der vil i denne vurdering kunne indgå forskellige momenter, herunder særligt hvor barnet har sædvanligt ophold, men også eventuel handlekommune for en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, barnets tidligere ophold i en kommune og barnets familiemæssige tilknytning til en kommune.

Der vil i visse situationer kunne opstå behov for, at Ankestyrelsen træffer afgørelse om handlekommuneforholdet hurtigst muligt f.eks. i tilfælde, hvor barnet er hjemløs, eller hvor der på anden måde er akut behov for iværksættelse af en socialfaglig indsats.

I tilfælde, hvor der er uenighed mellem to kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, følger det af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 12, at den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, om midlertidig handlekommune finder anvendelse. Den midlertidige handlekommune vil efter denne bestemmelse blive fastlagt på baggrund af bopælsregistreringen i CPR. Dette vil efterlade børn, der aldrig har været bopælsregistreret i CPR, uden mulighed for, at der kan udpeges en midlertidig handlekommune. I sådanne tilfælde vil Ankestyrelsen med den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 9, kunne udpege en midlertidig handlekommune under uenigheden.

Ankestyrelsen vil, når der er truffet afgørelse, skulle give besked til parterne i sagen, til den kommune, der udpeges som handlekommune, samt hvis anmodningen er indgivet af en anden myndighed også til denne.

Ankestyrelsens afgørelse vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås med § 9 a, *stk. 11*, at Ankestyrelsen i helt særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, vil medføre, at Ankestyrelsen gives kompetence til i helt særlige tilfælde at træffe afgørelse om handlekommuneforholdet for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, og hvor serviceloven derfor ikke finder anvendelse. Det vil være et krav, at barnet med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil således være begrænset til helt særlige tilfælde. Her sigtes til, at der i den konkrete sag vil skulle foreligge helt særlige omstændigheder, der nødvendiggør, at en kommune forbereder den socialfaglige indsats for barnet inden barnets ankomst til Danmark. Dette vil f.eks. kunne være, at der er tale om et barn, som ankommer uden forældre til Danmark, at barnet på baggrund af de faktiske oplysninger må vurderes formentlig at have behov for, at der træffes afgørelse om anbringelse umiddelbart efter ankomsten til Danmark, at der er tale om et barn, som må formodes at have været udsat for radikaliserings under opholdet i udlandet, eller at der er risiko for, at barnet vil blive udsat for radikaliserings fra f.eks. familiemedlemmer, såfremt den socialfaglige indsats ikke er forberedt og kan iværksættes ved barnets ankomst til Danmark. Det vil være Ankestyrelsen, der som led i sagsbehandlingen vil skulle tage stilling til, hvorvidt der i den konkrete sag er tale om forhold, der medfører, at sagen vil kunne betegnes som et helt særligt tilfælde.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse være et krav, at danske myndigheder medvirker til, at barnet kommer til Danmark. Der stilles i denne forbindelse ikke store krav, da formålet er at sikre, at den socialfaglige indsats for barnet er forberedt, når barnet kommer til Danmark. Det vil f.eks. være tilstrækkeligt, at en dansk ambassade eller konsulat har udstedt de nødvendige rejsedokumenter. Det vil således f.eks. ikke være et krav, at danske myndigheder ledsager barnet på rejsen til Danmark. Omvendt vil

det være et krav, at myndigheden har medvirket i højere grad end blot at yde rådgivning om f.eks. indrejseregler, visumpligt eller familiesammenføring.

Det vil ikke være et krav, at barnet har opholdt sig i Danmark før. Ligeledes vil det ikke være et krav, at barnet indrejser i Danmark alene, dvs. uden forældre, familiemedlemmer eller andre pårørende.

Sager efter den foreslåede bestemmelse vil kunne startes ved henvendelse til Ankestyrelsen fra barnet selv, barnets forældre eller andre pårørende, danske myndigheder, der medvirker til, at barnet kommer til Danmark, samt kommuner, der er involverede i barnets sag.

Ankestyrelsen vil i afgørelsen skulle lægge vægt på barnets samlede tilknytning til en kommune. Der vil i denne vurdering kunne indgå forskellige momenter, herunder eventuel handlekommune for en forælder, der opholder sig i Danmark, barnets eventuelle tidligere ophold i en kommune, herunder ved udrejsen fra Danmark, barnets familiemæssige tilknytning til en kommune, og hvor barnet forventes at tage ophold efter ankomsten til Danmark. Hvis barnet ikke tidligere har haft ophold i Danmark, vil det i vurderingen endvidere kunne indgå, i hvilken kommune barnets forældre havde ophold i ved udrejsen fra Danmark. Afgørelsen vil således afhænge af en samlet vurdering af, hvilken kommune barnet har stærkest tilknytning til.

Såfremt der træffes afgørelse om anbringelse af barnet efter barnets ankomst til Danmark, vil den kommune, der er udpeget som barnets handlekommune, efter den foreslåede bestemmelse, vedblive at være opholdskommune for barnet, indtil anbringelsen ophører. Såfremt barnet får ophold hos familiemedlemmer i privat døgnpleje efter serviceloven, vil barnets handlekommune ændre sig, hvis den familie, hvor barnet er i privat døgnpleje, efter barnets ankomst til Danmark flytter til en anden kommune. Barnets handlekommune vil herefter blive fastlagt efter de almindelige regler om opholdskommunen for et barn efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-4, 6 og 8, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil alene regulere udpegningen af en handlekommune for barnet. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for fastlæggelsen af handlekommunen for en eventuel forældremyndighedsindehaver, der indrejser i Danmark sammen med barnet. Her vil det være de almindelige bestemmelser i § 9, der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 2-10, der vil finde anvendelse. Der vil således kunne opstå situationer, hvor barnets og forældremyndighedsindehaverens handlekommune vil være forskellig.

Ankestyrelsen vil, når der er truffet afgørelse efter den foreslåede bestemmelse, ud over til parterne også skulle give besked om afgørelsen til de myndigheder, der medvirker til, at barnet kommer til Danmark, samt til den kommune, der er udpeget som handlekommune for barnet.

Af hensyn til forberedelsen af den socialfaglige indsats for barnet lægges det til grund, at Ankestyrelsen vil træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse hurtigst muligt. Ankestyrelsens afgørelse vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre på kommunens materielle forpligtelser efter serviceloven, og det vil således i overensstemmelse med gældende ret ikke være muligt for kommunen at træffe afgørelse om hjælp og støtte til barnet efter serviceloven, førend barnet opholder sig fysisk i Danmark, jf. § 2 i serviceloven. Den foreslåede bestemmelse vil derimod gøre det muligt for kommunen at forberede den socialfaglige indsats, idet der dog ikke vil være en forpligtelse hertil.

Endelig foreslås med § 9 a, *stk. 12*, at § 9, *stk. 8*, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn efter § 9 a, *stk. 1-5*.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, vil medføre, at § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, og som foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9, også vil finde anvendelse, når den kommunale uenighed vedrører handlekommuneansvaret for et barn efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-4 og 6.

Det fremgår af § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven, og som foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9, at hvis der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers handlekommune, skal den af de uenige kommuner, som borgeren er eller senest har været bopælsregistreret i CPR i, fungere som midlertidig handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette handlekommune. Det fremgår videre, at denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregisteret i en anden kommune.

Det vil i sager vedrørende børn være barnets bopælsregistrering i CPR, der er afgørende for, hvilken kommune der er midlertidig handlekommune. Dette er begrundet i, at udgangspunktet i dansk ret er, at forældre har fælles forældremyndighed, og at det ikke er usædvanligt, at forældre efter en skilsmisse bosætter sig i forskellige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 12, er en lovfæstelse af Ankestyrelsens praksis, hvorefter § 9, stk. 13, der med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven har været anset for at finde tilsvarende anvendelse for børn. Det findes dog af ordensmæssige hensyn, at dette bør fremgå direkte af loven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, 4, 5, 9 og 10, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.2.2., 2.2.3., 2.3.2., 2.3.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 12

Overskriften til § 9 b i retssikkerhedsloven er ophold uden for opholdskommunen.

§ 9 c vedrører mellemkommunal refusion. Af § 9 c, stk. 9, 1. pkt., fremgår, at de udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter § 9 c, stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske udgifter. Det fremgår videre af § 9 c, stk. 9, 3. pkt., at hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter serviceloven, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Det foreslås, at "opholdskommunen" i *overskriften* til § 9 b og i § 9 c, stk. 1, 1. og 3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til "handlekommunen".

De foreslåede ændringer vil for det første medføre, at overskriften til § 9 b vil være ophold uden for handlekommunen.

For det andet vil de foreslåede ændringer medføre, at det af § 9 c vil fremgå, at de udgifter, som handlekommunen kan få dækket efter § 9 c, stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske udgifter, og at hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter serviceloven, vil handlekommunen have ret til refusion svarende til taksten eller priskravet. Det bemærkes, at henvisningen til opholdskommunens faktiske udgifter i § 9 c, stk. 9, 1. pkt., i retssikkerhedsloven foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 29.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-11, 13, 15 og 16 foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således

også afspejles i overskriften til § 9 b og i bestemmelserne om mellemkommunal refusion i § 9 c. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 13

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører ret til hjælp, når en borger opholder sig uden for opholdskommunen. Det fremgår således af § 9 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen.

Det foreslås, at i § 9 b, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven ændres ”uden for opholdskommunen” til ”uden for handlekommunen”, og ”i opholdskommunen” ændres til ”af handlekommunen”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at en person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, vil have ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp af handlekommunen.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-12, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 b, stk. 1, 1. pkt. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 14

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører ret til hjælp, når en borger opholder sig uden for opholdskommunen. Det fremgår således af § 9 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Det fremgår ikke af bestemmelsen, hvilken kommune der træffer afgørelse efter bestemmelsen. Retssikkerhedsloven indeholder endvidere ikke regulering af retten til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, som er nødvendige af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen under det midlertidige ophold i kommunen.

Det fremgår af § 9 b, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven, at døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 83 i serviceloven har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven ophæves og i stedet indsættes som § 9 b, stk. 1, 2. pkt., en bestemmelse om, at personen endvidere har ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter § 9 b, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven under det midlertidige ophold i kommunen. Det foreslås videre med § 9 b, stk. 1, 3. pkt.,

at afgørelse om hjælp efter § 9 b, stk. 1, 1. og 2. pkt., træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at en person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, og som efter § 9 b, stk. 1, 1. pkt., der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 13, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven, også vil have ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af den personlige og praktiske hjælp under det midlertidige ophold i kommunen. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis. Det vil fortsat som alt overvejende hovedregel være handlekommunen, som vil skulle stille hjælpemidler til rådighed for borgeren også under midlertidige ophold i en anden kommune. Den foreslåede bestemmelse vil således alene have betydning for hjælpemidler, der stilles til rådighed af hensyn til tilrettelæggelsen af den personlige og praktiske hjælp. Dette vil f.eks. kunne være en sengelift. I tilfælde, hvor et hjælpemiddel bevilges af hensyn til borgerens daglige pleje, og hvor hjælpen udføres af hjælpere ansat af borgeren med økonomisk støtte fra borgerens handlekommune, vil det være borgerens handlekommune, som vil have forpligtelsen til at behandle ansøgningen om hjælp.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 3. pkt., i retssikkerhedsloven vil medføre, at det vil fremgå eksplicit af bestemmelsen i § 9 b, stk. 1, at afgørelse om personlig og praktisk hjælp, jf. § 9 b, stk. 1, 1. pkt., og hjælpemidler af hensyn hertil, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., vil skulle træffes af den kommune, hvor borgeren har midlertidigt ophold. Det vil således være denne kommune, der vil skulle træffe afgørelse om, hvilken konkret hjælp der er nødvendig for borgeren under hensyntagen til det lokalt fastsatte serviceniveau. I det omfang lovgivningen giver borgerne valgmuligheder, vil dette også gælde for borgere, som opholder sig midlertidigt i kommunen. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med praksis.

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås videreført med sproglige ændringer som § 9 b, stk. 2, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 15

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører ret til hjælp, når en borger opholder sig uden for opholdskommunen.

Det fremgår af § 9 b, stk. 1, 2. pkt., at døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, efter § 83 i serviceloven har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

Det foreslås, at der som § 9 b, stk. 2, i retssikkerhedsloven indsættes en bestemmelse om, at døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, efter § 83 i serviceloven ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Det foreslås, at den døende endvidere har ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at døende, for hvem der efter § 119 i serviceloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end den døendes handlekommune, vil have ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted. Denne ret vil gælde, uanset om handlekommunen forud herfor har truffet afgørelse om bevilling af personlig og praktisk hjælp.

Den foreslåede bestemmelse er, for så vidt angår § 9 b, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet. Dog

foreslås i forhold til den gældende bestemmelse en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13 og 16 foreslåede ændringer af §§ 9-9 b, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at den døende også vil have ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af den personlige og praktiske hjælp. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis. Det vil fortsat som alt overvejende hovedregel være handlekommunen, som vil skulle stille hjælpemidler til rådighed for den døende også under opholdet i en anden kommune. Den foreslåede bestemmelse vil således alene have betydning for hjælpemidler, der stilles til rådighed af hensyn til tilrettelæggelsen af den personlige og praktiske hjælp. Dette vil f.eks. kunne være en sengelift. I tilfælde, hvor et hjælpemiddel bevilges af hensyn til borgerens daglige pleje, og hvor hjælpen udføres af hjælpere ansat af borgeren med økonomisk støtte fra borgerens handlekommune, vil det være borgerens handlekommune, som vil have forpligtelsen til at behandle ansøgningen om hjælp.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 2, 3. pkt., er ny og vil medføre, at det vil fremgå eksplicit af lovgivningen, at afgørelse om personlig og praktisk hjælp og nødvendige hjælpemidler, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9 b, stk. 2, 1. og 2. pkt., vil skulle træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted. Det vil således være denne kommune, der vil skulle træffe afgørelse om, hvilken konkret hjælp der er nødvendig for borgeren under hensyntagen til det lokalt fastsatte serviceniveau. I det omfang lovgivningen giver borgerne valgmuligheder, vil dette også gælde for borgere omfattede af § 9 b, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med praksis.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 16

§ 9 b i retssikkerhedsloven vedrører ret til hjælp, når en borger opholder sig uden for opholdskommunen.

Det fremgår af § 9 b, stk. 3, at en ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Det foreslås, at "opholdskommunen" i § 9 b, stk. 3, der med lovforslagets § 1, nr. 15, bliver § 9 b, stk. 4, ændres til "handlekommunen", og at henvisningerne til "§ 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2", ændres til "§ 9, stk. 2, og § 9 a".

De foreslåede ændringer vil medføre, at en ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for handlekommunen, jf. § 9, stk. 2, og § 9 a, vil have ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen vil skulle gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Den foreslåede ændring af opholdskommunen til handlekommunen er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13 og 15 foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 b, stk. 3, der med lovforslagets § 1, nr. 15, bliver § 9 b, stk. 4.

Den foreslåede ændring af henvisningen fra § 9, stk. 3, til § 9, stk. 2, er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved den gældende bestemmelse i § 9, stk. 3, foreslås videreført som § 9, stk. 3. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Den foreslåede ændring af henvisningen fra § 9 a, stk. 2, til § 9 a, er en konsekvens af den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede nyaffattelse af § 9 a, hvorved et barns handlekommune vil kunne følge af de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1-11.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, og til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 17

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 2, vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har ophold i et botilbud m.v. Efter § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen således ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven, boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen, boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer m.v., anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i serviceloven eller døgnophold efter § 76 a i serviceloven.

Bestemmelsen i § 9 c, stk. 3, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion ved en borgers ophold i et veterantilbud. Det følger således af § 9 c, stk. 3, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

§ 9 c, stk. 4, vedrører mellemkommunal refusion, når der er iværksat ungestøtte. Det følger således af bestemmelsen, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, efter serviceloven fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 176, stk. 1, i serviceloven. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter § 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter denne bestemmelse. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter 76 i serviceloven, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion dog af denne kommune.

§ 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har anvendt en fritvalgsordning. Efter bestemmelsen har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love,

der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i serviceloven, § 58 a i almenboligloven eller friplejeboligloven.

§ 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde. Det fremgår af bestemmelsen, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det foreslås, at "opholdskommunen" i § 9 c, stk. 1, 2 og 3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, og stk. 6, 1. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til "handlekommunen".

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil være handlekommunen, der vil have ret til mellemkommunal refusion efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelserne i § 9 c. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 18

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde. Det fremgår af bestemmelsen, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og serviceloven, når et barn eller en ung får ophold i et

anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Efter § 9 c, stk. 12, 1. pkt., i retssikkerhedsloven kan kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i § 9 c, stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven.

Det foreslås, at "opholdskommune" i § 9 c, stk. 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 12, 1. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til "handlekommune".

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil være handlekommunen, der vil have ret til mellemkommunal refusion efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 1 og 6. For så vidt angår § 9 c, stk. 12, 1. pkt., vil de foreslåede ændringer medføre, at kommuner vil kunne aftale, at en tidligere handlekommune fortsat afholder udgifterne.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelserne i § 9 c. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3, 2.4.2. og 2.4.3.

Til nr. 19

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 2, vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har ophold i et botilbud m.v. Efter § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen således ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven, boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen, boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer m.v., anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i serviceloven eller døgnophold efter § 76 i serviceloven.

Det foreslås, at "kommune" i § 9 c, stk. 2, i retssikkerhedsloven ændres til "handlekommune".

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være et krav for ret til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 2, at den tidligere handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i de i bestemmelsen nævnte boformer m.v.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i

retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 2. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 20

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 2, vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har ophold i et botilbud m.v. Efter § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen således ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven, boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen, boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer m.v., anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i serviceloven eller døgnophold efter § 76 i serviceloven.

§§ 105 og 115 i almenboligloven vedrører almene handicap- og ældreboliger. Det fremgår af § 105, stk. 1, at kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at der i nødvendigt omfang tilvejebringes almene ældreboliger, der kan udlejes til ældre og personer med handicap, som har særligt behov for sådanne boliger. Det fremgår videre af § 105, stk. 2, at regionerne og kommunerne kan overlade til selvejende institutioner og almene boligorganisationer at være byg- og driftsherre af almene ældreboliger, der tilvejebringes med særligt henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Af § 115, stk. 2, fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne agtes etableret, på statens vegne kan give tilsagn om ydelsesstøtte til kommunale almene ældreboliger og til selvejende institutioner til etablering af almene ældreboliger, herunder almene ældreboliger, der indrettes særligt med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der etableres ved nybyggeri eller ombygning eller erhvervelse med efterfølgende ombygning af eksisterende ejendomme. Af § 115, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor et regionsråd på grundlag af den årlige rammeaftale med regionens kommuner skal etablere almene ældreboliger, der indrettes særligt med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, på statens vegne kan give tilsagn om ydelsesstøtte til disses etablering ved nybyggeri eller ombygning eller erhvervelse med efterfølgende ombygning af eksisterende institutioner, som er etableret efter den tidligere bistanndslovs § 112, § 92 i den tidligere servicelov og § 108 i serviceloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 9 c, stk. 2, nr. 2, i retssikkerhedsloven til § 115, stk. 4, i almenboligloven ændres til § 115, stk. 2 og 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at udgifter til borgere med ophold i plejeboliger efter § 115, stk. 2 og 4, i almenboligloven vil være omfattet af retten til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Både kommunalt og regionalt oprettede plejeboliger vil således være omfattede af bestemmelsen i § 9 c, stk. 2.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at der ikke ses noget sagligt grundlag for afgrænsningen af bestemmelsen i § 9 c, stk. 2, til alene at finde anvendelse for regionalt oprettede boliger, idet der er tale om

boliger til samme målgruppe uanset om oprettelsen er sket regionalt efter § 115, stk. 4, i almenboligloven eller kommunalt efter § 115, stk. 2.

Til nr. 21

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har anvendt en fritvalgsordning. Efter bestemmelsen har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i serviceloven, § 58 a i almenboligloven eller friplejeboligloven.

§ 95 i serviceloven vedrører kontant tilskud til hjælp, som borgeren selv antager. § 96 vedrører borgerstyret personlig assistance (BPA).

Det fremgår af § 96 b, stk. 1, at hvis en person flytter fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige opholdskommune, uanset reglerne i § 9 i retssikkerhedsloven, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye opholdskommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96 i serviceloven. Det fremgår videre af § 96 b, stk. 2, at hvis en kommune har udbetalt tilskud efter § 96 b, stk. 1, har kommunen krav på refusion herfor fra den nye opholdskommune. Refusionskravet omfatter tilskud, som den hidtidige opholdskommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere opholdskommune og frem til datoen for den nye opholdskommunes afgørelse.

Det foreslås, at det i § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven efter henvisningen til serviceloven indsættes ”, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i serviceloven”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at handlekommunen ikke vil have ret til refusion for udgifter til kontant tilskud efter § 95 i serviceloven og til BPA efter § 96, når en person har brugt sit frie valg og er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i serviceloven, § 58 a i almenboligloven eller friplejeboligloven, og udgifterne er omfattede af refusionsordningen i § 96 b, stk. 2, i serviceloven.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at den gældende bestemmelse i § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven i tilfælde, hvor borgeren har anvendt sit frie valg og samtidig modtager enten kontant tilskud efter § 95 i serviceloven eller BPA efter § 96 kan skabe et refusionskrav, der er modsatrettet refusionskravet efter § 96 b, der foreslås ændret med lovforslagets § 2, nr. 1 og 2. Da § 96 b er en særregel for afholdelsen af udgifter til kontant tilskud og BPA bør det derfor fremgå klart af § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven, at udgifter til kontante tilskud og BPA efter §§ 95 og 96 i serviceloven, der er omfattede af refusionsordningen i § 96 b, stk. 2, i serviceloven, ikke er omfattede af muligheden for refusion efter § 9 c, stk. 5, men i stedet reguleres af § 96 b.

Til nr. 22

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering

af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde. Det fremgår af § 9 c, stk. 6, 1. pkt., at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven, og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind.

Det foreslås, at henvisningen i § 9 c, stk. 6, 1. pkt., til ”§ 9 c, stk. 2, 4 og 5”, ændres til ”§ 9 c, stk. 2 og 5, eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i § 9 c, stk. 4”.

Den foreslåede ændring vil i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 18, foreslåede ændring af § 9 c, stk. 6, 1. pkt., medføre, at handlekommunen vil have ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2 og 5, i retssikkerhedsloven eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i § 9 c, stk. 4, og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 9 c, stk. 4, ikke omfatter ophold i tilbud, men iværksættelse af foranstaltninger. Dette bør af ordensmæssige hensyn afspejles i ordlyden af § 9 c, stk. 6, 1. pkt. Der er således tale om en sproglig ændring, der ikke vil medføre materielle ændringer.

Til nr. 23

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere opholdskommune efter bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

§ 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde. Det fremgår af § 9 c, stk. 6, 2. pkt., at en opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 6, 2. pkt., i retssikkerhedsloven ændres ”en opholdskommune” til ”handlekommunen”, og ”opholdskommunens” ændres til ”handlekommunens”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil være handlekommunen, der vil have ret til mellemkommunal refusion efter bestemmelsen i § 9 c, stk. 6, 2. pkt., når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således

også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 6, 2. pkt. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3, 2.4.2. og 2.4.3.

Til nr. 24

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Efter § 9 c, stk. 7, 1. pkt., refunderer opholdskommunen udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås for det første, at i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., ændres ”opholdskommunen” til ”handlekommunen i sager efter serviceloven”. For det andet foreslås, at der i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til ”udgifter til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven”. Endelig foreslås, at der i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven i tillæg til § 9 b, stk. 1, også henvises til § 9 b, stk. 2.

De foreslåede ændringer vil medføre, at handlekommunen i sager efter serviceloven vil refundere udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven og til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1 og 2, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring af opholdskommunen til handlekommunen i sager efter serviceloven er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 7, 1. pkt. Denne foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede indsættelse af henvisningen til udgifter til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven er begrundet i, at det med den i lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede § 9 b, stk. 1, 2. pkt., foreslås, at en person under midlertidigt ophold i en anden kommune også har ret til hjælpemidler efter § 112 i serviceloven, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter § 83 i serviceloven under det midlertidige ophold i kommunen. Udgifterne til hjælpemidler omfattede af den i lovforslagets § 1, nr. 14, foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven bør i lighed med udgifterne til hjælpen efter § 83 i serviceloven være omfattet af muligheden for mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 14.

Endelig er den foreslåede indsættelse af henvisningen til § 9 b, stk. 2, i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven begrundet i, at den gældende bestemmelse i § 9 b, stk. 1, 2. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet og med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås videreført med sproglige ændringer. Muligheden for mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 7, 1. pkt., bør videreføres, hvilket sikres med den foreslåede ændring. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14 og 15, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2., 2.1.3., 2.5.2. og 2.5.3.

Til nr. 25

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Efter § 9 c, stk. 7, 2. pkt., refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 7, 2. pkt., ændres ”opholdskommunen” til ”handlekommunen i sager efter serviceloven”, og henvisningen til § 9 b, stk. 2, i retssikkerhedsloven ændres til § 9 b, stk. 3.

De foreslåede ændringer vil medføre, at handlekommunen i sager efter serviceloven refunderer udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 3, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring af opholdskommunen til handlekommunen i sager efter serviceloven er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 7, 2. pkt.

Den foreslåede ændring af henvisningen fra § 9 b, stk. 2, til § 9 b, stk. 3, er en konsekvens af, at den gældende bestemmelse i § 9 b, stk. 2, med lovforslagets § 1, nr. 15, bliver § 9 b, stk. 3, i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 26

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Efter § 9 c, stk. 7, 1. pkt., refunderer opholdskommunen udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Efter § 9 c, stk. 7, 2. pkt., refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i serviceloven, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 9 c, stk. 7, 3. pkt., at i tilfælde omfattet af § 9, stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter § 9 c, stk. 7, 1. og 2. pkt., dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven.

Det foreslås, at § 9 c, stk. 7, 3. pkt., i retssikkerhedsloven udgår.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 7, 1. og 2. pkt., i retssikkerhedsloven, hvorefter det vil fremgå af disse to bestemmelser, at det vil være handlekommunen i sager efter serviceloven, der refunderer udgifter efter de to bestemmelser. Med disse foreslåede ændringer vil bestemmelsen i § 9 c, stk. 7, 3. pkt., blive overflødig, hvorfor den foreslås at udgå.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 og 25.

Til nr. 27

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 8, 1. pkt., at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i

lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen.

Det foreslås, at henvisningerne i § 9 c, stk. 8, 1. pkt., i retssikkerhedsloven til "Opholdskommunens" ændres til "Handlekommunens", "opholdskommune" til "handlekommune i sager efter disse love" og "tilkendelseskommunen" til "sidstnævnte kommune".

De foreslåede ændringer vil medføre, at handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens handlekommune i sager efter lov om social pension og lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet sidstnævnte kommune.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne ensretning bør således også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 28

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 8, 2. pkt., at opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 8, 2. pkt., ændres til "Opholdskommunens" til "Handlekommunens", "pensionistens opholdskommune" til "pensionistens handlekommune i sager efter disse love" og "var opholdskommune" til "var handlekommune".

De foreslåede ændring vil medføre, at det vil fremgå af § 9 c, stk. 8, 2. pkt., at handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens handlekommune i sager efter lov om social pension og lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. I denne forbindelse bemærkes, at begrebet tilkendelseskommune ikke i øvrigt anvendes i retssikkerhedsloven. Ensretningen bør også afspejles i bestemmelsen i § 9 c, stk. 8, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 29

§ 9, stk. 13, i retssikkerhedsloven regulerer midlertidig handlekommune for en borger i tilfælde, hvor to eller flere kommuner er uenige om, hvilken kommune der er handlekommune. Det fremgår således af bestemmelsens 1. pkt., at hvis der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Det fremgår videre af § 9, stk. 13, 2. pkt., at når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Endelig fremgår af § 9, stk. 13, 3. pkt., at refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter serviceloven.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven, hvoraf fremgår, at når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i tilfælde, hvor det fastlægges, at den kommune, der er midlertidig handlekommune for en borger efter § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9, eller den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 12, i retssikkerhedsloven, ikke er handlekommunen, vil handlekommunen skulle refundere den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er opregnet i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven er således en videreførelse af bestemmelserne i § 9, stk. 13, 2. og 3. pkt., der med den i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede nyaffattelse ikke foreslås videreført i denne bestemmelse. Baggrunden herfor er, at det findes hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om mellemkommunal refusion samles i § 9 c.

Dog foreslås der i forhold til gældende ret en ændring fra opholdskommune til handlekommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør således også afspejles i den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 9.

Den mellemkommunale refusion, der vil kunne kræves af den midlertidige handlekommune, vil være den midlertidige handlekommunes udgifter i den periode, hvor kommunen har påtaget sig handlepligten efter § 9, stk. 8, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9, eller den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 12. Det vil således i lighed med efter gældende ret være en betingelse, at der har bestået en uenighed om handlekommuneforpligtelsen. Den mellemkommunale refusion vil skulle beregnes som anden mellemkommunal refusion efter § 9 c.

Såfremt borgeren er blevet bopælsregisteret i en anden kommune, mens uenigheden om handlekommuneansvaret har pågået, følger det af den i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 2. pkt., at den midlertidige handlekommune fortsat er handlekommune, uanset flytningen. Såfremt det afklares i forbindelse med afklaringen af uenigheden om handlekommuneansvaret, at denne kommune fra tidspunktet for bopælsregistreringen ville have været handlekommune for borgeren, hvis der ikke var udpeget en midlertidig handlekommune, vil den midlertidige handlekommune efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 9, have ret til mellemkommunal refusion for sine udgifter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 30

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 9, 1. pkt., at de udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter § 9 c, stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske udgifter.

Det foreslås, at der i § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10, 1. pkt., indsættes en henvisning til § 9 c, stk. 9, og at "opholdskommunens" ændres til "handlekommunens".

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil fremgå af § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, og som også foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 12, at de udgifter, som handlekommunen vil kunne få dækket efter § 9 c, stk. 2-7 og 9, vil være handlekommunens faktiske udgifter.

Den foreslåede tilføjelse af henvisningen til § 9 c, stk. 9, er begrundet i, at der med lovforslagets § 1, nr. 29, foreslås indsat en ny bestemmelse som § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven. Denne bestemmelse er en videreførelse af bestemmelserne i § 9, stk. 13, 2. og 3. pkt., der med den foreslåede nyaffattelse af § 9, stk. 13, med lovforslagets § 1, nr. 9, ikke foreslås videreført i denne bestemmelse. Af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13, fremgår, at den mellemkommunale refusion for den midlertidige opholdskommunes udgifter beregnes efter § 9 c, stk. 1, og bestemmelsen i § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10, 1. pkt., finder således også anvendelse ved beregningen af krav på mellemkommunal refusion efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13. En videreførelse af denne retstilstand nødvendiggør derfor en henvisning til § 9 c, stk. 9, i § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver § 9 c, stk. 10, 1. pkt. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede ændring af opholdskommunens til handlekommunens er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør således også afspejles i § 9 c, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 og 29, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 31

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 10, at retten til refusion efter § 9 c, stk. 2, 5 og 6, består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 3. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i serviceloven består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Det fremgår af § 9 c, stk. 11, at retten til refusion efter § 9 c, stk. 3, består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud, et andet botilbud omfattet af § 9 c, stk. 3, eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 2. Retten til refusion efter § 9 c, stk. 3 består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

§ 9 c, stk. 2, vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har ophold i et botilbud m.v. Efter § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen således ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven, boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen, boliger, boformer m.v., der

træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer m.v., anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i serviceloven eller døgnophold efter § 76 i serviceloven.

Bestemmelsen i § 9 c, stk. 3, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion ved en borgers ophold i et veterantilbud. Det følger således af § 9 c, stk. 3, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

§ 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion, når borgeren har anvendt en fritvalgsordning. Efter bestemmelsen har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og efter serviceloven, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i serviceloven, § 58 a i almenboligloven eller friplejeboligloven.

§ 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion i passivitetstilfælde. Det fremgår af bestemmelsen, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven, og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, og serviceloven, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det foreslås, at henvisningen i § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 1. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 c, stk. 2, 5 og 6, ændres til § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, og at henvisningen til ”stk. 3” ændres til ”stk. 2 eller 3 og herefter indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at retten til refusion efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, vil bestå, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 2 eller 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune.

Den foreslåede tilføjelse af henvisningen til § 9 c, stk. 3, skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 33, foreslåede ophævelse af § 9 c, stk. 11. Idet § 9 c, stk. 11, har samme indhold som § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 9, 1. pkt., blot for så vidt angår refusion efter § 9 c, stk. 3, findes det hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne i én. Den foreslåede tilføjelse af henvisningen til § 9 c, stk. 3, vil således ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede indsættelse af, at retten til refusion bibeholdes, indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune, vil betyde, at retten til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, for udgifterne til en borger efter endt ophold på et botilbud m.v., vil blive bibeholdt, indtil borgeren har opnået en ny handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Dette gælder allerede efter § 9 c, stk. 10, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 2. pkt., for borgere, der har haft ophold på et forsorgshjem efter § 110 i serviceloven, og efter § 9 c, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver stk. 12, for borgere, der har haft ophold på et veterantilbud. Set i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven, hvorefter handlekommuneansvaret, for så vidt angår sager efter serviceloven, bevares, indtil en borger, der har haft ophold på et botilbud m.v., har erhvervet ny handlekommune, findes det hensigtsmæssigt, at dette også gælder mht. retten til mellemkommunal refusion. Bevarelsen af retten til mellemkommunal refusion foreslås at gælde, uanset om borgeren selv har afbrudt opholdet på botilbuddet m.v., eller opholdet er afbrudt som følge af en afgørelse eller beslutning fra en offentlig myndighed, herunder en boformsleders afgørelse om

udskrivning fra et herberg eller et kvindekrisecenter efter §§ 109 eller 110 i serviceloven eller afsluttet afsoning i en institution under Kriminalforsorgen.

Den foreslåede ændring og dermed udvidelse af retten til mellemkommunal refusion har til formål at ensrette reglerne, således at der vil gælde samme regler for alle botilbud m.v., samt medvirke til at mindske tvivlen om refusionsretten, herunder set i relation til handlekommuneforpligtelsen, når borgerens ophold i et botilbud m.v. er ophørt, men borgeren ikke har fået bopæl eller sædvanligt ophold et andet sted og f.eks. lever som hjemløs. Endvidere har den foreslåede ændring til formål at undgå, at beliggenhedskommunen for botilbud m.v. belastes uproportionalt ved, at beliggenhedskommunen skal afholde udgifterne for borgere, der udskrives m.v. fra botilbuddet m.v., uden mulighed for mellemkommunal refusion heraf fra den kommune, der har visiteret borgeren til botilbuddet m.v., og som har handleforpligtelsen for hjælp og støtte til borgeren efter serviceloven. Den bevarede ret til mellemkommunal refusion vil ophøre, når borgeren opnår en handlekommune efter den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, dvs. når borgeren har opnået bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune. Dette vil typisk kunne konstateres ved vedkommendes bopælsregistrering i CPR, men vil også kunne opnås, når en borger, der f.eks. er hjemløs, sædvanligvis opholder sig i den samme kommune. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Med den foreslåede ændring vil der herudover ske en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet handlekommune anvendes frem for opholdskommune. Denne foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Denne foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, 5 og 33, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 32

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 10, 1. pkt., at retten til refusion efter § 9 c, stk. 2, 5 og 6, består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 3. Videre fremgår af bestemmelsens 2. pkt., at en tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i serviceloven dog består, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Det foreslås, at § 9 c, stk. 10, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 2. pkt., i retssikkerhedsloven ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke vil være en særskilt regulering af varigheden af pligten til at yde refusion i anledning af en borgers ophold på et forsorgshjem efter § 110 i serviceloven.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 1, nr. 31, foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, hvormed foreslås, at det for alle botilbud m.v. vil gælde, at refusionspligten består, indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune. Den foreslåede ophævelse af § 9 c, stk. 10, 2. pkt., der med lovforslagets § 1,

nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 2. pkt., i retssikkerhedsloven er en konsekvens heraf og vil derfor ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 33

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 10, at retten til refusion efter § 9 c, stk. 2, 5 og 6, består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 3. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i serviceloven består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Det fremgår af § 9 c, stk. 11, i retssikkerhedsloven, at retten til refusion efter § 9 c, stk. 3, består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud, et andet botilbud omfattet af § 9 c, stk. 3, eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 2. Retten til refusion efter § 9 c, stk. 3 består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Det foreslås, at § 9 c, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 12, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke i retssikkerhedsloven vil være en særskilt regulering af varigheden af retten til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 3.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 1, nr. 31, foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11, 1. pkt., hvormed foreslås indsat henvisninger til § 9 c, stk. 3, i denne bestemmelse. De foreslåede henvisninger vil betyde, at varigheden af retten til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 3, vil være reguleret i § 9 c, stk. 10, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 11. Varigheden af retten til mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 3, vil med de i lovforslagets § 1, nr. 31, foreslåede ændringer være den samme som efter den gældende bestemmelse i § 9 c, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 12. Den foreslåede ophævelse af § 9 c, stk. 11, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 12, vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 34

§ 9 c i retssikkerhedsloven vedrører mellemkommunal refusion. Det fremgår af § 9 c, stk. 13, 1. pkt., at krav mod en tidligere opholdskommune efter § 9 c, stk. 2-8, skal rejses senest tre år efter, at hjælpen er ydet. Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at krav efter serviceloven dog skal rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 13, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udgår ”mod en tidligere opholdskommune”, og at henvisningen til stk. 2-8 ændres til stk. 2-9.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil fremgå af § 9 c, stk. 13, 1. pkt., at krav efter § 9 c, stk. 2-9, vil skulle rejses senest tre år efter, at hjælpen er ydet.

Den foreslåede ophævelse af henvisningen til mod en tidligere opholdskommune er begrundet i, at formuleringen er overflødig, idet det fremgår af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-9, hvem kravet på mellemkommunal refusion kan rejses over for.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 c, stk. 2-8, til § 9 c, stk. 2-9, er begrundet i, at der med lovforslagets § 1, nr. 29, foreslås indsat en ny bestemmelse som § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven. Denne

bestemmelse er en videreførelse af bestemmelserne i § 9, stk. 13, 2. og 3. pkt., der med den foreslåede nyaffattelse af § 9, stk. 13, med lovforslagets § 1, nr. 9, ikke foreslås videreført i denne bestemmelse. Af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13, fremgår, at den mellemkommunale refusion for den midlertidige opholdskommunes udgifter beregnes efter § 9 c, stk. 1, og bestemmelsen i § 9 c, stk. 13, finder således også anvendelse ved beregningen af krav på mellemkommunal refusion efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13. En videreførelse af denne retstilstand nødvendiggør derfor en henvisning til § 9 c, stk. 9, i § 9 c, stk. 13. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 og 29.

Til nr. 35

§ 11 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven regulerer de sagsområder, hvor en myndighed har adgang at fravige kravet om samtykke efter retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 1 og 6, i forbindelse med nærmere bestemte sagstyper, herunder sager om særlig støtte til børn og unge til at påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke. Efter § 11 c, stk. 2, kan myndigheden, hvis det er nødvendigt for behandlingen af en sag efter om særlig støtte til børn og unge efter serviceloven, desuden uden samtykke anmode private, der har kendskab til forholdene, om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen. Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare.

Det fremgår af § 11 a, stk. 1, at myndigheden efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, kan forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Det foreslås, at der i § 11 c i retssikkerhedsloven indsættes et nyt stykke 4, hvor det foreslås fastsat, at kravet om forudgående samtykke i § 11 a, stk. 1, ikke finder anvendelse, hvis oplysningerne er nødvendige for forberedelse af særlig støtte efter serviceloven til et barn eller en ung, der ikke opholder sig i Danmark, i sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 9 a, stk. 11, i retssikkerhedsloven. Det foreslås videre, at stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for sager omfattet af 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen i sager, hvor Ankestyrelsen har truffet afgørelse om handlekommune for et barn, der befinder sig i udlandet, og som med bistand fra danske myndigheder forventes at komme til Danmark, vil kunne indhente nødvendige og relevante oplysninger om barnets eller den unges forhold til brug for forberedelsen af den særlige støtte, barnet eller den unge må forventes at have behov for efter ankomsten til Danmark.

Bestemmelsen vil eksempelvis indebære, at kommunen uden samtykke kan indhente oplysninger f.eks. om barnets eller den unges familieforhold, skolegang, trivsel og udvikling til brug for forberedelsen af en børnefaglig undersøgelse og nødvendige afgørelser om særlig støtte, der forventes at skulle træffes ved ankomsten til Danmark. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke ændrer ved, at kommunalbestyrelsen først vil kunne træffe afgørelser om støtte til barnet efter serviceloven, når barnet opholder sig i Danmark.

Den foreslåede ændring er begrundet i ønsket om at sikre, at kommunalbestyrelsen i de særlige sager efter den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 11, i retssikkerhedsloven, har mulighed for at indhente de nødvendige og relevante oplysninger til brug for forberedelsen af modtagelsen af barnet eller den unge og

dermed sikre at der hurtigt efter ankomsten kan træffes de fornødne afgørelser efter serviceloven på baggrund af barnets eller den unges konkrete behov for hjælp og støtte.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 101 i retssikkerhedsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 36

Efter retssikkerhedslovens § 11 c, stk. 4, skal myndigheden, uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke efter § 11 c, stk. 1-3, dog forsøge at få samtykke til at indhente de nødvendige oplysninger for sagens behandling.

Det foreslås, at i § 11 c, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 35, bliver § 11 c, stk. 5, ændres ”jf. stk. 1-3” til ”jf. stk. 1-4”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsen også i sager, hvor Ankestyrelsen har truffet afgørelse efter § 9 a, stk. 11, om handlekommune for et barn eller en ung, der befinder sig i udlandet, og som med bistand fra danske myndigheder forventes at komme til Danmark, skal forsøge at få samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til at indhente nødvendige oplysninger til brug for kommunens forberedelse af særlig støtte efter serviceloven inden barnets eller den unges ankomst til landet. Kan et sådant samtykke ikke opnås, vil kommunen kunne indhente nødvendige og relevante oplysninger efter den i lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede bestemmelse i § 11 c, stk. 4.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a, stk. 11, og den i lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede § 11 c, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 37

Det fremgår af § 16 a, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at dette tilsyn føres af den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a.

Det foreslås, at i § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres ”den kommune, der har pligt til at yde hjælp” til ”handlekommunen i sager efter serviceloven”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det kriminalpræventive tilsyn vil skulle føres af handlekommunen i sager efter serviceloven.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, 2. pkt. Da en borger efter § 9 vil kunne have én handlekommune i sager efter serviceloven og en anden handlekommune i sager efter øvrig lovgivning findes det hensigtsmæssigt, at det fremgår direkte af bestemmelsen, at det er handlekommunen i sager efter serviceloven, der vil skulle føre det kriminalpræventive tilsyn.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 38

§ 52 a i retssikkerhedsloven vedrører Ankestyrelsens behandling af sager. Det fremgår af § 52 a, stk. 3, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. dog § 52 c. Efter § 52 c, stk. 1, træffes afgørelse i en sag på et møde efter reglerne om udvidet votering i § 55, stk. 2, nr. 1, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af bl.a. § 52 a, stk. 3, har principiel eller generel betydning. Det følger videre af § 52 c, stk. 2, at i sådanne sager kan Ankestyrelsen beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne.

Det foreslås, at det i § 52 a, stk. 3, efter forpligtelser indsættes ”og i sager efter § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11”.

Med den foreslåede ændring vil Ankestyrelsen træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattede af de i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11. Såfremt Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning, vil afgørelse dog efter § 52 c kunne træffes efter reglerne om udvidet votering på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne.

Med de i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11, foreslås Ankestyrelsen at kunne træffe afgørelse om handlekommuneforholdet for en borger i situationer, hvor handlekommuneforholdet ikke følger af de almindelige regler, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10, eller i helt særlige tilfælde for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 11. I disse situationer vil der ikke nødvendigvis være tale om en situation, hvor to kommuner er uenige om handlekommuneforpligtelsen, hvorfor sagen ikke altid vil være omfattet af § 61. Det findes derfor, at der i § 52 a, stk. 3, bør indsættes en henvisning til § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11, således at reglerne heri vedrørende Ankestyrelsens behandling også finder anvendelse for disse sager i lighed med, hvad der er tilfældet for sager, hvor der er en mellemkommunal uenighed.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10 og 11.

Til nr. 39

§ 66 i retssikkerhedsloven vedrører remonstration. Det fremgår af § 66, stk. 1, 1. pkt., at inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Det fremgår videre af § 66, stk. 1, 3. pkt., at hvis en afgørelse er truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 11, skal klagen sendes til og vurderes af den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven.

Efter § 9, stk. 11, i retssikkerhedsloven, kan kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, har pligt til at yde hjælp til en person efter serviceloven, efter aftale med opholdskommunen bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende. § 9, stk. 7 og 9, i retssikkerhedsloven omhandler personer, der har ophold på botilbud m.v. og veterantilbud m.v. § 9 a, stk. 7, omhandler unge, der i umiddelbar forlængelse af en anbringelse efter serviceloven får ophold i et botilbud m.v. eller får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i serviceloven. Det følger af § 9 a, stk. 7, 2. pkt., at § 9, stk. 11, finder tilsvarende anvendelse for denne gruppe.

Det foreslås, at i § 66, stk. 1, 3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres henvisningen til § 9, stk. 11, til § 9, stk. 10, og at ”den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter serviceloven” ændres til ”handlekommunen efter § 9, stk. 3 eller 5, eller § 9 a, stk. 9, i retssikkerhedsloven”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at i de tilfælde, hvor en afgørelse er truffet efter bemyndigelse efter § 9, stk. 10, vil en klage over afgørelsen skulle sendes til og vurderes af handlekommunen efter § 9, stk. 3 eller 5, eller § 9 a, stk. 9.

De foreslåede ændringer er for det første begrundet i, at § 9, stk. 11, med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås videreført uden materielle ændringer som § 9, stk. 10, at § 9, stk. 7 og 9, med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3 og 5, samt at § 9 a, stk. 7, med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført uden materielle ændringer som § 9 a, stk. 9.

De foreslåede ændringer er for det andet et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i bestemmelsen i § 66, stk. 1, 3. pkt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 40

§ 89 a i retssikkerhedsloven er en overgangsbestemmelse. Det fremgår af bestemmelsen, at for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 om ændring af retssikkerhedsloven og serviceloven (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde) har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven, påhviler denne pligt personens aktuelle opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Med lov nr. 550 af 26. maj 2010 blev der gennemført en samling af visitations- og betalingsansvaret for så vidt angik hjælp og støtte efter serviceloven. Den kommune, der skulle overtage visitationsansvaret og forpligtelsen til at yde hjælp, og dermed det fulde handlekommuneansvar, havde dog mulighed for at vælge ikke at hjemtage dette ansvar for en eller flere borgere. I sådanne tilfælde ville en kommune alene bevare betalingsansvaret. Det fremgår således af § 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn kan træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de personer, der er nævnt i lovens § 3, stk. 3. Afgørelsen om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Videre fremgår af § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn kan træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de personer, der er nævnt i lovens § 4, stk. 4. Afgørelsen om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at "opholdskommune" to steder i § 89 a i retssikkerhedsloven ændres til "handlekommune", og at henvisningen til § 9, stk. 2, ændres til § 9, stk. 1.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil fremgå af § 89 a, at for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere handlekommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven, påhviler denne pligt personens aktuelle handlekommune, jf. § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer af opholdskommune til handlekommune er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i bestemmelsen i § 89 a.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9, stk. 1, er begrundet i, at den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås videreført som § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Der er således tale om en nødvendig konsekvensændring.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 41

§ 89 a i retssikkerhedsloven er en overgangsbestemmelse. Det fremgår af bestemmelsen, at for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven, påhviler denne pligt personens aktuelle opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Med lov nr. 550 af 26. maj 2010 blev der gennemført en samling af visitations- og betalingsansvaret for så vidt angik hjælp og støtte efter serviceloven. Den kommune, der skulle overtage visitationsansvaret og forpligtelsen til at yde hjælp, og dermed det fulde handlekommuneansvar, havde dog mulighed for at vælge ikke at hjemtage dette ansvar for en eller flere borgere. I sådanne tilfælde ville en kommune alene bevare betalingsansvaret. Det fremgår således af § 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn kan træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de personer, der er nævnt i lovens § 3, stk. 3. Afgørelsen om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Videre fremgår af § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn kan træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de personer, der er nævnt i lovens § 4, stk. 4. Afgørelsen om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 89 a, stk. 2, hvorefter den aktuelle handlekommune efter § 89 a, stk. 1, har ret til refusion for udgifter efter serviceloven fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven. § 9 c, stk. 10 og 13, finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. vil medføre, at det vil fremgå udtrykkeligt af retssikkerhedsloven, at i de tilfælde, hvor en kommune efter lov nr. 550 af 26. maj 2010 har valgt ikke at hjemtage visitationsansvaret for en borger, har borgerens aktuelle handlekommune ret til mellemkommunal refusion for udgifterne efter serviceloven fra den kommune, der har valgt ikke at hjemtage visitationsansvaret. Med den foreslåede bestemmelse vil det blive udtrykkeligt fastslået, at betalingsansvaret således blev bevaret hos den kommune, der efter lov nr. 550 af 26. maj 2010 valgte ikke at hjemtage visitationsansvaret og dermed hele handlekommuneansvaret. Af forarbejderne til § 3, stk. 4, og § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 fremgår, at den refusion, som den kommune, der vælger ikke at hjemtage visitationsansvaret, vil skulle yde, vil ske efter den dagældende § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven, dvs. efter de regler, der var gældende inden ikrafttrædelsen af lov nr. 550 af 26. maj 2010, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 169, side 15. Af ordensmæssige hensyn og da der har været rejst tvivl om betalingsforpligtelsen, findes det dog hensigtsmæssigt, at refusionspligten fremgår direkte af retssikkerhedsloven. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse i § 89 a, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at § 9 c, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 30, og § 9 c, stk. 13, der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 34, vil finde tilsvarende anvendelse for refusionskrav efter § 89 a, stk. 1. Dette vil, for så vidt angår § 9 c, stk. 9, der med lovforslagets § 1, nr. 29, bliver § 9 c, stk. 10, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 30, for det første betyde, at de udgifter, som handlekommunen vil kunne få

dækket vil være handlekommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter vil omfatte en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter serviceloven, vil handlekommunen have ret til refusion svarende til taksten eller priskravet. For det andet vil det betyde, at retten til refusion vil bestå, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af § 9 c, stk. 2 eller 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune. For så vidt angår henvisningen til § 9 c, stk. 13, vil den betyde, at refusionskravet, da der vil være tale om krav for udgifter efter serviceloven, vil skulle rejses senest 12 måneder efter hjælpen er ydet.

Der ses ikke efter gældende ret at være regulering af beregning og tidsfrist for fremsættelse af refusionskrav i tilfælde, hvor en kommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har valgt ikke at hjemtage visitationsansvaret. Det findes dog hensigtsmæssigt, at beregning og tidsfrist for fremsættelsen af refusionskrav følger reglerne i retssikkerhedsloven for øvrige krav på mellemkommunal refusion, og at dette fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen i § 89 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30 og 34.

Til § 2

Til nr. 1

§ 95 i serviceloven omhandler kontant tilskud til hjælp, som borgeren selv antager, og § 96 vedrører borgerstyret personlig assistance (BPA). Det fremgår af § 96 b, stk. 1, at hvis en person flytter fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige opholdskommune, uanset reglerne i § 9 i retssikkerhedsloven, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye opholdskommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96 i serviceloven. Det fremgår videre af § 96 b, stk. 2, at hvis en kommune har udbetalt tilskud efter § 96 b, stk. 1, har kommunen krav på refusion herfor fra den nye opholdskommune. Refusionskravet omfatter tilskud, som den hidtidige opholdskommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere opholdskommune og frem til datoen for den nye opholdskommunes afgørelse.

Det foreslås, at "opholdskommune" ændres til "handlekommune" to steder i § 96 b, stk. 1, og tre steder i § 96 b, stk. 2.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil fremgå af § 96 b, stk. 1, at hvis en person flytter fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige handlekommune, uanset reglerne i § 9 i retssikkerhedsloven, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye handlekommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil sammen med den i lovforslagets § 2, nr. 2, foreslåede ændring videre medføre, at det vil fremgå af § 96 b, stk. 2, at hvis en kommune har udbetalt tilskud efter § 96, stk. 1, vil kommunen have krav på refusion herfor fra den nye handlekommune. Refusionskravet vil omfatte tilskud, som den hidtidige handlekommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere handlekommune og frem til datoen for den nye handlekommunes afgørelse.

De foreslåede ændringer af opholdskommune til handlekommune er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i bestemmelserne i § 96 b i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

§ 95 i serviceloven omhandler kontant tilskud, til hjælp, som borgeren selv antager, og § 96 vedrører borgerstyret personlig assistance (BPA). Det fremgår af § 96 b, stk. 1, at hvis en person flytter fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige opholdskommune, uanset reglerne i § 9 i retssikkerhedsloven, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye opholdskommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96 i serviceloven. Det fremgår videre af § 96 b, stk. 1, at hvis en kommune har udbetalt tilskud efter § 96, stk. 1, har kommunen krav på refusion herfor fra den nye opholdskommune. Refusionskravet omfatter tilskud, som den hidtidige opholdskommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere opholdskommune og frem til datoen for den nye opholdskommunes afgørelse.

Det foreslås, at ”opholdskommunes” ændres til ”handlekommunes” i § 96 b, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil sammen med de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændringer medføre, at det vil fremgå af § 96 b, stk. 2, at hvis en kommune har udbetalt tilskud efter § 96 b, stk. 1, vil kommunen have krav på refusion herfor fra den nye handlekommune. Refusionskravet vil omfatte tilskud, som den hidtidige handlekommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere handlekommune og frem til datoen for den nye handlekommunes afgørelse.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 96 b, stk. 2, i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 3

§ 109 i serviceloven vedrører kvindekrisecentre. Det fremgår af § 109, stk. 4, at kvindekrisecentre senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse skal give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven. Det fremgår videre af § 109, stk. 5, i serviceloven, at kvindekrisecentre så vidt muligt inden udskrivning, dog senest tre hverdage herefter, skal give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 109, stk. 4 og 5, i serviceloven ændres ”den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov” til ”kvindens handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kvindekrisecentret vil være forpligtet til at give orientering om ind- og udskrivning efter § 109, stk. 4 og 5, til kvindens handlekommune.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 109 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 4

§ 110 i serviceloven vedrører forsorgshjem m.v. Det fremgår af § 110, stk. 6, at forsorgshjem m.v. senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen skal give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven. Det fremgår videre § 110, stk. 7, i serviceloven, at forsorgshjem m.v. så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, skal give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Kapitel 24 d i serviceloven vedrører fuldbyrdelse af strafferetlige foranstaltninger m.v. I dette kapitel er bl.a. i §§ 137 g – 137 j reguleret forskellige indskrænkninger og indgreb i rettighederne for personer, som i henhold til en strafferetlig afgørelse er anbragt på en boform. Af § 137 f, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, træffer afgørelse om de i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, i serviceloven nævnte indgreb.

§ 148 vedrører det personrettede tilsyn. Det fremgår af § 148, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om. Af § 148, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven fremgår, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål.

Det foreslås, at i § 110, stk. 6 og 7, § 137 f, stk. 1, og § 148, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., i serviceloven ændres ”den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov” til ”borgerens handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at forsorgshjem vil være forpligtede til at give orientering om ind- og udskrivning efter § 110, stk. 6 og 7, til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune. Det vil endvidere være kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, der, jf. § 137 f, stk. 1, vil træffe afgørelse om indgreb efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2. Endelig vil det være kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, som vil skulle føre det personrettede tilsyn efter § 148, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i §§ 110, 137 f og 148 i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 5

Afsnit VII i serviceloven vedrører magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne. Afsnittet indeholder bl.a. bestemmelser om indgreb i §§ 124 c-129 a, 136 a, 136 c, 136 d og 136 f. Det fremgår af § 135 a, stk. 1, 1. pkt., at indgreb efter §§ 124 c-129 a, 136 a, 136 c, 136 d og 136 f skal registreres af det personale, som har foretaget indgrebet, og indberettes til personalelederen. Videre fremgår af § 135 a, stk. 1, 2. pkt., at personalelederen skal sørge for, at alle indberetninger bliver sendt videre til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person, jf. §§ 9 og 9 b i

retssikkerhedsloven, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 148 a i serviceloven eller § 2 i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at i § 135 a, stk. 1, 2. pkt., i serviceloven ændres ”en kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person” til ”kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at personalelederen vil skulle sende indberetninger om indgreb efter §§ 124 c-129 a, 136 a, 136 c, 136 d og 136 f videre til bl.a. kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 135 a, stk. 1, i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 6

Afsnit VII i serviceloven vedrører magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne. Afsnittet indeholder bl.a. bestemmelser om indgreb i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2.

Det fremgår af § 137 m, stk. 1, 1. pkt., at ethvert indgreb, jf. § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, der er eller har været iværksat, skal registreres inden for 24 timer. Det fremgår videre af § 137 m, stk. 1, 2. pkt., at registreringen herefter indberettes uden ugrundet ophold af lederen af forsorgshjemmet eller lederens stedfortræder til den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven. Af § 137 m, stk. 4, 1. pkt., i serviceloven fremgår, at lederen af forsorgshjemmet eller lederens stedfortræder ved månedens udgang skal indsende kopi af registreringerne sammen med sine kommentarer til den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med boformen, jf. § 2 i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at i § 137 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., i serviceloven ændres ”den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp” til ”kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at lederen af forsorgshjemmet eller dennes stedfortræder uden ugrundet ophold vil skulle indberette registrering af indgreb efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, og at lederen af forsorgshjemmet eller dennes stedfortræder ved månedens udgang vil skulle indsende kopi af registreringerne sammen med sine kommentarer til samme kommunalbestyrelse.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 137 m i serviceloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 7

§ 148 i serviceloven vedrører det personrettede tilsyn. Det fremgår af § 148, stk. 3, at hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i retssikkerhedsloven, i forbindelse med tilsynet efter § 148, stk. 1, i serviceloven bliver opmærksom på bekymrende forhold i et

tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i socialtilsynsloven har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Det foreslås, at i § 148, stk. 3, i serviceloven ændres ”den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet” til ”kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, der efter § 148, stk. 3, vil have en forpligtelse til at underrette socialtilsynet, hvis den i forbindelse med det personrettede tilsyn bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud omfattet af socialtilsynsloven.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 148, stk. 3, i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 8

§ 150 i serviceloven vedrører tilsynet med hjælp efter §§ 83-87 på tilbud omfattede af § 150 c. Det fremgår af § 150, stk. 4, at hvis den stedlige kommunalbestyrelse for et sådant tilbud bliver orienteret om overtrædelser, mangler eller bekymrende forhold efter en orientering fra Styrelsen for Patientsikkerhed efter § 150, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen orientere de kommunalbestyrelser, som har ansvar for hjælpen til den enkelte borger, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, når disse borgere kan blive berørt.

Det foreslås, at i § 150, stk. 4, i serviceloven ændres ”de kommunalbestyrelser, som har ansvar for hjælpen til den enkelte borger” til ”kommunalbestyrelserne i borgernes handlekommuner”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den stedlige kommune i tilfælde omfattet af § 150, stk. 4, i serviceloven vil skulle orientere kommunalbestyrelserne i borgernes handlekommuner.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 150, stk. 4, i serviceloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 3

Til nr. 1

Med lov nr. 550 af 26. maj 2010 om ændring af retssikkerhedsloven og serviceloven (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde) blev der gennemført en samling af visitationskompetence og betalingsansvar på det sociale område som helhed, dvs. at handlekommuneansvaret for en borger blev samlet hos én kommune.

Loven indeholder i § 3 en række overgangsbestemmelser. Af § 3, stk. 4, 1. pkt., fremgår, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn kan træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de personer, der er nævnt i § 3, stk. 3. Personer omfattet af § 3, stk. 3, var personer, der ved lovens ikrafttræden den 1. august 2010 havde ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i retssikkerhedsloven som affattet ved § 1, nr. 2 og 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010, og den 1. januar 2011 stadig

opholder sig i en sådan boform. Boformer m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i retssikkerhedsloven som affattet ved § 1, nr. 2 og 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 var boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven, boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, institutioner under sygehusvæsenet, institutioner under Kriminalforsorgen og boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med de forannævnte boformer m.v. Det følger videre af § 3, stk. 4, 2. pkt., i lov nr. 550 af 26. maj 2010, at en afgørelse efter lovens § 3, stk. 4, 1. pkt., om ikke at overtage pligten til at yde hjælp af den person, afgørelsen vedrører, kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

§ 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 gav således mulighed for, at en kommunalbestyrelse inden den 1. oktober 2010 kunne beslutte, at kommunalbestyrelsen ikke ønskede at overtage visitationskompetencen og pligten til at yde hjælp til en borger. Såfremt kommunalbestyrelsen traf en sådan afgørelse, ville handlekommuneansvaret ikke blive samlet hos én kommune, og den pågældende kommune ville fortsat alene have betalingsansvaret for hjælp efter serviceloven til borgeren.

Det foreslås, at der som 3. pkt. i § 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 indsættes, at såfremt kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 3, stk. 4, 1. pkt., om ikke at overtage pligten til at yde hjælp til personer, der er nævnt i § 3, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn og med den pågældendes samtykke på et senere tidspunkt med tre måneders varsling og med virkning fra 1. januar i en valgperiodes tredje år træffe afgørelse om at overtage pligten til at yde hjælp.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at en kommunalbestyrelse, som i 2010 valgte at benytte muligheden efter § 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 og altså ikke hjemtage hele handlekommuneansvaret efter serviceloven for en borger, vil have mulighed for at genoverveje denne beslutning, og såfremt der under hensyntagen til den pågældendes borgers forhold og de administrative hensyn er baggrund herfor, træffe afgørelse om at hjemtage hele handlekommuneansvaret efter serviceloven. En sådan afgørelse vil skulle træffes med mindst tre måneders varsling og med virkning fra den 1. januar i en valgperiodes tredje år. Det vil endvidere være et krav, at der er indhentet samtykke til ændringen fra den pågældende borger eller eventuelt dennes værge. Afgørelsen vil skulle bygge på en samlet afvejning af hensynet til borgeren, administrative hensyn og de budgetstyringsmæssige hensyn, som lå til grund for samlingen af handlekommuneansvaret hos én kommune med lov nr. 550 af 26. maj 2010. De hensyn til borgeren, der vil kunne lægges vægt på, vil f.eks. kunne være borgerens alder, afstanden fra borgerens bopæl til kommunen eller til pårørendes handlekommune, den forventede varighed af opholdet på botilbuddet m.v. og det tidsrum, der er gået, siden borgeren fik ophold uden for kommunen.

Afgørelse efter den foreslåede bestemmelse vil så vidt muligt skulle ske i samarbejde med den kommune, der siden 2010 har haft visitationskompetencen og pligten til at yde hjælp efter serviceloven, herunder med henblik på at gøre skiftet i handlekommune så skånsomt for borgeren som muligt. Efter § 3, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 vil kommunen til brug for behandlingen af sagen uden samtykke fra borgeren af opholdskommunen kunne forlange de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for sagens behandling.

Den foreslåede varslingspligt og begrænsning af, hvornår afgørelsen vil kunne have virkning fra, er begrundet i hensynet til forudsigelighed for både borgeren og for de kommuner, der siden 2010 har haft visitationskompetencen og pligten til at yde hjælp efter serviceloven til de borgere, som en anden kommune skulle have overtaget det samlede handlekommuneansvar for, men hvor sidstnævnte kommune traf afgørelse efter § 3, stk. 4, i lov nr. 550 af 26. maj 2010. Varslingspligten vil endvidere skulle sikre den nødvendige tid til forberedelse af overdragelsen af visitationskompetencen og pligten til at yde hjælp.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, 3. pkt., er begrundet i, at den absolutte frist fastsat med § 3, stk. 4, 1. pkt., har vist sig u hensigtsmæssig henset til, at den afskærer kommunernes mulighed for på baggrund af den

efterfølgende udvikling, herunder både i kommunernes tilrettelæggelse og styring af socialområdet og i den enkelte borgers forhold, at omgøre den beslutning, der blev truffet i 2010, og kommunen derved ikke har mulighed for at bringe retstilstanden i overensstemmelse med det normale udgangspunkt efter retssikkerhedsloven om samlet handlekommuneansvar i sager efter serviceloven. Det findes derfor, at der bør åbnes op over for, at kommunerne i en struktureret proces kan træffe afgørelse i de enkelte sager om, hvorvidt handlekommuneansvaret bør samles eller fortsat være delt.

Da kommunen alene vil kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse med borgerens samtykke, findes det ikke nødvendigt at indføre mulighed for at klage over afgørelsen. En kommunes undladelse af at træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, 3. pkt., vil heller ikke kunne påklages.

Til § 4

Til nr. 1

§ 7 i socialtilsynsloven vedrører socialtilsynets driftsorienterede tilsyn. Det fremgår af § 7, stk. 3, nr. 3, at socialtilsynet ved varetagelsen af tilsynsopgaven skal indhente relevant information, herunder oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, fra de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Efter § 10, stk. 1, i socialtilsynsloven skal socialtilsynet, hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i et tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, underrette de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, når disse borgere kan blive berørt.

Det foreslås, at i § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1, i socialtilsynsloven ændres ”de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til serviceloven” til ”handlekommunerne for de enkelte borgere”.

De foreslåede ændringer vil mht. § 7, stk. 3, nr. 3, i socialtilsynsloven betyde, at det vil være fra handlekommunerne for de enkelte borger, at socialtilsynet som led i varetagelsen af tilsynsopgaven vil skulle indhente oplysninger.

For så vidt angår § 10, stk. 1, vil de foreslåede ændringer medføre, at det vil være handlekommunerne for de enkelte borgere, som socialtilsynet vil skulle underrette, hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i et tilbud, når disse borgere bliver berørt.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbruken vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i §§ 7 og 10 i socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

Efter § 10, stk. 4, i socialtilsynsloven kan socialtilsynet, hvis tilsynet bliver opmærksom på uhensigtsmæssige forhold i forhold til den enkelte borger, der relaterer sig til den enkelte kommunes ansvar efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, orientere den pågældende kommune herom.

Det foreslås, at i § 10, stk. 4, i socialtilsynsloven udgår ”der relaterer sig til den enkelte kommunes ansvar efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven”, og ”den pågældende kommune” ændres til ”borgerens handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at hvis socialtilsynet bliver opmærksom på uhensigtsmæssige forhold i forhold til den enkelte borger, vil det være borgerens handlekommune, socialtilsynet vil kunne orientere.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 10 i socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 3

§ 12 i socialtilsynsloven vedrører tilbuddenes oplysningspligt. Det fremgår af § 12, stk. 2, nr. 2, at tilbud og plejefamilier, der er godkendt efter § 5, efter anmodning skal give socialtilsynet oplysninger om, hvilke kommuner der har ansvar for at yde hjælp til borgere, der har ophold i tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 12, stk. 2, nr. 2, i socialtilsynsloven ændres ”hvilke kommuner der har ansvar for at yde hjælp til” til ”handlekommunerne for”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at tilbud og plejefamilier, der er godkendt efter § 5 i socialtilsynsloven, efter anmodning vil skulle give socialtilsynet oplysninger om handlekommunerne for borgere, der har ophold i tilbuddet.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 12 i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 4

§ 12 i socialtilsynsloven vedrører tilbuddenes oplysningspligt. Det fremgår af § 12, stk. 2, nr. 6, at tilbud og plejefamilier, der er godkendt efter § 5, af egen drift og uden unødigt ophold skal give den kommune med ansvar for den enkelte borger efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, oplysninger om bekymrende forhold og hændelser i tilbuddet og om, hvorvidt andre tilsynsmyndigheder har foretaget tilsynsmæssige skridt over for tilbuddet.

Det foreslås, at i § 12, stk. 2, nr. 6, i socialtilsynsloven ændres ”den kommune med ansvar for den enkelte borger efter serviceloven” til ”borgerens handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at tilbuddets eller plejefamiliens videregivelse af oplysninger om bekymrende forhold og hændelser i tilbuddet og om, hvorvidt andre tilsynsmyndigheder har foretaget tilsynsmæssige skridt over for tilbuddet, vil skulle gives til borgerens handlekommune.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 12 i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 5

Kapitel 3 a i socialtilsynsloven vedrører socialtilsynets godkendelse af og tilsyn med foreninger og private virksomheder, der varetager arbejdsgiverfunktioner i ordninger efter §§ 95 og 96 i serviceloven. § 18 c i socialtilsynsloven vedrører det driftsorienterede tilsyn. Det fremgår af § 18 c, stk. 2, nr. 4, at socialtilsynet skal varetage tilsynsopgaven på baggrund af relevant information, herunder oplysninger indhentet fra de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i serviceloven til borgerne nævnt i § 18 c, stk. 2, nr. 3, i socialtilsynsloven, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af § 18 d i socialtilsynsloven, at hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i relation til en forening eller en privat virksomhed, eller socialtilsynet træffer afgørelse om ophør af godkendelsen, orienterer socialtilsynet de borgere, der har indgået aftaler med foreningen eller den private virksomhed, og de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i serviceloven til de nævnte borgere, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 18 c, stk. 2, nr. 4, og § 18 d i socialtilsynsloven ændres ”de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i serviceloven” til ”handlekommunerne for”.

De foreslåede ændringer vil, for så vidt angår § 18 c, stk. 2, nr. 4, i socialtilsynsloven medføre, at socialtilsynet vil skulle varetage tilsynsopgaven bl.a. ved oplysninger indhentet fra handlekommunerne for borgerne nævnt i § 18 c, stk. 2, nr. 3.

For så vidt angår § 18 d vil de foreslåede ændringer medføre, at det vil være handlekommunerne for borgerne, som socialtilsynet vil skulle orientere, hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i relation til en forening eller en privat virksomhed, eller socialtilsynet træffer afgørelse om ophør af godkendelsen.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 10 i socialtilsynsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 6

Kapitel 3 a i socialtilsynsloven vedrører socialtilsynets godkendelse af og tilsyn med foreninger og private virksomheder, der varetager arbejdsgiverfunktioner i ordninger efter §§ 95 og 96 i serviceloven. Det fremgår af § 18 h, stk. 2, nr. 2, i socialtilsynsloven, at foreninger og private virksomheder, der er godkendt efter § 18 b efter anmodning skal give socialtilsynet oplysninger om, hvilke kommuner der har truffet afgørelse om hjælp

efter §§ 95 eller 96 i serviceloven til de borgere, foreningen eller den private virksomhed har indgået aftale med, jf. §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 18 h, stk. 2, nr. 2, i socialtilsynsloven ændres ”hvilke kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i serviceloven til” til ”handlekommunerne for”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at foreningerne og de private virksomheder efter anmodning vil skulle give socialtilsynet oplysninger om handlekommunerne for de borgere, foreningen eller den private virksomhed har indgået aftale med.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 18 h i socialtilsynsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 5

Til nr. 1

§§ 7-9 i lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie regulerer magtanvendelse udført af personale, som yder socialpædagogisk ledsagelse under en ferie. Det fremgår af § 11, 1. pkt., at magtanvendelse efter §§ 7-9 skal registreres og indberettes af personalet til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i retssikkerhedsloven, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at i § 11, 1. pkt., i lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie ændres ”den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet” til ”borgerens handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at magtanvendelse vil skulle indberettes til bl.a. borgerens handlekommune.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 11 i lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 6

Til nr. 1

§ 24 i Familieretshusloven vedrører kommunens initiativret. Det fremgår af § 24, stk. 1, at den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn efter kapitel 11 i serviceloven, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, kan anmode Familieretshuset om at indlede en sag efter forældreansvarsloven, hvis det må antages, at en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær kan forhindre en umiddelbart forestående anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke efter § 58 i serviceloven ved at fjerne risikoen for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.

Det foreslås, at i § 24, stk. 1, i Familieretshusloven ændres ”den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn” til ”kommunalbestyrelsen i barnets handlekommune i sager”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i barnets handlekommune, der vil være tillagt initiativretten efter § 24 i Familieretshusloven.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 24 i Familieretshusloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

§ 24 i Familieretshusloven vedrører kommunens initiativret. Det fremgår af § 24, stk. 4, 1. pkt., at Familieretshuset holder kommunalbestyrelsen orienteret om behandlingen af sagen, herunder hvis Familieretshuset afslutter sagen, uden at der træffes en afgørelse. Det fremgår videre af § 24, stk. 4, 2. pkt., at hvis den kommunalbestyrelse, der har rettet henvendelse efter § 24, stk. 1, på tidspunktet for sagens afslutning ikke har forpligtelsen til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i serviceloven, gives orienteringen i stedet til den kommunalbestyrelse, der har denne forpligtelse.

Det foreslås, at § 24, stk. 4, 2. pkt., i Familieretshusloven affattes således, at det fremgår, at er handlekommunen på tidspunktet for sagens afslutning ikke den kommune, der rettede henvendelse efter stk. 1, gives orienteringen i stedet til kommunalbestyrelsen i barnets nye handlekommune.

Den foreslåede nyaffattelse af § 24, stk. 4, 2. pkt., vil medføre, at orientering vil skulle gives til kommunalbestyrelsen i barnets nye handlekommune, såfremt barnet under behandlingen af sagen i Familieretshuset har skiftet handlekommune efter reglerne i § 9 a i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede nyaffattelse er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 24 i Familieretshusloven. Den foreslåede nyaffattelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 7

Til nr. 1

§ 21, stk. 1, i voksenansvarsloven vedrører registrering og indberetning af magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Det fremgår af § 21, stk. 1, at magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 8-14, 16 og 19 og magtanvendelse i øvrigt skal registreres og indberettes af anbringelsesstedet til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold på anbringelsesstedet, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med anbringelsesstedet, jf. § 2 i socialtilsynsloven.

Det foreslås, at i § 21, stk. 1, i voksenansvarsloven ændres ”en kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold på anbringelsesstedet” til ”kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at anbringelsesstedet vil skulle indberette magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten bl.a. til kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 21 i voksenansvarsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 8

Til nr. 1

Af § 68, stk. 1, i sygedagpengeloven fremgår, at kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, jf. reglerne om opholds- og handlekommune i kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at "opholds- og handlekommune" i § 68, stk. 1, i sygedagpengeloven ændres til "handlekommune".

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen vil træffe afgørelse om retten til sygedagpenge, jf. reglerne om handlekommune i kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af de i lovforslagets § 1, nr. 1-3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af bestemmelserne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune frem for opholdskommune anvendes. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 9

Til nr. 1

Kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen). Det fremgår af § 158, stk. 1, 1. pkt., at afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens opholdskommune jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at "opholdskommune" i § 158, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres til "handlekommune", og at ", stk. 2," udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil følge af § 158, stk. 1, 1. pkt., at afgørelse om tilskud vil skulle træffes af elevens eller lærlingens handlekommune, jf. § 9 i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring af opholdskommune til handlekommune er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 158 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede ophævelse af henvisningen til § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, således at der alene henvises til § 9, er for det første begrundet i, at § 9, stk. 2, med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet, men videreført som § 9, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven. For det andet er ændringen begrundet i, at handlekommuneforholdet kan følge af andre bestemmelser i § 9 end § 9, stk. 2, der med lovforslagets § 1, nr.

2, videreføres som § 9, stk. 1. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at der henvises generelt til bestemmelserne i § 9.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 203, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter loven. Det fremgår videre af § 203, stk. 2, at det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven, der skal hjemtage refusion efter § 203, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Det foreslås, at i § 203, stk. 2, ændres ”opholdskommune” til ”handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være en borgers handlekommune, der vil kunne hjemtage refusion efter § 203, stk. 1.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 203 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af § 51 i førtids- og seniorpensionsloven, at opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 51 i førtids- og seniorpensionsloven ændres ”opholdskommunen” til ”handlekommunen” og ”opholdskommune” til ”handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil fremgå af § 51, at handlekommunen har adgang til refusion fra en tidligere handlekommune efter reglerne i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 51 i førtids- og seniorpensionsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 53 i førtids- og seniorpensionsloven, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen varetager administrationen af de kommunale opgaver efter førtids- og seniorpensionsloven, jf. kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at ”opholdskommunen” i § 53 i førtids- og seniorpensionsloven ændres til ”handlekommunen”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i handlekommunen, der vil varetage administrationen af de kommunale opgaver efter førtids- og seniorpensionsloven.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 53 i førtids- og seniorpensionsloven. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 11

Til nr. 1

Det fremgår af § 53 i lov om social pension, at opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 53 i lov om social pension ændres ”opholdskommunen” til ”handlekommunen” og ”opholdskommune” til ”handlekommune”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil være handlekommunen, der har adgang til refusion fra en tidligere handlekommune.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 53 i lov om social pension. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 57 i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen varetager administrationen af de kommunale opgaver efter førtids- og seniorpensionsloven, jf. kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at ”opholdskommunen” i § 57 i lov om social pension ændres til ”handlekommunen”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i handlekommunen, der vil varetage administrationen af de kommunale opgaver efter lov om social pension.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 57 i lov om social pension. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 12

Til nr. 1 og 2

Overskriften til § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne er opholdskommune.

Af § 4 fremgår, at kommunens ret til refusion og pligt til medfinansiering af ydelserne i § 3, stk. 1, omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås med lovforslagets § 12, nr. 1, at "opholdskommune" i *overskriften* til § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne ændres til "handlekommune".

Med lovforslagets § 12, nr. 2, foreslås, at "opholdskommune" i § 4 ændres til "handlekommune".

De foreslåede ændringer vil medføre, at overskriften til § 4 vil være handlekommune, og at det vil fremgå af § 4, at kommunens ret til refusion og pligt til medfinansiering af ydelserne i § 3, stk. 1, vil omfatte udgifter til personer, som har kommunen som handlekommune.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i overskriften til § 4 og i § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 13

Til nr. 1

§ 85 i lov om aktiv socialpolitik vedrører hjælp til flytning. Det fremgår af § 85, stk. 4, 1. pkt., at hjælpen efter § 85, stk. 1 og 2, ydes af den kommune, hvori boligen, der flyttes til, ligger, jf. § 9, stk. 12, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 85, stk. 4, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik til § 9, stk. 12, i retssikkerhedsloven ændres til § 9, stk. 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 9, stk. 12, med lovforslagets § 1, nr. 8, bliver § 9, stk. 7. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 2

§ 85 i lov om aktiv socialpolitik vedrører hjælp til flytning. Det fremgår af § 85, stk. 4, 1. pkt., at hjælpen efter § 85, stk. 1 og 2, ydes af den kommune, hvori boligen, der flyttes til, ligger, jf. § 9, stk. 12, i retssikkerhedsloven. Hvis boligen, der flyttes til, ligger i udlandet, fremgår det dog af § 85, stk. 4, 2. pkt., at hjælpen ydes af opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at "opholdskommunen" i § 85, stk. 4, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik ændres til "handlekommunen".

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være handlekommunen, der vil yde hjælp efter § 85, stk. 1 og 2, når den bolig, der flyttes til, ligger i udlandet.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 85 i lov om aktiv socialpolitik. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 108 a i lov om aktiv socialpolitik, at opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 108 a i lov om aktiv socialpolitik ændres "opholdskommunen" og "opholdskommune" til hhv. "handlekommunen" og "handlekommune".

De foreslåede ændringer vil medføre, at handlekommunen vil have adgang til refusion fra en tidligere handlekommune efter § 9 c i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 108 a i lov om aktiv socialpolitik. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 14

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af § 17 d, stk. 2, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., at opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i retssikkerhedsloven. Det fremgår af § 17 d, stk. 1, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., at det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven, der skal hjemtage refusion efter § 17 d, stk. 2, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Det foreslås for det første, at i § 17 d, stk. 1, ændres "den kommune, som borgeren har som opholdskommune" ændres til "borgerens handlekommune".

Det foreslås for det andet, at i § 17 d, stk. 2, ændres "opholdskommunen" og "opholdskommune" til "handlekommunen" og "handlekommune".

De i lovforslagets § 14, nr. 1, foreslåede ændringer i § 17 d, stk. 1, vil medføre, at det vil være borgerens handlekommune efter kapitel 3 i retssikkerhedsloven, der vil skulle hjemtage refusion efter § 17 d, stk. 2, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

De i lovforslagets § 14, nr. 2, foreslåede ændringer i § 17 d, stk. 2, vil medføre, at handlekommunen vil have adgang til refusion fra en tidligere handlekommune efter § 9 c i retssikkerhedsloven.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også

afspejles i § 17 d i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 15

Til nr. 1

Det fremgår af § 44 i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, at elevens hjemstedskommune kan kræve refusion af bidrag i henhold til § 42, stk. 1, fra en anden kommune, der i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven har den generelle betalingsforpligtelse for eleven den 5. september i kalenderåret forud for det finansår, hvor aktiviteten afholdes, jf. § 42, stk. 2, i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 44 til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og at "har den generelle betalingsforpligtelse" ændres til "er handlekommune eller refusionspligtig".

De foreslåede ændringer vil medføre, at elevens hjemstedskommune vil kunne kræve refusion af bidrag i henhold til § 42, stk. 1, i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse fra en anden kommune, der i henhold til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven er handlekommune eller refusionspligtig for eleven den 5. september i kalenderåret forud for det finansår, hvor aktiviteten afholdes, jf. § 42, stk. 2, i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, er begrundet i, at § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført som § 9 a, stk. 1, 4 og 6. Det findes herudover, at der bør henvises til den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der regulerer de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne til et barn ikke bor sammen.

Den foreslåede ændring af generel betalingsforpligtelse til handlekommune eller refusionspligtig er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Begrebet generel betalingsforpligtelse anvendes således ikke i retssikkerhedsloven. I stedet foreslås med lovforslagets § 1 konsekvent henvist til handlekommuneansvar, som bl.a. rummer betalingsforpligtelsen. En undtagelse herfra er bestemmelserne i § 9 c i retssikkerhedsloven om refusionspligt. Ensretningen af begrebsbrugen til handlekommune og refusionspligtig bør også afspejles i § 44 i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 16

Til nr. 1

Kapitel 9 i lov om efterskoler og frie fagskoler vedrører kommunale bidrag. Det fremgår af § 44, at kommunalbestyrelsen i bopælskommunen kan kræve refusion af bidrag efter § 41 fra en anden kommune for elever, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven har den generelle betalingsforpligtelse.

Det foreslås, at i § 44 i lov om efterskoler og frie fagskoler ændres ”en anden kommune for elever for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven” til ”handlekommunen eller den refusionspligtige kommune for elever, jf. § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6”, samt at ”har den generelle betalingsforpligtelse” udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunalbestyrelsen i bopælskommunen vil kunne kræve refusion af bidrag efter § 41 i lov om efterskoler og frie fagskoler fra handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, er begrundet i, at § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført som § 9 a, stk. 1, 4 og 6. Det findes herudover, at der bør henvises til den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der regulerer de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne til et barn ikke bor sammen.

Den foreslåede ændring af en anden kommune og sletning af generel betalingsforpligtelse, således at der i stedet henvises til handlekommunen eller den refusionspligtige kommune er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Begrebet generel betalingsforpligtelse anvendes således ikke i retssikkerhedsloven. I stedet foreslås med lovforslagets § 1 konsekvent henvist til handlekommuneansvar, som bl.a. rummer betalingsforpligtelsen. En undtagelse herfra er bestemmelserne i § 9 c i retssikkerhedsloven om refusionspligt. Ensretningen af begrebsbrugen til handlekommune og refusionspligtig bør også afspejles i § 44 i lov om efterskoler og frie fagskoler. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 17

Til nr. 1

Det fremgår af § 4, stk. 4, i lov om specialundervisning for voksne, at kommunalbestyrelsen kan kræve betaling fra en anden kommunalbestyrelse for udgifter til undervisning af personer, der bor i kommunen, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven har den generelle betalingsforpligtelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 4, stk. 4, i lov om specialundervisning for voksne til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og at ”har den generelle betalingsforpligtelse” ændres til ”er handlekommune eller refusionspligtig”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil kunne kræve betaling fra en anden kommunalbestyrelse for udgifter til undervisning af personer, der bor i kommunen, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven er handlekommune eller refusionspligtig.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, er begrundet i, at § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført som § 9 a, stk. 1, 4 og 6. Det findes herudover, at der bør henvises til den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der regulerer de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne til et barn ikke bor sammen.

Den foreslåede ændring af generel betalingsforpligtelse til handlekommune eller refusionspligtig er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Begrebet generel betalingsforpligtelse anvendes således ikke i retssikkerhedsloven. I stedet foreslås med lovforslagets § 1 konsekvent henvist til handlekommuneansvar, som bl.a. rummer betalingsforpligtelsen. En undtagelse herfra er bestemmelserne i § 9 c i retssikkerhedsloven om refusionspligt. Ensretningen af begrebsbrugen til handlekommune og refusionspligtig bør også afspejles i § 4 i lov om specialundervisning for voksne. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 18

Til nr. 1

Det fremgår af § 5 a, stk. 3, i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, at visiteres en ung til et botilbud efter § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven, eller anbringes den unge uden for hjemmet, og visiteres den unge til en treårig ungdomsuddannelse, finder reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven anvendelse.

Hensigten med bestemmelsen i § 5 a, stk. 3, i lov om ungdomsuddannelse til unge med særlige behov er, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 6930-31, at fastslå, at den oprindelige kommune fortsat har både handle- og betalingsforpligtelsen for en ung, der i forvejen er henvist til en af de boformer, der er nævnt i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, samtidig med at den unge deltager i et forløb efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Det foreslås, at i § 5 a, stk. 3, i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ændres ”efter § 9, stk. 7” til ”der er nævnt i § 9, stk. 3”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at hvis en ung visiteres til et botilbud, der er omfattet af § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven, eller anbringes den unge uden for hjemmet, og visiteres den unge til en treårig ungdomsuddannelse, vil reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven finde anvendelse.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 9, stk. 7, med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven. Den foreslåede ændring indebærer endvidere en sproglig ændring, da der ikke kan ske visitation efter § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven, og at det i stedet foreslås, at der henvises til botilbud, der er omfattede af § 9, stk. 3. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til § 19

Til nr. 1

Kapitel 6 i lov om friskoler og private grundskoler m.v. omhandler kommunale bidrag. Det fremgår af § 30, at elevens bopælskommune kan kræve refusion af bidraget i henhold til §§ 26 og 28 fra en anden kommune for elever, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven har den generelle betalingsforpligtelse.

Det foreslås, at henvisningen i § 30 i lov om friskoler og private grundskoler m.v. til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven ændres til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og at ”har den generelle betalingsforpligtelse” ændres til ”er handlekommune eller refusionspligtig”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at elevens bopælskommune vil kunne kræve refusion af bidrag i henhold til §§ 26 og 28 i lov om friskoler og private grundskoler m.v. fra en anden kommune, der i henhold til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven er handlekommune eller refusionspligtig for eleven.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6, er begrundet i, at § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført som § 9 a, stk. 1, 4 og 6. Det findes herudover, at der bør henvises til den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der regulerer de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne til et barn ikke bor sammen.

Den foreslåede ændring af generel betalingsforpligtelse til handlekommune eller refusionspligtig er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Begrebet generel betalingsforpligtelse anvendes således ikke i retssikkerhedsloven. I stedet foreslås med lovforslagets § 1 konsekvent henvist til handlekommuneansvar, som bl.a. rummer betalingsforpligtelsen. En undtagelse herfra er bestemmelserne i § 9 c i retssikkerhedsloven om refusionspligt. Ensretningen af begrebsbrugen til handlekommune og refusionspligtig bør også afspejles i § 30 i lov om friskoler og private grundskoler m.v. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 20

Til nr. 1

§ 14, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

§ 14 b, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende særlige døråbnere ved yderdøre, der tilhører og afgrænser konkrete afdelinger og boenheder, for en eller flere personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 b, stk. 4, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 b, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14 b, stk. 4, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 b, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af § 14 e, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, at kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 e, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 e, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til

personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14 e, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 e, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

§ 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende sensorbaseret søvnmonitoreringsteknologi som alarmredskab og situationsbestemt videobaseret kigind for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 f, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 f, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder. Videre fremgår af § 14 f, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 f, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 14, stk. 3, 2. pkt., § 14 b, stk. 4, 2. pkt., § 14 e, stk. 3, 2. pkt., og § 14 f, stk. 3, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk ændres ”personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven” til ”den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, der vil kunne træffe afgørelse efter § 14, stk. 1, § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

De foreslåede ændringer er begrundede i, at § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås med de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet opholdskommune ikke længere anvendes. Dette skyldes, at begrebet opholdskommune kan skabe tvivl om, hvorvidt det skal forstås i bred forstand som i § 9 i retssikkerhedsloven, som den kommune, der har handlekommuneansvaret, uanset om borgeren opholder sig i kommunen eller ej, eller i snæver og bogstavelig forstand, som den kommune, hvor borgeren har ophold, hvilket er betydningen i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2, og i §§ 14, 14 b, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk. Da begrebet opholdskommune i §§ 14, 14 b, 14 e og 14 f ikke skal forstås i betydningen handlekommune, findes det hensigtsmæssigt, at begrebet opholdskommune i bestemmelserne erstattes af den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, hvilket er i overensstemmelse med ordlyden af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2. De foreslåede ændringer vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 2

§ 14, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 14, stk. 3, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk, at hvis opholdskommunen ikke er den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter serviceloven, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.

§ 14 b, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende særlige døråbnere ved yderdøre, der tilhører og afgrænser konkrete afdelinger og boenheder, for en eller flere personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 b, stk. 4, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 b, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14 b, stk. 4, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 b, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 14 b, stk. 4, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk, at hvis opholdskommunen ikke er den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter serviceloven, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.

Det fremgår af § 14 e, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, at kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 e, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 e, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Videre fremgår af § 14 e, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 e, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 14 e, stk. 3, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk, at hvis opholdskommunen ikke er den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter serviceloven, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.

§ 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk bemyndiger social- og boligministeren til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende sensorbaseret søvnmonitoreringsteknologi som alarmredskab og situationsbestemt videobaseret kigind for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 f, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 f, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder. Videre fremgår af § 14 f, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 f, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 14 f, stk. 3, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk, at hvis opholdskommunen ikke er den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter serviceloven, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.

Det foreslås for det første, at i § 14, stk. 3, 2. pkt., § 14 b, stk. 4, 2. pkt., § 14 e, stk. 3, 2. pkt., og § 14 f, stk. 3, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk ændres ”opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter serviceloven” til ”denne kommune ikke handlekommune for personen”. For det andet foreslås, at i § 14, stk. 3, 2. pkt., § 14 b, stk. 4, 2. pkt., § 14 e, stk. 3, 2. pkt., og § 14 f, stk. 3, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk ændres ”opholdskommunen” til ”den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at i de tilfælde, hvor den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, ikke er handlekommune for personen, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, vil afgørelse efter § 14, stk. 1, § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk skulle træffes af handlekommunen efter indstilling fra den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

De foreslåede ændringer af opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service til denne kommune ikke handlekommune for personen er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § lov om frikommunenetværk.

De foreslåede ændringer af opholdskommunen til den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig er begrundede i, at § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven om opholdskommune med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås med de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet opholdskommune ikke længere anvendes. Dette skyldes, at begrebet opholdskommune kan skabe tvivl om, hvorvidt det skal forstås i bred forstand som i § 9 i retssikkerhedsloven, som den kommune, der har handlekommuneansvaret, uanset om borgeren opholder sig i kommunen eller ej, eller i snæver og bogstavelig forstand, som den kommune, hvor borgeren har ophold, hvilket er betydningen i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2, og i §§ 14, 14 b, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk. Da begrebet opholdskommune i §§ 14, 14 b, 14 e og 14 f ikke skal forstås i betydningen handlekommune, findes det hensigtsmæssigt, at begrebet opholdskommune i bestemmelserne erstattes af den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, hvilket er i overensstemmelse med ordlyden af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 3

Efter § 14 c i lov om frikommunenetværk er social- og boligministeren bemyndiget til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 c, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 c, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til børn og unge, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Det fremgår videre af § 14 c, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 c, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at i § 14 c, stk. 3, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk ændres ”barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven” til ”den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgørelse efter § 14 c, stk. 1, i lov om frikommunenetværk vil skulle træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig.

Den foreslåede ændring er for det første begrundet i, at der ved en fejl er henvist til, at børns og unges opholdskommune følger af § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, hvilket ikke er tilfældet. Børns og unges opholdskommune reguleres derimod efter § 9 a i retssikkerhedsloven, og opholdskommunen er ikke nødvendigvis den kommune, hvor barnet opholder sig. Den foreslåede ændring er endvidere begrundet i, at § 9, stk. 2, om opholdskommune med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås med de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet opholdskommune ikke længere anvendes. Dette skyldes, at

begrebet opholdskommune kan skabe tvivl om, hvorvidt det skal forstås i bred forstand som i §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, som den kommune, der har handlekommuneansvaret, uanset om borgeren, herunder et barn eller en ung, opholder sig i kommunen eller ej, eller i snæver og bogstavelig forstand, som den kommune, hvor borgeren har ophold, hvilket er betydningen i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2, og i § 14 c i lov om frikommunenetværk. Da begrebet opholdskommune i § 14 c ikke skal forstås i betydningen handlekommune, findes det hensigtsmæssigt, at begrebet opholdskommune i § 14 c, stk. 3, 2. pkt., erstattes af den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til nr. 4

Efter § 14 c i lov om frikommunenetværk er social- og boligministeren bemyndiget til at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne under de i bestemmelsen anførte betingelser. Det fremgår af § 14 c, stk. 3, 1. pkt., at tilladelser efter § 14 c, stk. 1, alene kan bringes i anvendelse i forhold til børn og unge, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Det fremgår videre af § 14 c, stk. 3, 2. pkt., at afgørelse efter § 14 c, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Endelig fremgår af § 14 c, stk. 3, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk, at hvis opholdskommunen ikke er den kommune, der har pligt til at yde barnet eller den unge hjælp efter serviceloven, jf. § 9 i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.

Det foreslås, at § 14 c, stk. 3, 3. pkt., i lov om frikommunenetværk affattes således, at det fremgår, at er denne kommune ikke barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i retssikkerhedsloven, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig.

I forhold til gældende ret vil den foreslåede nyaffattelse for det første betyde, at der henvises til § 9 a i retssikkerhedsloven fremfor til § 9. For det andet vil det betyde, at der ikke henvises til barnets eller den unges opholdskommune, men til den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig.

Den første ændring er begrundet i, at pligten til at yde hjælp til børn og unge efter serviceloven ikke er reguleret i § 9, men i § 9 a i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring fra opholdskommune til den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig er begrundet i, at § 9, stk. 2, om opholdskommune med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet. Samtidigt foreslås med de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven en ensretning af begrebsbrugen, således at begrebet opholdskommune ikke længere anvendes. Dette skyldes, at begrebet opholdskommune kan skabe tvivl om, hvorvidt det skal forstås i bred forstand som i §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, som den kommune, der har handlekommuneansvaret, uanset om borgeren, herunder et barn eller en ung, opholder sig i kommunen eller ej, eller i snæver og bogstavelig forstand, som den kommune, hvor borgeren har ophold, hvilket er betydningen i § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2, og i § 14 c i lov om frikommunenetværk. Da begrebet opholdskommune i § 14 c ikke skal forstås i betydningen handlekommune, findes det hensigtsmæssigt, at begrebet opholdskommune i § 14 c, stk. 3, 2. pkt., erstattes af den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig. Den foreslåede ændring vil således ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 21

Til nr. 1

Det fremgår af § 238, stk. 1, i sundhedsloven, at bopælsregionen opkræver bopælskommunen betaling pr. sengedag for sygehusbehandling efter afsnit VI til færdigbehandlede patienter fra kommunen. Efter § 238, stk. 7, har bopælskommunen ret til refusion for betaling efter § 238, stk. 1-6, fra den kommune, som i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven har den generelle betalingsforpligtelse for borgeren.

Det foreslås, at i § 238, stk. 7, i sundhedsloven ændres ”den kommune, som i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.” til ”handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 4 og 6”, samt at ”har den generelle betalingsforpligtelse for borgeren” udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at bopælskommunen vil kunne kræve refusion for betaling efter § 238, stk. 1-6, i sundhedsloven fra handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 4 og 6, og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i retssikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring af henvisningen til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., i retssikkerhedsloven til § 9 a, stk. 1, 4 og 6, er begrundet i, at § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., med lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås videreført som § 9 a, stk. 1, 4 og 6.

Den foreslåede ændring af den kommune og ophævelse af henvisningen til generel betalingsforpligtelse, således at der i stedet henvises til handlekommunen eller den refusionspligtige kommune er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Begrebet generel betalingsforpligtelse anvendes således ikke i retssikkerhedsloven. I stedet foreslås med lovforslagets § 1 konsekvent henvist til handlekommuneansvar, som bl.a. rummer betalingsforpligtelsen. En undtagelse herfra er bestemmelserne i § 9 c i retssikkerhedsloven om refusionspligt. Ensretningen af begrebsbrugen til handlekommune og refusionspligtig bør også afspejles i § 238 i sundhedsloven. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 22

Til nr. 1

Det fremgår af § 50, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at hvis barnet eller den unge unddrager sig tilsynet efter § 47, eller barnet eller den unge ikke efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. §§ 12-14 og § 18, stk. 2, skal ungekriminalforsorgen træffe foranstaltninger med henblik på at genetablere tilsynet og sikre, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Det fremgår videre af § 50, stk. 2, 1. pkt., at hvis foranstaltningerne ikke fører til, at tilsynet genetableres, eller barnet eller den unge fortsat undlader at efterleve Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, skal ungekriminalforsorgen indberette sagen til nævnet og underrette barnets eller den unges opholdskommune.

Det foreslås, at ”opholdskommune” i § 50, stk. 2, 1. pkt., ændres til ”handlekommune”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at indberetning efter § 50, stk. 2, 1. pkt., vil skulle ske til barnets eller den unges handlekommune.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som kommer til udtryk i de i lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5-7, 9-13, 15 og 16, foreslåede ændringer af §§ 9-9 b i retssikkerhedsloven, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 50 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2. og 2.1.3.

Til § 23

Det foreslås med § 24, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil betyde, at de foreslåede regler, herunder om handlekommuneforhold og mellemkommunal refusion vil finde anvendelse fra og med den 1. juli 2023, jf. dog de i § 24, stk. 3 og 4, foreslåede bestemmelser. Ankestyrelsen vil således kunne træffe afgørelse om handlekommune efter de i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11, fra og med den 1. juli 2013. Dette vil gælde uanset, at de faktiske forhold er opstået før den 1. juli 2023.

For så vidt angår de i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, foreslåede ændring af § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven, hvorved kommunale og regionale handicapboliger ligestilles mht. handlekommuneansvaret efter serviceloven, vil bestemmelsen alene finde anvendelse for personer, der visiteres til en kommunal handicapbolig efter § 115, stk. 2, i almenboligloven efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås med § 24, stk. 2, at regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4 og 5, i retssikkerhedsloven forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Efter § 9, stk. 4, er social- og boligministeren bemyndiget til at fastsætte regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet. Efter § 9, stk. 5, er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter sygedagpengeloven. § 9, stk. 4 og 5, i retssikkerhedsloven foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 2, og med lovforslagets § 1, nr. 10, videreført med sproglige ændringer som henholdsvis § 9, stk. 11 og 12. Det foreslås derfor, at regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4 og 5, vil forblive i kraft efter ikrafttrædelsen af lovforslaget, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås med § 24, stk. 3, at § 9, stk. 4, i retssikkerhedsloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, om bevarelse af handlekommuneansvaret, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune, finder anvendelse for borgere, hvis ophold på botilbud m.v. afsluttes efter lovens ikrafttræden.

Med den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede affattelse af § 9, stk. 8, i retssikkerhedsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 4, vil handlekommuneansvaret for borgere, der har ophold på botilbud m.v., som nævnt i § 9, stk. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 2, bliver § 9, stk. 3, og som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, blive udvidet til også at omfatte en eventuel periode, hvor borgeren har afsluttet sit ophold på botilbuddet m.v., men endnu ikke har erhvervet en ny handlekommune ved bopæl eller sædvanligt ophold i en kommune, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 9, stk. 1, 2. pkt. Denne foreslåede tidsmæssige udvidelse af handlekommuneansvaret foreslås alene at finde anvendelse, når borgerens ophold på botilbuddet m.v. afsluttes efter tidspunktet for lovens ikrafttræden. For borgere, hvis ophold er afsluttet inden lovens ikrafttræden, og som ikke har erhvervet en ny handlekommune på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil de hidtidigt gældende regler finde anvendelse, og det vil således i

overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis i sådanne tilfælde være beliggenhedskommunen for botilbuddet m.v., som er handlekommune for borgeren.

Det foreslås med § 24, stk. 4, at en kommune, der efter § 9 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 11, bliver handlekommune for et barn i kraft af bopæl eller sædvanligt ophold for barnets forældremyndighedsindehaver, og som forud for denne lovs ikrafttræden ikke var handlekommune for barnet, , når der foreligger særlige grunde herfor, forud for lovens ikrafttræden kan træffe aftale med den kommune, der før lovens ikrafttræden havde pligt til at yde hjælp og støtte til barnet, dog undtaget hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven, om, at sidstnævnte kommune fortsat er barnets handlekommune, dog undtaget hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven. Det foreslås videre, at en kommune til brug for behandlingen af, hvorvidt der skal indgås en aftale, fra barnets tidligere handlekommune kan forlange de oplysninger om barnet, der er nødvendige for sagens behandling. Endelig foreslås, at oplysningerne kan indhentes uden samtykke fra barnets forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 4, er begrundet i, at der med lovforslagets § 1, nr. 11, i enkelte tilfælde vil kunne ske en ændring i, hvilken kommune der er handlekommune for et barn for anden hjælp end hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven. Der vil således ikke være tale om ændring i handlekommuneansvaret mht. bl.a. støtteophold og anbringelse, men der vil kunne være det mht. forebyggende indsatser efter serviceloven. Ændringen i handlekommuneansvaret for sådan hjælp skyldes, at der med den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a i retssikkerhedsloven foreslås en ensretning af handlekommuneansvaret for et barn, således at dette som udgangspunkt altid påhviler handlekommunen for barnets forældremyndighedsindehaver. Efter gældende ret er handlekommuneansvaret for et barn som udgangspunkt delt, således at handlekommunen for barnets forældremyndighedsindehaver er handlekommune mht. hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven til barnet, mens handlekommunen for barnets forældre er handlekommune for anden hjælp til barnet. I de tilfælde, hvor barnets forældre ikke har fælles forældremyndighed, barnet bor eller bor mest hos den forælder, der ikke har forældremyndigheden, forældrene bor i to forskellige kommuner, og der er iværksat anden hjælp end hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven, vil den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede § 9 a kunne føre til en ændring af handlekommuneansvaret for anden hjælp til barnet end hjælp og støtte efter kapitel 11 i serviceloven. I sådanne tilfælde findes det hensigtsmæssigt, at der under hensyn til, at barnet er i gang med at modtage hjælp, gives mulighed for, at den kommune, der er handlekommune efter gældende ret, vil kunne aftale med den kommune, der efter de foreslåede regler får det samlede handlekommuneansvar, at handlekommunen efter gældende ret bevarer handlekommuneansvaret. Der vil skulle foreligge særlige grunde hertil. Sådanne grunde vil f.eks. kunne være karakteren af den iværksatte hjælp, sammenhængen til anden hjælp iværksat for forælderen, eller at barnet inden for kort tid fylder 18 år, og at et skifte i handlekommune derfor vil være u hensigtsmæssigt. Kravet om særlige grunde vil medføre, at der vil skulle være iværksat hjælp til barnet forud for lovens ikrafttræden. Aftalen vil skulle indgås inden lovens ikrafttræden. Kommunerne vil kunne træffe aftale om mellemkommunal refusion af udgifterne til barnet efter § 9 c, stk. 12, i retssikkerhedsloven.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da de love, der foreslås ændret ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget. Særligt for så vidt angår sundhedsloven bemærkes, at det følger af sundhedslovens § 278, stk. 1, at sundhedsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det følger endvidere af § 278, stk. 2, at §§ 5 og 6, kapitel 4-9, §§ 61-63, kapitel 61, kapitel 66-68, og §§ 247, 254, 266-268, § 271, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2 og 3, og §§ 272-274 og 276 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. Det følger endelig af § 278, stk. 3, at kapitel 12 og kapitel 54-57 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. De foreslåede ændringer i sundhedsloven vedrører sundhedslovens § 238. Denne bestemmelse kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland. Lovforslaget vil derfor indebære, at den foreslåede ændring af sundhedsloven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, ligesom den ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 22. februar 2022 som ændret ved lov nr. 912 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p style="text-align: center;"><i>Kapitel 3</i> <i>Opholdskommune og mellemkommunal refusion</i></p>	<p>1. I overskriften til kapitel 3 ændres »Opholdskommune« til: »Handlekommune«.</p>
<p>§ 9. Opholdskommunen har pligt til at yde hjælp, jf. dog stk. 7, 9 og 12 og § 9 a, stk. 4 og 7.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ægtefæller har opholdskommune, hvor den fælles bopæl er.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Social- og boligministeren fastsætter regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om sygedagpenge.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Opholdskommunen kan, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.</p>	<p>2. § 9, stk. 1-6, ophæves og i stedet indsættes:</p> <p style="padding-left: 20px;">»§ 9. Pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-13 og § 9 a.</p> <p style="padding-left: 20px;"><i>Stk. 2.</i> Handlekommunen for en borger, der er gift, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællerne har hver sin bopæl.«</p> <p style="padding-left: 20px;">Stk. 7-14 bliver herefter stk. 3-10.</p>
<p><i>Stk. 7.</i> Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i</p>	<p>3. I § 9, stk. 7, der bliver stk. 3, ændres »Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen« til:</p> <p style="padding-left: 20px;">»En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. §</p>

<p>1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,</p>	<p>105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren«.</p>
<p>2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., 3) institutioner under sygehusvæsenet, 4) institutioner under Kriminalforsorgen eller 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4.</p>	<p>4. I § 9, stk. 7, nr. 2, der bliver stk. 3, nr. 2, indsættes efter »§ 115, stk.«: »2 og«.</p>
<p><i>Stk. 8.</i> Pligten efter stk. 7 består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 9. Pligten til at yde hjælp i anledning af en persons ophold i en boform efter § 110 i lov om social service består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.</p>	<p>5. § 9, stk. 8, der bliver stk. 4, affattes således: »Stk. 4. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.«</p>
<p><i>Stk. 9.</i> Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når en person har fået ophold i en anden kommune i 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.</p>	<p>6. I § 9, stk. 9, der bliver stk. 5, ændres »Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når en person« til: »En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service, når borgeren«.</p>
<p><i>Stk. 10.</i> Pligten efter stk. 9 består, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 9 eller et botilbud omfattet af stk. 7. Pligten til at yde hjælp består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.</p>	<p>7. § 9, stk. 10, der bliver stk. 6, affattes således: »Stk. 6. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 5, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 5 eller et botilbud omfattet af stk. 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.«</p>
<p><i>Stk. 11.</i> Kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter stk. 7 eller 9 har pligt til at yde hjælp til en person efter lov om social service, kan efter aftale med opholdskommunen, jf. stk. 2, bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende.</p>	<p>8. § 9, stk. 11, der bliver stk. 7, ophæves. Stk. 12-14 bliver herefter stk. 7-9.</p>

<p><i>Stk. 12. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 13.</i> Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog således at opholdskommunen også yder refusion for udgifter efter lov om social service.</p>	<p>9. § 9, stk. 13, der bliver stk. 8, affattes således: »Stk. 8. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers handlekommune, skal den af de uenige kommuner, hvor borgeren er eller senest har været bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), fungere som midlertidig handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette handlekommune. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune.«</p>
<p><i>Stk. 14.</i> Stk. 13 finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår uenighed mellem to kommuner om, hvilken kommune der har pligt til at yde hjælp, jf. stk. 7 og 9 og § 9 a, stk. 7.</p>	<p>10. § 9, stk. 14, der bliver stk. 9, ophæves og i stedet indsættes: »Stk. 9. Den kommune, der efter stk. 1-6 og 11-13 er handlekommune, kan, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra borgeren, indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at sidstnævnte fortsat er handlekommune. <i>Stk. 10.</i> Den kommune, der efter stk. 3 eller 5 er handlekommune for en borger, kan indgå aftale med den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, om at bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til borgeren. <i>Stk. 11.</i> Social- og boligministeren fastsætter regler om handlekommune for borgere, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet. <i>Stk. 12.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om handlekommune i sager efter lov om sygedagpenge.«</p>
<p>§ 9 a. Opholdskommunen for et barn eller en ung under 18 år har pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 b. <i>Stk. 2.</i> Et barn eller en ung under 18 år har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog stk. 3-5. Et barn eller en ung under 18 år, der bor mest hos den ene af forældrene, har</p>	<p>11. § 9 a affattes således: »§ 9 a. Handlekommunen for et barn under 18 år er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, jf. dog stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11. <i>Stk. 2.</i> Hvis forældrene til et barn har fælles forældremyndighed, men ikke bor sammen, er</p>

<p>opholdskommune hos denne. Hvis barnet eller den unge bor lige meget hos begge forældre, har barnet eller den unge opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Et barn eller en ung under 18 år, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, har selvstændig opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter kapitel 1 i lov om social service og til at iagttage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Er et barn eller en ung under 18 år anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Bliver et barn eller en ung, der har selvstændig opholdskommune efter 2. pkt., eller bliver et barn eller en ung, der er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, får barnet eller den unge selvstændig opholdskommune i denne kommune fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er</p>	<p>barnets handlekommune den samme som handlekommunen i sager efter lov om social service for den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor mest hos, jf. dog stk. 4, 5 og 8. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, er handlekommunen den kommune, hvor barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), jf. dog stk. 4, 6 og 8.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis et barn ikke bor sammen med nogen af forældremyndighedsindehaverne, er barnets handlekommune den kommune, hvor barnet har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 4 og 6. Tilsvarende gælder, hvis barnet har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, er barnets handlekommune den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 6 og 8.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis et barn har fået sædvanligt ophold i udlandet, er den kommune, der jf. § 9, senest var handlekommune for forældremyndighedsindehaveren forud for barnets ophold i udlandet, handlekommune for barnet i sager om overførsel af kompetence vedrørende beskyttelse af børn efter artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis et barn, der er omfattet af stk. 4, eller som er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, er denne kommune handlekommune for barnet fra det tidspunkt, hvor ansvaret for barnet overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Hvis handlekommunen for et barn efter stk. 4 eller 6 er en anden end den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, skal de to kommuner samarbejde om at løse familiens problemer.</p>
---	---

<p>målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, har selvstændig opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Forældremyndighedens indehavers opholdskommune kan, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i stk. 4, 2.-4. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af, at forældremyndighedens indehaver og den unge over 15 år giver samtykke.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Har en ung under 18 år selvstændig opholdskommune efter stk. 4, 2. eller 3. pkt., får denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter lov om social service, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, eller hvis den pågældende ved det fyldte 18. år får opretholdt sin anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service. § 9, stk. 8, 11 og 14, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Får en ung i umiddelbar forlængelse af sin opretholdte anbringelse i plejefamilie efter § 76 a i lov om social service ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, bevarer den kommune, der efter stk. 7 har pligten til at yde hjælp efter lov om social service, denne pligt. § 9, stk. 8, 11 og 14, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p><i>Stk. 8.</i> Den kommune, der er handlekommune for et barn efter stk. 4 eller 6 kan, når der er særlige grunde til det og med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis barnet er fyldt 15 år, aftale med den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, at sidstnævnte kommune også er handlekommune for barnet.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Hvis et barn er omfattet af stk. 4, 6 eller 8, er handlekommunen efter disse bestemmelser uanset § 9, stk. 1, handlekommune i sager efter lov om social service, når barnet fylder 18 år, hvis kommunen eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 3, eller den unge får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 76 a i lov om social service. § 9, stk. 4 og 10, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af stk. 1-4, 6 og 8, på baggrund af barnets tilknytning, herunder i kraft af barnets forældre og øvrige familie, træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for barnet. Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Ankestyrelsen kan i helt særlige tilfælde træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark.</p> <p><i>Stk. 11.</i> § 9, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn efter stk. 1-4 og 6.«</p>
<p><i>Ophold uden for opholdskommunen</i></p>	<p>12. I <i>overskriften</i> til § 9 b, og i § 9 c, <i>stk. 9, 1. og 3. pkt.</i>, ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.</p>
<p>§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for</p>	<p>13. I § 9 b, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »uden for opholdskommunen« til: »uden for</p>

<p>opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen.</p>	<p>handlekommunen«, og »i opholdskommunen« ændres til: »af handlekommunen«.</p>
<p>Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.</p>	<p>14. § 9 b, stk. 1, 2. pkt. ophæves og i stedet indsættes: »Personen har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. under det midlertidige ophold i kommunen. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig.«</p>
	<p>15. I § 9 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Den døende har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted.« Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.</p>	<p>16. I § 9 b, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«, og »§ 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2« ændres til: »§ 9, stk. 2, og § 9 a«.</p>
<p>§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3,</p>	<p>17. I § 9 c, stk. 1, 2 og 3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, og stk. 6, 1. pkt., ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«.</p>

<p>stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere</p>	
<p>opholdskommune efter stk. 2-6.</p>	<p>18. I § 9 c, stk. 1, stk. 6, 1. pkt. og stk. 12, 1. pkt., ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service, 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., 3) institutioner under sygehusvæsenet, 4) institutioner under Kriminalforsorgen, 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service. <p><i>Stk. 3.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission, 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission. <p><i>Stk. 4.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var</p>	<p>19. I § 9 c, stk. 2, ændres »kommune« til: »handlekommune«.</p> <p>20. I § 9 c, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 115, stk. 4« til: »§ 115, stk. 2 og 4«.</p>

<p>refusionspligtig efter stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter 1. pkt. dog af denne kommune.</p>	
<p><i>Stk. 5.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter</p> <p>1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service, 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller 3) lov om friplejeboliger.</p>	<p>21. I § 9 c, stk. 5, indsættes efter »efter lov om social service«: », dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service«.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind.</p>	<p>22. I § 9 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 2, 4 og 5« til: »stk. 2 og 5, eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i stk. 4,«.</p>
<p>En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 76 a i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.</p>	<p>23. I § 9 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »En opholdskommune« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommunes« ændres til: »handlekommunes«.</p>
<p><i>Stk. 7.</i> Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1.</p>	<p>24. I § 9 c, stk. 7, 1. pkt., ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen i sager efter lov om social service«, efter »§ 83 i lov om social service« indsættes: »og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service«, og efter »stk. 1« indsættes: »og 2«.</p>
<p>Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en</p>	<p>25. I § 9 c, stk. 7, 2. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen i sager efter lov om social service«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 3«.</p>

persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2.	
I tilfælde omfattet af § 9, stk. 7 og 9, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter 1. og 2. pkt. dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.	26. § 9 c, stk. 7, 3. pkt., udgår.
<i>Stk. 8.</i> Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 udskyder retten til refusion efter 1. og 2. pkt.	27. I § 9 c, stk. 8, 1. pkt., ændres »Opholdskommunens« til: »Handlekommunens«, »opholdskommune« ændres til: »handlekommune i sager efter disse love«, og »tilkendelseskommunen« ændres til: »sidstnævnte kommune«. 28. I § 9 c, stk. 8, 2. pkt., ændres »Opholdskommunens« til: »Handlekommunens«, »pensionistens opholdskommune« ændres til: »pensionistens handlekommune i sager efter disse love«, og »var opholdskommune« ændres til: »var handlekommune«.
	29. I § 9 c indsættes efter stk. 8 som nyt stykke: »Stk. 9. Når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, i den periode, hvor uenigheden har bestået.« Stk. 9-13 bliver herefter stk. 10-14.
<i>Stk. 9.</i> De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-7, er opholdskommunens faktiske	

<p>udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.</p>	<p>30. I § 9 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2-7«: »og 9« og »opholdskommunens« ændres til: »handlekommunens«.</p>
<p><i>Stk. 10.</i> Retten til refusion efter stk. 2, 5 og 6 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 3.</p>	<p>31. I § 9 c, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 2, 5 og 6« til: »stk. 2, 3, 5 og 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 2 eller 3 og herefter indtil borgeren har erhvervet ny handlekommune«.</p>
<p>En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.</p>	<p>32. § 9 c, stk. 10, 2. pkt., der bliver stk. 11, 2. pkt., ophæves.</p>
<p><i>Stk. 11.</i> Retten til refusion efter stk. 3 består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud, et andet botilbud omfattet af stk. 3 eller et tilbud omfattet af stk. 2. Retten til refusion efter stk. 3 består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 12.</i> Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.</p>	<p>33. § 9 c, stk. 11, der bliver stk. 12, ophæves. Stk. 13 og 14 bliver herefter stk. 12 og 13.</p>
<p><i>Stk. 13.</i> Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-8 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.</p>	<p>34. I § 9 c, stk. 13, 1. pkt., udgår »mod en tidligere opholdskommune«, og »stk. 2-8« ændres til: »stk. 2-9«.</p>
<p>§ 11 c. --- <i>Stk. 2-3.</i></p>	<p>35. I § 11 c indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Kravet om forudgående samtykke i § 11 a, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis oplysningerne er nødvendige for forberedelse af særlig støtte efter lov om social service til et</p>

	<p>barn eller en ung, der ikke opholder sig i Danmark, i sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 9 a, stk. 11. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for sager omfattet af 1. pkt. « Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Myndigheden skal uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. stk. 1-3, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.</p>	<p>36. I § 11 c, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.</p>
<p>§ 16 a. Kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Dette tilsyn føres af den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>37. I § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp« til: »handlekommunen i sager efter lov om social service«.</p>
<p>§ 52 a. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. dog § 52 c. <i>Stk. 4-5.</i> ---</p>	<p>38. I § 52 a, stk. 3, indsættes efter »forpligtelser«: »og i sager efter § 9, stk. 13, og § 9 a, stk. 10 og 11«.</p>
<p>§ 66. Inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 11, skal klagen sendes til og vurderes af den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>39. I § 66, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 9, stk. 11« til: »§ 9, stk. 10«, og »den kommune, der efter § 9, stk. 7 eller 9, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service« ændres til: »handlekommunen efter § 9, stk. 3 eller 5, eller § 9 a, stk. 9«.</p>

<p>§ 89 a. For personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, påhviler denne pligt personens aktuelle opholdskommune, jf. § 9, stk. 2.</p>	<p>40. I § 89 a, stk. 1, ændres »opholdskommune« 2 steder til: »handlekommune«, og »§ 9, stk. 2« ændres til: »§ 9, stk. 1«.</p> <p>41. I § 89 a indsættes som <i>stk. 2</i>: »Stk. 2. Den aktuelle handlekommune efter stk. 1 har ret til refusion for udgifter efter lov om social service fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service. § 9 c, stk. 10 og 13, finder anvendelse.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 96 b. Flytter en person fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige opholdskommune, uanset reglerne i § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye opholdskommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96. <i>Stk. 2.</i> Har en kommune udbetalt tilskud efter stk. 1, har kommunen krav på refusion herfor fra den nye opholdskommune. Refusionskravet omfatter tilskud, som den hidtidige opholdskommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere opholdskommune og frem til datoen for</p>	<p>1. To steder i § 96 b, <i>stk. 1</i>, og tre steder i § 96 b, <i>stk. 2</i>, ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.</p>
<p>den nye opholdskommunes afgørelse.</p>	<p>2. I § 96 b, <i>stk. 2</i>, ændres »opholdskommunes« til: »handlekommunes«.</p>
<p>§ 109. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Boformer efter stk. 1 skal senest 3 hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 5.</i> Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen,</p>	<p>3. I § 109, <i>stk. 4</i> og <i>5</i>, ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov« til: »kvindens handlekommune«.</p>

<p>dog senest 3 hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 6-9. ---</i></p>	
<p>§ 110. --- <i>Stk. 2-5. ---</i> <i>Stk. 6.</i> Boformer efter stk. 1 skal senest 3 hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 7.</i> Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest 3 hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 8. ---</i></p>	<p>4. I § 110, stk. 6 og 7, § 137 f, stk. 1, og § 148, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov« til: »borgerens handlekommune«.</p>
<p>§ 135 a. Indgreb efter §§ 124 c-129 a, 136 a, 136 c, 136 d og 136 f skal registreres af det personale, som har foretaget indgrebet, og indberettes til personalelederen. Personalelederen skal sørge for, at alle indberetninger bliver sendt videre til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 148 a i denne lov eller § 2 i lov om socialtilsyn. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>5. I § 135 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«.</p>
<p>§ 137 f. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffer afgørelse om de i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, nævnte indgreb.</p>	

<p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	
<p>§ 137 m. Ethvert indgreb, jf. § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, der er eller har været iværksat, skal registreres inden for 24 timer. Registreringen indberettes herefter uden ugrundet ophold af lederen af boformen, jf. § 108, eller lederens stedfortræder til den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Registreringen skal indeholde oplysninger om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) den anbragtes navn, 2) tidspunktet for indgrebet, 3) indgrebets varighed, 4) indgrebets art og 5) begrundelse for indgrebet. <p><i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Lederen af boformen, jf. § 108, eller lederens stedfortræder skal ved månedens udgang sammen med sine kommentarer indsende kopi af registreringerne, jf. stk. 1, til den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med boformen, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Ved indgreb, der er eller har været iværksat i et kommunalt eller regionalt tilbud, skal lederen eller dennes stedfortræder desuden orientere den kommunale eller regionale driftsherre om indgrebet.</p>	<p>6. I § 137 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 1.pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har pligt til at yde hjælp« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«.</p>
<p>§ 148. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om, jf. § 3, stk. 1. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 148 a og lov om socialtilsyn.</p>	

<p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål.</p> <p>Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp.</p> <p>Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, i forbindelse med tilsynet efter stk. 1 bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i lov om socialtilsyn har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.</p>	<p>7. I § 148, stk. 3, ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet« til: »kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune«</p>
<p>§ 150. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bliver den stedlige kommunalbestyrelse orienteret om overtrædelser, mangler eller bekymrende forhold efter stk. 3, skal kommunalbestyrelsen orientere de kommunalbestyrelser, som har ansvar for hjælpen til den enkelte borger, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når disse borgere kan blive berørt.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>8. I § 150, stk. 4, ændres »de kommunalbestyrelser, som har ansvar for hjælpen til den enkelte borger« til: »kommunalbestyrelserne i borgernes handlekommuner«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov nr. 550 af 26. maj 2010 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> En kommunalbestyrelse kan dog inden den 1. oktober 2010 under</p>	

<p>hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service til de personer, der er nævnt i stk. 3. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 5-6. ---</i></p>	<p>1. I § 3, stk. 4, indsættes som 3. og 4. pkt.: »Såfremt kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp til personer, der er nævnt i stk. 3, kan kommunalbestyrelsen under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn og med den pågældendes samtykke på et senere tidspunkt med 3 måneders varsling og med virkning fra 1. januar i en valgperiodes 3. år træffe afgørelse om at overtage pligten til at yde hjælp.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 28. januar 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 7. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Socialtilsynet skal ved varetagelsen af tilsynsopgaven indhente relevant information, herunder</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aflægge anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i tilbuddet, 2) indhente oplysninger fra tilbuddet, herunder tilbuddets seneste årsrapport, jf. § 12, stk. 5, 3) indhente oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, fra de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, 4) indhente oplysninger om tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 4, fra de kommuner, hvis borgere modtager behandling for alkoholmisbrug på behandlingsstedet i henhold til sundhedslovens § 141, stk. 1, 	<p>1. I § 7, stk. 3, nr. 3, og § 10, stk. 1, ændres »de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service« til: »handlekommunerne for de enkelte borgere«.</p>

<p>5) indhente oplysninger fra ungekriminalforsorgen om delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 66, stk. 1, nr. 7, i lov om social service og</p> <p>6) indhente oplysninger fra ansatte og borgere i tilbuddet samt fra andre relevante personer.</p> <p><i>Stk. 4-6. ---</i></p>	
<p>§ 10. Hvis socialtilsynet bliver opmærksomt på bekymrende forhold i et tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, skal socialtilsynet underrette de kommuner, som har ansvar for de enkelte borgeres ophold i tilbuddet i henhold til lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når disse borgere kan blive berørt.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis socialtilsynet bliver opmærksom på uhensigtsmæssige forhold i forhold til den enkelte borger, der relaterer sig til den enkelte kommunes ansvar efter lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan socialtilsynet orientere den pågældende kommune herom.</p>	<p>2. I § 10, stk. 4, udgår »der relaterer sig til den enkelte kommunes ansvar efter lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,« og »den pågældende kommune« ændres til: »borgerens handlekommune«.</p>
<p>§ 12. ---</p> <p>Stk. 2. Tilbud og plejefamilier, der er godkendt efter § 5, skal</p> <p>1) af egen drift straks give socialtilsynet oplysninger om væsentlige ændringer i forhold til godkendelsen, jf. § 5, stk. 2 og 3,</p> <p>2) efter anmodning give socialtilsynet oplysninger om, hvilke kommuner der har ansvar for at yde hjælp til borgere, der har ophold i tilbud, som er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-3, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,</p> <p>3) efter anmodning give socialtilsynet oplysninger om, hvilke kommuner der i henhold til sundhedslovens § 141, stk. 1,</p>	<p>3. I § 12, stk. 2, nr. 2, ændres », hvilke kommuner der har ansvar for at yde hjælp til« til: »handlekommunerne for«.</p>

<p>har borgere, som modtager behandling på behandlingsstedet, 4) efter anmodning give socialtilsynet de oplysninger, som er nødvendige for, at socialtilsynet kan udføre det driftsorienterede tilsyn, 5) af egen drift og uden unødigt ophold give socialtilsynet oplysninger om bekymrende forhold og hændelser i tilbuddet og om, hvorvidt andre tilsynsyndigheder har foretaget tilsynsmæssige skridt over for tilbuddet, og</p>	
<p>6) af egen drift og uden unødigt ophold give den kommune med ansvar for den enkelte borger efter lov om social service, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, oplysninger om bekymrende forhold og hændelser i tilbuddet og om, hvorvidt andre tilsynsyndigheder har foretaget tilsynsmæssige skridt over for tilbuddet. <i>Stk. 3-6. ---</i></p>	<p>4. I § 12, stk. 2, nr. 6, ændres »den kommune med ansvar for den enkelte borger efter lov om social service« til: »borgerens handlekommune«.</p>
<p>§ 18 c. --- Stk. 2. Socialtilsynet skal varetage tilsynsopgaven på baggrund af relevant information, herunder 1) foreningens eller den private virksomheds budget og regnskab, jf. § 18 g, stk. 1 og 4, 2) oplysninger indhentet fra foreningen eller den private virksomhed, 3) oplysninger indhentet fra de borgere, der har indgået aftale med foreningen eller den private virksomhed, og 4) oplysninger indhentet fra de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til borgerne nævnt i nr. 3, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 3. ---</i></p> <p>§ 18 d. Bliver socialtilsynet opmærksomt på bekymrende forhold i relation til en forening eller en privat virksomhed, jf. § 18 a, eller træffer socialtilsynet afgørelse om ophør af godkendelsen, jf. § 18 b, stk. 4, 1. pkt.,</p>	<p>5. I § 18 c, stk. 2, nr. 4, og § 18 d ændres »de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til« til: »handlekommunerne for«.</p>

<p>orienterer socialtilsynet de borgere, der har indgået aftaler med foreningen eller den private virksomhed, og de kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til de nævnte borgere, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, herom.</p>	
<p>§ 18 h. --- Stk. 2. Foreninger og private virksomheder, der er godkendt efter § 18 b, skal</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) af egen drift give socialtilsynet oplysninger om væsentlige ændringer i forhold til godkendelsesgrundlaget, 2) efter anmodning give socialtilsynet oplysninger om, hvilke kommuner der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til de borgere, foreningen eller den private virksomhed har indgået aftale med, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og 3) efter anmodning give socialtilsynet de oplysninger, som er nødvendige, for at socialtilsynet kan udføre det driftsorienterede tilsyn. 	<p>6. I § 18 h, stk. 2, nr. 2, ændres »hvilke kommuner, der har truffet afgørelse om hjælp efter §§ 95 eller 96 i lov om social service til« til: »handlekommunerne for«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 346 af 31. marts 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 11. Magtanvendelse efter §§ 7-9 skal registreres og indberettes af personalet til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Personalet skal desuden orientere den kommunale eller regionale driftsherre om magtanvendelsen.</p>	<p>1. I § 11, 1. pkt., ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet« til: »borgerens handlekommune«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p>

	<p>I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 som ændret ved § 1 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 969 af 26. juni 2020, § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 9 i lov nr. 344 af 22. marts 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 24. Den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn efter kapitel 11 i lov om social service, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan anmode Familieretshuset om at indlede en sag efter forældreansvarsloven, hvis det må antages, at en afgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær kan forhindre en umiddelbart forestående anbringelse af barnet uden for hjemmet uden samtykke efter § 58 i lov om social service ved at fjerne risikoen for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>1. I § 24, stk. 1, ændres »Den kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at yde hjælp til et barn« til: »Kommunalbestyrelsen i barnets handlekommune i sager«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Familieretshuset holder kommunalbestyrelsen orienteret om behandlingen af sagen, herunder hvis Familieretshuset afslutter sagen, uden at der træffes en afgørelse. Har den kommunalbestyrelse, der har rettet henvendelse efter stk. 1, på tidspunktet for sagens afslutning ikke forpligtelsen til at yde hjælp til barnet efter kapitel 11 i lov om social service, gives orienteringen i stedet til den kommunalbestyrelse, der har denne forpligtelse.</p>	<p>2. I § 24, stk. 4, 2. pkt., affattes således: »Er handlekommunen på tidspunktet for sagens afslutning ikke den kommune, der rettede henvendelse efter stk. 1, gives orienteringen i stedet til kommunalbestyrelsen i barnets nye handlekommune.«</p>
	<p>§ 7</p> <p>I lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019 som ændret ved § 10 i lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 21. Magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 8-14, 16 og 19 og magtanvendelse i øvrigt skal registreres og indberettes af anbringelsesstedet til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold på</p>	<p>1. I § 21, stk. 1, ændres »den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for barnets eller den unges ophold på</p>

<p>anbringelsesstedet, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med anbringelsesstedet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Stk. 2-5. ---</p>	<p>anbringelsesstedet« til: »kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune«.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Beskæftigelsesministeriet</i></p> <p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2380 af 14. december 2021, lov nr. 2590 af 28. december 2021, § 9 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og § 2 i lov nr. 878 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 68. Kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, jf. reglerne om opholds- og handlekommune i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Stk. 2. ---</p>	<p>1. I § 68, stk. 1, ændres »opholds- og handlekommune« til: »handlekommune«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 som ændret ved § 3 i lov nr. 875 af 21. juni 2022 og § 6 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 158. Afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens opholdskommune jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Stk. 2-3. ---</p> <p>§ 203. --- Stk. 2. Det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.</p>	<p>1. I § 158, stk. 1, 1. pkt., ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«, og », stk. 2,« udgår.</p> <p>2. I § 203, stk. 2, ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.</p>

	§ 10
	I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022 som ændret ved § 2 i lov nr. 831 af 14. juni 2022 og § 2 i lov nr. 875 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:
§ 51. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	1. I § 51 ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.
§ 53. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen varetager administrationen af de kommunale opgaver efter denne lov, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	2. I § 53 ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.
	§ 11
	I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022 som ændret ved § 1 i lov nr. 831 af 14. juni 2022, § 1 i lov nr. 875 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:
§ 53. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	1. I § 53 ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.
§ 57. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen varetager administrationen af de kommunale opgaver efter denne lov, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	2. I § 57 ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.
	§ 12
	I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, foretages følgende ændring:

<i>Opholdskommune</i>	1. I <i>overskriften</i> til § 4 ændres »Opholdskommune« til: »Handlekommune«.
§ 4. Kommunens ret til refusion og pligt til medfinansiering af ydelserne i § 3, stk. 1, omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	2. I § 4 ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.
	§ 13
	I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021 som ændret bl.a. ved i § 1 i lov nr. 371 af 28. marts 2021, § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:
§ 85. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Hjælpen efter stk. 1 og 2 ydes af den kommune, hvori boligen, der flyttes til, ligger, jf. § 9, stk. 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Hvis boligen, der flyttes til, ligger i udlandet, ydes hjælpen af	1. I § 85, <i>stk. 4, 1. pkt.</i> , ændres »stk. 12« til: »stk. 7«.
opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	2. I § 85, <i>stk. 4, 2. pkt.</i> , ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.
§ 108 a. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	3. I § 108 a ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« til: »handlekommune«.
	§ 14
	I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020 som ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020 og lov nr. 1160 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:
§ 17 d. Det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det	1. I § 17 d, <i>stk. 1</i> , ændres »den kommune, som borgeren har som opholdskommune« til: »borgerens handlekommune«.

<p>sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 2, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>2. I § 17 d, stk. 2, ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og »opholdskommune« ændres til: »handlekommune«.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Børne- og Undervisningsministeriet</i></p> <p style="text-align: center;">§ 15</p> <p>I lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 836 af 14. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 44. Elevens hjemstedskommune kan kræve refusion af bidrag i henhold til § 42, stk. 1, fra en anden kommune, der i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har den generelle betalingsforpligtelse for eleven den 5. september i kalenderåret forud for det finansår, hvor aktiviteten afholdes, jf. § 42, stk. 2.</p>	<p>1. I § 44 ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 16</p> <p>I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1903 af 6. oktober 2021 som ændret ved lov nr. 383 af 28. marts 2022, § 3 i lov nr. 567 af 10. maj 2022 og § 3 i lov nr. 881 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 44. Kommunalbestyrelsen i bopælskommunen kan kræve refusion af bidrag efter § 41 fra en anden kommune for elever, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har den generelle betalingsforpligtelse.</p>	<p>1. I § 44 ændres »en anden kommune for elever for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« udgår.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 17</p> <p>I lov om specialundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1653 af 9. august 2021, foretages følgende ændring:</p>

<p>§ 4. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling fra en anden kommunalbestyrelse for udgifter til undervisning af personer, der bor i kommunen, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har den generelle betalingsforpligtelse. <i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>1. I § 4, stk. 4, ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 18</p> <p>I lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, jf. lovbekendtgørelse nr. 610 af 28. maj 2019, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 5 a. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Visiteres en ung til et botilbud efter § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller anbringes den unge uden for hjemmet, og visiteres den unge til en 3-årig ungdomsuddannelse, finder reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse. <i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>1. I § 5 a, stk. 3, ændres »efter § 9, stk. 7« til: », der er nævnt i § 9, stk. 3«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 19</p> <p>I lov om friskoler og private grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 9. august 2021 som ændret ved § 2 i lov nr. 567 af 10. maj 2022, § 6 i lov nr. 693 af 24. maj 2022 og § 2 i lov nr. 881 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 30. Elevens bopælskommune kan kræve refusion af bidraget i henhold til §§ 26 og 28 fra en anden kommune for elever, for hvilke den anden kommune i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har den generelle betalingsforpligtelse.</p>	<p>1. I § 30 ændres »§ 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse« ændres til: »er handlekommune eller refusionspligtig«.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Indenrigs- og Sundhedsministeriet</i></p>

	§ 20
	I lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018 som ændret ved § 16 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 15 i lov nr. 1558 af 27. december 2019, § 12 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 og lov nr. 2598 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 14. --- Stk. 2. --- Stk. 3. Tilladelser efter stk. 1 kan alene bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Afgørelse efter stk. 1 træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>1. I § 14, stk. 3, 2. pkt., § 14 b, stk. 4, 2. pkt., § 14 e, stk. 3, 2. pkt., og § 14 f, stk. 3, 2. pkt., ændres »personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område« til: »den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig«.</p>
<p>Er opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen. Stk. 4. ---</p>	<p>2. I § 14, stk. 3, 3. pkt., § 14 b, stk. 4, 3. pkt., § 14 e, stk. 3, 3. pkt., og § 14 f, stk. 3, 3. pkt., ændres »opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service« til: »denne kommune ikke handlekommune for personen«, og »opholdskommunen« ændres til: »den kommune, hvor personen har bopæl eller sædvanligvis opholder sig«.</p>
<p>§ 14 b. --- Stk. 2-3. --- Stk. 4. Tilladelser efter stk. 1 kan alene bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Afgørelse efter stk. 1 træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Er opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social</p>	

<p>service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.</p> <p><i>Stk. 5. ---</i></p>	
<p>§ 14 c. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Tilladelser efter stk. 1 kan alene bringes i anvendelse i forhold til børn og unge, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Afgørelse efter stk. 1 træffes af kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>3. I § 14 c, stk. 3, 2. pkt., ændres »barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område« til: »den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig«.</p>
<p>Er opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde barnet eller den unge hjælp efter lov om social service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>4. I § 14 c, stk. 3, 3. pkt., affattes således: »Er denne kommune ikke barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra den kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig.«</p>
<p>§ 14 e. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Tilladelser efter stk. 1 kan alene bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde. Afgørelse efter stk. 1 træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Er opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen.</p>	

<p>§ 14 f. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Tilladelser efter stk. 1 kan alene bringes i anvendelse i forhold til personer, der har ophold i en kommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder. Afgørelse efter stk. 1 træffes af kommunalbestyrelsen i personens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Er opholdskommunen ikke den kommune, der har pligt til at yde personen hjælp efter lov om social service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffes afgørelsen dog af sidstnævnte kommune efter indstilling fra opholdskommunen. <i>Stk. 4.</i> ---</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 21</p> <p>I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 27. januar 2022 som ændret bl.a. ved lov nr. 911 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 238. --- <i>Stk. 2-6.</i> --- <i>Stk. 7.</i> Bopælskommunen har ret til refusion for betaling efter stk. 1-6 fra den kommune, som i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt., og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har den generelle betalingsforpligtelse for borgeren. <i>Stk. 8-9.</i> ---</p>	<p>1. I § 238, <i>stk. 7</i>, ændres »den kommune, som i henhold til § 9 a, stk. 4, 1.-3. pkt.« til: »handlekommunen eller den refusionspligtige kommune, jf. § 9 a, stk. 1, 4 og 6«, og »har den generelle betalingsforpligtelse for borgeren« udgår.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Justitsministeriet</i></p> <p style="text-align: center;">§ 22</p> <p>I lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1705 af 27. december 2018 som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021 og § 6 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>

<p>§ 50. --- <i>Stk. 2.</i> Fører foranstaltningerne ikke til, at tilsynet genetableres, eller undlader barnet eller den unge fortsat at efterleve Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, skal ungekriminalforsorgen indberette sagen til nævnet og underrette barnets eller den unges opholdskommune. Er den unge ved dom eller som vilkår for prøveløsladelse underlagt vilkår om at efterleve Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse, jf. straffelovens § 57, nr. 10, skal ungekriminalforsorgen foretage indberetning til kriminalforsorgen.</p>	<p>1. I § 50, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, »opholdskommune« til: »handlekommune«.</p>
---	---